

ปีที่ 21 ฉบับที่ 1 มกราคม 2553

ส่งเสริมการลงทุน

www.boi.go.th

INVESTMENT PROMOTION JOURNAL

สิ่งแวดล้อมและพลังงาน
เพื่อการลงทุนที่ยั่งยืน

ลงทุนในประเทศไทย มั่นใจนิคมอุตสาหกรรม

นิคมอุตสาหกรรมภาคเหนือตอนล่าง (พิจิตร)

*Ideal Base for Starting Business:
Investors' Investment of Choice*

โอกาสการลงทุนที่เหนือกว่า...

- ศูนย์กลางสำหรับอุตสาหกรรมที่ใช้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เป็นฐานการผลิต (Science Based Technology Industry) ซึ่งสร้างสรรค์ และถ่ายทอดนวัตกรรมเทคโนโลยี เพื่อนำมาใช้เชิงพาณิชย์โดยมหาวิทยาลัยนเรศวร จึงเป็นโอกาสและช่องทางในการพัฒนาธุรกิจ และการลงทุนให้กับผู้ที่ต้องการเริ่มต้นธุรกิจ
- ตั้งอยู่ในแนวเศรษฐกิจเหนือ-ใต้ (North-South Corridor) และตะวันออก-ตะวันตก (East-West Corridor) จึงมีศักยภาพสูงที่จะเป็นแหล่งผลิตสินค้าเข้าสู่ “สี่แยกอินโดจีน” (ASEAN International Connecting Routes) เพื่อส่งออกไปยังประเทศต่างๆ ในภูมิภาค อาทิ พม่า จีน ลาว และเวียดนาม
- ทำเลที่สมบูรณ์แบบ พร้อมด้วยระบบสาธารณูปโภคพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวก
- สมบูรณ์แบบด้วยการบริการรูปแบบใหม่ตามมาตรฐานสากลที่รวดเร็วถูกต้อง โปร่งใสที่จะช่วยอำนวยความสะดวก ในการเริ่มต้นธุรกิจแก่นักลงทุนรายใหม่ และนักลงทุนในนิคมอุตสาหกรรม ซึ่งครอบคลุมการดำเนินธุรกิจในทุกขั้นตอน ภายใต้การดำเนินงานของศูนย์บริการธุรกิจ **Total Solution Center: TSC**
- สิทธิประโยชน์ทั้งทางภาษีและไม่ใช่ภาษีจาก กนอ. และบีโอไอ โซน 3 ทั้งอุตสาหกรรมและธุรกิจบริการ
- สภาพแวดล้อม ความปลอดภัยที่ได้มาตรฐานสากล เพื่อคุณภาพชีวิตที่ดีเยี่ยม

Contents

วารสารส่งเสริมการลงทุน ปีที่ 21 ฉบับที่ 1 มกราคม 2553

สิ่งแวดล้อมและพลังงาน เพื่อการลงทุนที่ยั่งยืน

บัญญัติ 10 ประการ ในการแก้ไขปัญหาสังแวดล้อม	6
แนวคิดทางทฤษฎีเศรษฐศาสตร์เกี่ยวกับปัญหาสิ่งแวดล้อม	14
CSR เส้นทางสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน	21
สมอ. กับมาตรฐานเพื่อการจัดการพลังงานอย่างมีประสิทธิภาพ	31
กฟผ. กับอาคารต้นแบบอนุรักษ์พลังงานจากแสงอาทิตย์	37

โอกาสทางธุรกิจ SMEs

สู่ความสำเร็จของ SMEs ด้วยเคล็ดลับ 10 ประการ	44
โอกาส SMEs ไทย พัฒนาร่วมกันกับบีโอไอ	51
Creative Economy ไทยยังหลงทาง	55

ข้อตกลงเขตการค้าเสรีของไทย (ต่อ)

เกาะติดการเจรจาการค้าเสรี กับอธิบดีกรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ	61
--	----

กฎและระเบียบความรู้

นานาสาระกับบีโอไอ	69
-------------------	----

สถิติการส่งเสริมการลงทุน

สรุปสถิติการส่งเสริมการลงทุน	71
โครงการอนุมัติให้การส่งเสริมการลงทุน	74

ความเคลื่อนไหว

แวดวง สกท.	83
------------	----

ถนนสู่ BUILD

BUILD กับกิจกรรมผู้จัดหาผู้ผลิตชิ้นส่วน	84
---	----

OSOS

พร้อมบริการนักลงทุนแบบเบ็ดเสร็จ ณ อาคารจัตุรัสจามจุรี ใจกลางย่านธุรกิจ

บริการ

- ๑ ให้คำปรึกษา แนะนำ และให้บริการข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการประกอบธุรกิจ และการลงทุน
- ๑ จัดทะเบียนธุรกิจและภาษี
- ๑ รับคำขอและส่งต่อให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อพิจารณาดำเนินการ รวมทั้งประสานงาน ติดตาม และอำนวยความสะดวกแก่ผู้ประกอบการ

หน่วยงานที่ให้บริการ

- ๑ กระทรวงอุตสาหกรรม
สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน
กรมโรงงานอุตสาหกรรม
การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย
กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่
- ๑ กระทรวงพาณิชย์
กรมพัฒนาธุรกิจการค้า
- ๑ กระทรวงการคลัง
กรมศุลกากร
กรมสรรพากร
กรมสรรพสามิต
- ๑ กระทรวงพลังงาน
กรมธุรกิจพลังงาน
กรมเชื้อเพลิงธรรมชาติ
- ๑ กระทรวงแรงงาน
กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน
สำนักงานประกันสังคม
- ๑ กระทรวงสาธารณสุข
สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา
- ๑ กระทรวงมหาดไทย
กรมที่ดิน
กรมโยธาธิการและผังเมือง
การประปาส่วนภูมิภาค
การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค
การไฟฟ้านครหลวง
- ๑ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- ๑ กระทรวงคมนาคม
กรมการขนส่งทางบก
- ๑ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา
สำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยว

OSOS
One Start One Stop
Investment Center

ศูนย์ประสานการบริการด้านการลงทุน เปิดให้บริการวันจันทร์-ศุกร์ เวลา 8.30-16.30 น.

ชั้น 18 อาคารจัตุรัสจามจุรี 319 ถนนพญาไท เขตปทุมวัน กรุงเทพฯ 10330

โทรศัพท์ : 0 2209 1100 โทรสาร : 0 2209 1199 อีเมล : osos@boi.go.th เว็บไซต์ : <http://osos.boi.go.th>

Investor Support Center

บริการประสานงานธุรกิจการลงทุน

ด้วยบริการแปลเอกสารทางธุรกิจตามรูปแบบภาษาสากล บริการตรงต่อเวลา ค่าบริการระดับมาตรฐาน ด้วยคุณภาพในการแปลที่ชัดเจนและถูกต้อง ตรงตามเอกสารต้นฉบับ ลดภาระการจัดการกับข้อมูลจากหลากหลายภาษา ให้อยู่ในรูปแบบที่สะดวกต่อการใช้งาน

บริการแปลเอกสารด้านการส่งเสริมการลงทุนโดยผู้เชี่ยวชาญเฉพาะ:

- เอกสารการขอรับการส่งเสริมการลงทุน แบบรายงานการศึกษาความเป็นไปได้ของโครงการที่ขอรับการส่งเสริมการลงทุน (Feasibility Study) เอกสารด้านสิทธิและประโยชน์เครื่องจักรและวัตถุดิบ บัตรส่งเสริมและเอกสารประกอบโครงการต่างๆ

บริการแปลเอกสารทางด้านกฎหมายอย่างครบวงจร

- หนังสือสัญญา ข้อบังคับของบริษัท หนังสือมอบอำนาจ หนังสือบริคณห์สนธิ เอกสารประกอบการจดทะเบียน กรมธรรม์ประกันภัย และเอกสารทางกฎหมายอื่นๆ

บริการแปลเอกสารทางธุรกิจ

- รายงานประจำปี รายงานทางการเงิน ประวัติของธุรกิจ เอกสารนำเสนอทางด้านธุรกิจ จดหมายแสดงเจตจำนง

บริการแปลเอกสารสำหรับงานทรัพยากรบุคคล

- คู่มือพนักงาน เอกสารการรับสมัครงาน และแบบฟอร์มต่างๆ

Contact for more information at **Investor Club Association**

1 TP&T Tower, 16 th .Fl. Vibhavadee-Rangsit Rd., Ladyao, Jatujak, Bangkok 10900

Phone : (66) 0 2936 1429 ext. 212, 213, 215 Fax : (66) 0 2936 1441-2 E-mail : isc@ic.or.th website: <http://www.ic.or.th>

Thai Tank Terminal is moving office in BKK

*Professionals in liquid
bulk logistics*

New office address as from Febr. 22nd

555/1 Energy Complex, Building A
10th floor, Vibhavadi Rangsit Road
Chatuchak, Bangkok 10900
Thailand

Tel : +66 2 511 7420

Fax : +66 2 511 7449

Website: www.thaitank.com

ASEAN'S LEADING INTERNATIONAL INDUSTRIAL SUBCONTRACTING EVENT

SUBCON
MAKES IT PERFECT

13-15 MAY 2010
BITEC BANGKOK | THAILAND

www.subconthailand.com

A Golden Opportunity You Can't Afford To Miss...

- Meet local and international buyers from 15 countries
- Over 250 booths featuring automotive, electrical and electronic machinery manufacturers PLUS related industries
- Special programs designed to put you on the road to international success
- Business-building Seminars and Meetings

For more information, please contact:

BOI Unit for Industrial Linkage Development (BUILD), Thailand Board of Investment (BOI)
Tel. (66) 2537 8733, (66) 2936 2567 Fax (66) 2537 8734
E-mail: build@boi.go.th

UBM Asia (Thailand) Co., Ltd.
Tel. (66) 2642 6911 Ext.213 Fax (66) 2642 7433
E-mail: warayut@cmpthailand.com

Co-organised by:

Co-located with:

วารสารส่งเสริมการลงทุน

ปีที่ 21 ฉบับที่ 1 มกราคม 2553

เริ่มต้นปีใหม่แล้ว ทีมวารสารฯ ขออวยพรมายังผู้อ่านทุกท่าน และต้องขอขอบคุณเป็นอย่างยิ่งสำหรับทุกแบบสอบถาม และคำแนะนำที่ได้ตอบกลับมา ซึ่งจะขอนำไปปรับปรุงเพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของท่านให้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้

ในปีนี้อะไรเริ่มต้นปีด้วย เรื่องสิ่งแวดล้อมและพลังงาน ที่ทั้งสองเรื่องมีความสำคัญต่อการพัฒนาการลงทุน ต้องยอมรับว่าการพัฒนาทางด้านอุตสาหกรรม จะต้องมีความสอดคล้องกับสิ่งแวดล้อมอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้

ปัญหามลภาวะที่จะเกิดอันตรายต่อสุขภาพของประชาชนมีมากมาย มิใช่แค่เพียงมลพิษทางอากาศทางน้ำ หรือทางดินที่เราคุ้นเคยกันดีเท่านั้น แต่การที่สภาวะแวดล้อมรอบๆ ตัวของเราเปลี่ยนแปลงไปตามความจำเป็นของการพัฒนาบ้านเมือง ซึ่งจะหยุดอยู่กับที่ไม่ได้นั้น ก็จัดเป็นปัญหามลภาวะด้วยเช่นกัน

ดังนั้นหากได้มีการวางแผนอย่างถี่ถ้วนรัดกุม การเปลี่ยนแปลงเหล่านั้นอาจกลายเป็นปัญหามลพิษ ซึ่งอาจเป็นปัญหาต่อไปในอนาคตได้

การเกิดมลภาวะจะเป็นเรื่องที่ประชาชนที่มีโอกาสเสี่ยงต้องรับทราบและต้องหาทางแก้ไขร่วมกัน

ทุกเรื่องมีทางออกในการแก้ไขปัญหามลพิษ

เจ้าของ

สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน

คณะที่ปรึกษา

ดร. อรรถกาน สันญะเรือง	เลขาธิการฯ
นางศิริกัญญา สุจินัย	ที่ปรึกษาด้านการลงทุน
นางสาวอัจฉรินทร์ พัฒนพันธ์ชัย	รองเลขาธิการฯ
นางสาวดวงใจ อัครจินตศิริ	ที่ปรึกษาประจำกองบรรณาธิการ

กองบรรณาธิการ

นางวราภรณ์ เจริญรอด	บรรณาธิการบริหาร
นางบุษยาพร วิริยะศิริ	หัวหน้ากองบรรณาธิการ
ผู้ช่วยหัวหน้ากองบรรณาธิการ	
นางนุชนารถ วงษ์เกษม	
นางสาวสุนันทา อัครระกิจ	

คณะทำงานวารสารส่งเสริมการลงทุน

นายยุทธศักดิ์ ภูณาสวัสดิ์
 ดร. บงกช อนุโรจน์
 นางสาวกนกวรรณ สุทธินาถ
 นางสาวพรรณิ เชิงสุทธา
 นางสาวกาญจนา นพพันธ์
 นายพิชิต เคชณินนาท
 นางสาวช่อนกลิ่น พลอยมี
 นางสาวรัตนวิมล นารี ศุกรีเขตร
 นางสาวทรงสิริสุข คันทิเวส
 นางสาวช่อแก้ว ประสงค์สม
 นายสุทธิเกตุศักดิ์ ทัดพิทักษ์กุล
 นายธีระพงษ์ อธิชาคนานนท์
 นางจินจนา ไธสถอนาการ
 นางสาววิภา ธนะสิริ
 นายอิสระ อมรกิจบำรุง
 นางสาวอุทัยวรรณ เคชณิน
 นางสาวปิยะวรรณ ขันมาก
 นางสาวศัลยา อัครมัต
 นางสาวณัฐริย์กร เสฏฐสุภัก

กองบรรณาธิการ วารสารส่งเสริมการลงทุน

ศูนย์บริการลงทุน

สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน
 555 ถนนวิภาวดีรังสิต เขตจตุจักร กรุงเทพฯ 10900
 โทรศัพท์ : 0 2537 8111 ต่อ 4990-1, 5521
 โทรสาร : 0 2537 8177
 E-mail : head@boi.go.th
 Homepage : www.boi.go.th

ออกแบบและพิมพ์

บริษัท เกรย์ แมทเทอร์ จำกัด
 21/61-62 RCA โซน C ซอยศูนย์วิจัย ถนนพระราม 9
 แขวงบางกะปิ เขตห้วยขวาง กรุงเทพฯ 10320

บัญญัติ 10 ประการ ในการแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมเป็นพิษ

จากปัญหาสิ่งแวดล้อมของประเทศต่างๆ ในช่วงที่ผ่านมา ได้สะท้อนถึงความล้มเหลวของหน่วยงานราชการ ในการแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อม จึงได้มีแนวคิดใหม่เกี่ยวกับการปรับปรุงมาตรการของรัฐ เพื่อให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการป้องกันและรักษาสิ่งแวดล้อมมากยิ่งขึ้น โดยเฉพาะการเสริมสร้างการมีส่วนร่วมและความร่วมมือจากประชาชนในการรักษาสิ่งแวดล้อม

นับเป็นบทเรียนราคาแพงที่เราสามารถนำมาศึกษาและสรุปเกี่ยวกับทิศทางสำคัญในอนาคตเพื่อส่งเสริมการอยู่ร่วมกันระหว่างอุตสาหกรรมและชุมชนในอนาคต ซึ่งมีแนวทางการดำเนินการ 10 ประการ ดังนี้

ต้องประกาศนโยบายและเป้าหมายชัดเจน

ประการแรก รัฐบาลจะต้องประกาศนโยบายและกำหนดเป้าหมายในด้านสิ่งแวดล้อมให้ชัดเจนและเป็นรูปธรรม ให้สาธารณชนได้รับทราบโดยทั่วไป เป็นต้นว่า กรณีของประเทศไทย เมื่อนายหุจินเทา ได้ก้าวขึ้นสู่อำนาจ โดยดำรงตำแหน่งทั้งประธานาธิบดีและเลขาธิการ

**จะต้องประกาศนโยบาย
และกำหนดเป้าหมาย
ในด้านสิ่งแวดล้อมให้ชัดเจน
และเป็นรูปธรรม
ให้สาธารณชน
ได้รับทราบโดยทั่วไป**

พรรคคอมมิวนิสต์แห่งประเทศไทย เขาได้ให้ความสำคัญกับปัญหาสิ่งแวดล้อมเป็นอย่างมากและสั่งการให้แก้ไขปัญหอย่างเร่งด่วน โดยแผนพัฒนาเศรษฐกิจฉบับที่ 11 ซึ่งใช้ในช่วงปี 2549 - 2553 ได้กำหนดเป้าหมายตัวชี้วัดอย่างชัดเจน โดยจะลดปัญหาการปล่อยมลพิษทางอากาศลงร้อยละ 10

สำหรับกรณีของประเทศไทย แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 10 ซึ่งได้ประกาศใช้ในช่วงปี 2550 - 2554 ได้มุ่งเน้นนโยบายตาม

"ทางสายกลางหรือความสมดุล" ระหว่างการอนุรักษ์และการใช้ประโยชน์ ระหว่างผลประโยชน์ระยะสั้นและระยะยาว ระหว่างผลได้และผลเสีย

ต้องเพิ่มบทบาทการมีส่วนร่วมของประชาชน

ประการที่สอง จะต้องส่งเสริมการเพิ่มบทบาทการมีส่วนร่วมของประชาชนในด้านสิ่งแวดล้อม โดยการปกครองในระบอบประชาธิปไตยนับเป็น "การปกครองของประชาชน โดยประชาชน และเพื่อประชาชน" ดังนั้น การมีส่วนร่วมของประชาชนจึงถือเป็นสาระสำคัญของประการหนึ่งของการปกครอง

ความจริงแล้วนโยบายของรัฐบาลชุดปัจจุบันที่แถลงต่อรัฐสภาเมื่อวันที่ 30 ธันวาคม 2551 ได้บัญญัติเอาไว้อย่างชัดเจนเกี่ยวกับเรื่องนี้เอาไว้แล้ว โดยกำหนดปรับปรุงกลไกการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รวมทั้งสร้างจิตสำนึกในการอนุรักษ์และใช้ประโยชน์ โดยให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ชุมชนประชาชน และภาคีที่เกี่ยวข้องในรูปของสมาชิกสิ่งแวดล้อม มีส่วนร่วมในการบริหารจัดการและจัดให้มีการใช้ระบบประเมินผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมเชิงกลยุทธ์ เพื่อเป็นกลไกกำกับให้เกิดการพัฒนาอย่างยั่งยืน

การสร้างความเข้มแข็งให้กับชุมชนเพื่อมีส่วนร่วม ในด้านสิ่งแวดล้อม จะส่งผลดีหลายประการ โดยเฉพาะการก่อให้เกิดกลไกตรวจสอบ และสร้างระบบถ่วงดุลและคานอำนาจ

การสร้างความเข้มแข็งให้กับชุมชนเพื่อมีส่วนร่วมในด้านสิ่งแวดล้อม จะส่งผลดีหลายประการ โดยเฉพาะการก่อให้เกิดกลไกตรวจสอบและสร้างระบบถ่วงดุลและคานอำนาจ (Check & Balance) เพื่อสร้างระบบบริหารจัดการด้านสิ่งแวดล้อมให้เหมาะสมและมีประสิทธิภาพมากขึ้นในพื้นที่นั้นๆ

ตัวอย่างหนึ่งของการมีส่วนร่วมของประชาชน คือ การอนุรักษ์ป่าไม้ของประเทศฟิลิปปินส์ ซึ่งเดิมประสบปัญหาว่าไม่สามารถป้องกันการตัดไม้ทำลายป่าได้อย่างได้ผล เนื่องจากเหตุผลประการหนึ่ง คือ ขาดความร่วมมือจากประชาชนในระดับรากหญ้า ดังนั้น รัฐบาลฟิลิปปินส์จึงได้เริ่มปรับเปลี่ยนนโยบายในปี 2538 ไปสู่รูปแบบใหม่

คือ การบริหารป่าไม้บนพื้นฐานของชุมชน (Community-based Forest Management - CBFM) ภายใต้แนวคิด "ให้ความสำคัญแก่ประชาชนเป็นอันดับแรก และป่าไม้ที่ยั่งยืนจะติดตามมา" (People first, and sustainable forest will follow) โดยมีสาระสำคัญ คือ

- เป็นการดำเนินการในลักษณะไตรภาคี ระหว่างชุมชนท้องถิ่น รัฐบาลท้องถิ่น และกระทรวงสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติ (Department of Environmental and Natural Resources - DENR)

- ส่งเสริมการบริหารป่าไม้อย่างยั่งยืนควบคู่ไปกับการปรับปรุงสภาพทางเศรษฐกิจ

- ตระหนักและให้การสนับสนุนชุมชนท้องถิ่นว่ามีความสามารถและมีบทบาทสำคัญอันไม่สามารถหลีกเลี่ยงได้ในการบริหารป่าไม้

- กระจกและสนับสนุนการให้เช่าที่อยู่อาศัยเป็นระยะยาว 25 ปี และต่ออายุได้อีก 25 ปี

ต้องไม่ลบล้างปัญหา

ประการที่สาม หน่วยราชการจะต้องมีมาตรการเข้มงวดและดำเนินการอย่างจริงจังในการตรวจสอบและแก้ไขปัญหาสีงแวดล้อม ซึ่งความจริงก็ไม่ใช่ว่าเรื่องใหม่แต่อย่างใด โดยนโยบายของรัฐบาลชุดปัจจุบันที่แถลงต่อรัฐสภาเมื่อวันที่ 30 ธันวาคม 2551 ก็ได้บัญญัติเรื่องนี้เอาไว้แล้วเช่นเดียวกันว่าจะบังคับใช้กฎหมายอย่างจริงจังสำหรับผู้ก่อมลพิษที่ฝ่าฝืนกฎหมาย เร่งแก้ไขปัญหามลพิษในพื้นที่วิกฤติซ้ำซาก รวมถึงส่งเสริมการอยู่ร่วมกันอย่างยั่งยืนระหว่างอุตสาหกรรมกับชุมชนและสิ่งแวดล้อมในพื้นที่

เร่งแก้ไขมลพิษในพื้นที่วิกฤติซ้ำซาก รวมถึงส่งเสริมการอยู่ร่วมกันอย่างยั่งยืน ระหว่างอุตสาหกรรมกับชุมชน และสิ่งแวดล้อมในพื้นที่

หากหน่วยราชการกำกับดูแลอย่างหละหลวมแล้ว กรณีของบางประเทศจะมีมาตรการลงโทษ เป็นต้นว่า กรณีของไต้หวัน บริษัท Ret-Ser Engineering Corp ปลอมน้ำเสียไม่เป็นไปตามมาตรฐานที่กำหนด สำนักงานสิ่งแวดล้อมของไต้หวันจึงได้เปรียบเทียบปรับไม่เฉพาะต่อ

บริษัทแห่งนี้เป็นเงินประมาณ 130 ล้านบาทเท่านั้น แต่ยังได้เปรียบเทียบปรับหน่วยราชการที่เกี่ยวข้อง คือ สำนักพัฒนาอุตสาหกรรม (Industrial Development Bureau) ซึ่งสังกัดกระทรวงเศรษฐกิจ เป็นเงินประมาณ 5.5 ล้านบาท ในข้อหาบริหารราชการบกพร่อง

สำหรับประเทศไทย นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ นายกรัฐมนตรี มีทัศนคติเช่นเดียวกัน โดยได้กล่าวปราศรัยเมื่อวันที่ 15 ธันวาคม 2552 ในโอกาสเป็นประธานในพิธีมอบรางวัลคุณภาพการให้บริการประชาชน และรางวัลมาตรฐานศูนย์บริการร่วมและเคาน์เตอร์บริการประชาชน ประจำปี 2552 โดยเป็นความหวังว่าวันหนึ่งจะเห็นการรับประกันในเรื่องของคุณภาพมาตรฐานระยะเวลาการให้บริการ โดยอยากให้เห็นว่าหากส่วนราชการใดทำไม่ได้ อาจจะต้องถูกปรับ แทนที่จะเป็นภาคประชาชนเท่านั้นที่ถูกปรับจากภาคราชการ

ต้องเปิดเผยข้อมูลอย่างโปร่งใส

ประการที่สี่ จะต้องเปิดเผยข้อมูลในด้านสิ่งแวดล้อมให้มากที่สุดเพื่อให้สาธารณชนได้รับทราบ เพื่อสร้างระบบตรวจสอบและถ่วงดุล (Check and Balance) การทำงานของรัฐบาลและข้าราชการ ทำให้รัฐบาลบริหารประเทศอย่างโปร่งใสมากยิ่งขึ้น

จากกรณีของประเทศไทย เมื่อเดือนเมษายน 2550 กระทรวงสิ่งแวดล้อมของจีนได้ออกกฎระเบียบว่าหน่วยราชการควรเปิดเผยข้อมูลด้าน

บีโอไอเยี่ยมชมโรงแยกก๊าซธรรมชาติหน่วยที่ 5 ของ ปตท. ที่จังหวัดระยอง

สิ่งแวดล้อม 17 รายการ ผ่านสื่อต่างๆ เป็นต้นว่า เว็บไซต์ หนังสือพิมพ์ ท้องถิ่น หรือเมื่อได้รับการร้องขอ ขณะเดียวกันได้กำหนดว่าบริษัท ควรเปิดเผยข้อมูลของตนเองในด้านสิ่งแวดล้อมโดยสมัครใจ 9 รายการ

ประเทศไทยยังมีปัญหา ในเรื่องนี้ค่อนข้างมาก เนื่องจากมักถือว่าเป็นความลับ ของทางราชการ

ประเทศไทยยังมีปัญหาในเรื่องนี้ค่อนข้างมาก เนื่องจากมักถือว่าเป็นความลับของทางราชการ ก่อให้เกิดผลเสียทำให้ประชาชนขาดความไว้วางใจภาคราชการ ทั้งนี้ ไม่เฉพาะการปิดบังข้อมูลต่อประชาชนเท่านั้น แต่ยังรวมถึงการปิดบังข้อมูลแก่หน่วยราชการด้วยกันเองด้วย

โดยตัวอย่างที่เกิดขึ้นเมื่อเร็วๆ นี้ ในเดือนธันวาคม 2552 คือ ปัญหาก๊าซรั่วในพื้นที่นิคมอุตสาหกรรมมาบตาพุดตั้งแต่วันที่ประมาณ 14.00 น. แต่ภาครัฐเพิ่งทราบข้อมูลในช่วงค่ำ ทำให้ไม่สามารถแจ้งเตือนให้ประชาชนอพยพออกจากพื้นที่ได้ทันกับเหตุการณ์ ทำให้มีประชาชนต้องเข้ารักษาตัวในโรงพยาบาลจำนวนมาก

นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ นายกรัฐมนตรี ถึงกับหยิบยกปัญหา ก๊าซรั่วซ้ำซากและปัญหาการปิดบังข้อมูลเข้าหาหรือในที่ประชุมคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 8 ธันวาคม 2552 ซึ่งมีมติมอบหมายให้นายกรณ์ศักดิ์ สภาวสุ รองนายกรัฐมนตรี ตรวจสอบข้อเท็จจริง และขอבקพร่องในการรายงานข้อมูล

ต้องเก็บภาษีสิ่งแวดล้อมเพื่อให้ปรับเปลี่ยนพฤติกรรม

ประการที่ห้า การเก็บภาษีสิ่งแวดล้อม (Environment Tax) ซึ่งถือว่าเป็นภาษีที่จัดเก็บเพื่อให้กิจกรรมเป็นไปอย่างถูกต้อง (Corrective Tax) โดยนำหลักการผู้ก่อมลพิษเป็นผู้จ่าย (Polluters' Pay Principle) มาประยุกต์ใช้ในด้านสิ่งแวดล้อม นับเป็นการนำเครื่องมือทางเศรษฐศาสตร์ (Economic Instruments) มาใช้ในการจัดการสิ่งแวดล้อม เป็นการสร้างแรงจูงใจให้ผู้ก่อมลพิษเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมหรือลดการก่อมลพิษ รวมถึงเป็นกลไกสำคัญในการทำให้สินค้าและบริการ สะท้อนต้นทุนทางด้านสิ่งแวดล้อม

หลายประเทศได้มีการจัดเก็บภาษีสิ่งแวดล้อม เป็นต้นว่า
มกราคม 2553

การตรวจสอบโรงงานปิโตรเคมีอย่างเข้มงวด
ของบริษัทไบเออร์ในประเทศไทย

รัฐบาลจีนได้เก็บภาษีสิ่งแวดล้อมตามปริมาณก๊าซซัลเฟอร์ไดออกไซด์ที่ปล่อยออกมาจากโรงไฟฟ้าหรือโรงงานในอัตรา 0.63 หยวน/ตัน หรือประมาณ 3 บาท/ตัน รวมถึงการเก็บภาษีสิ่งแวดล้อมจากตะเกียบแบบใช้แล้วทิ้งในอัตราร้อยละ 5

**รัฐบาลเคนมาร์กเก็บภาษี
สิ่งแวดล้อมในด้านต่างๆ
เพื่อให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์
ผู้ก่อให้เกิดมลพิษจะต้อง
เป็นผู้จ่าย**

ส่วนรัฐบาลเคนมาร์กเก็บภาษีสิ่งแวดล้อมในด้านต่างๆ เพื่อให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ผู้ก่อให้เกิดมลพิษจะต้องเป็นผู้จ่าย เช่น ภาษีการปล่อยน้ำเสีย ภาษีการปล่อยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ ภาษีบรรจุภัณฑ์ ภาษีน้ำมันเชื้อเพลิง ภาษีไฟฟ้า ภาษีผลิตภัณฑ์ที่ใช้วัตถุพิษ

จาก PVC ฯลฯ โดยในปี 2549 รัฐบาลเคนมาร์กมีรายได้จากภาษี สิ่งแวดล้อมเป็นเงินมากถึง 5,500 ล้านยูโร

สำหรับกรณีของประเทศไทย กรมโรงงานอุตสาหกรรมได้ ร่วมกับสำนักงานเศรษฐกิจการคลังศึกษาและจัดทำ (ร่าง) พ.ร.บ. เครื่องมือทางเศรษฐศาสตร์เพื่อการจัดการสิ่งแวดล้อม พ.ศ. ... และ อยู่ระหว่างยกร่างพระราชกฤษฎีกา 3 ฉบับ ครอบคลุมการจัดเก็บค่า การปล่อยมลพิษ (Emission Charge) จากน้ำเสีย อากาศและของ เสียอันตรายจากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ ทั้งนี้ คาดว่าจะสามารถนำร่าง พ.ร.บ. ฉบับนี้ เสนอต่อรัฐบาลและรัฐสภา ภายในปีงบประมาณ 2553

ต้องส่งเสริมเทคโนโลยีสะอาด

ประการที่หก ส่งเสริมให้ใช้เทคโนโลยีทันสมัยในการรักษา สิ่งแวดล้อม เป็นต้นว่า โรงไฟฟ้าที่ใช้เชื้อเพลิงถ่านหินของจีนจำนวนมากยังเป็นโรงไฟฟ้าแบบเก่า มีประสิทธิภาพการใช้พลังงานต่ำกว่า โรงไฟฟ้าสมัยใหม่มากถึงร้อยละ 22 - 50 เนื่องจากไอน้ำมีอุณหภูมิ และแรงดันต่ำ

รัฐบาลจีนจึงได้ส่งเสริมให้บริษัทเอกชนก่อสร้างโรงงานไฟฟ้า พลังถ่านหินโดยใช้เทคโนโลยีแบบใหม่ เช่น Supercritical Technology มีการผลิตไอน้ำที่ระดับอุณหภูมิสูงถึง 600 องศาเซลเซียส แม้ว่าจะ ทำให้ต้นทุนการก่อสร้างโรงไฟฟ้าเพิ่มขึ้น แต่จะช่วยเพิ่มประสิทธิภาพ

การใช้เชื้อเพลิงให้กับโรงไฟฟ้ามากถึง ร้อยละ 10 ยิ่งไปกว่านั้น ยังช่วยลด มลพิษทางอากาศอีกด้วย

นอกจากนี้ รัฐบาลจีนได้กำหนด ว่าโรงไฟฟ้าถ่านหินทุกแห่งที่ก่อสร้าง ไปแล้ว จะต้องติดตั้งระบบกำจัดกำมะถัน ภายในปี 2553 ทั้งนี้ มาตรการข้างต้นได้ ส่งผลทำให้ปัญหาอากาศเป็นพิษของ จีนเริ่มมีแนวโน้มลดต่ำลง เป็นต้นว่า ปริมาณปล่อยก๊าซซัลเฟอร์ไดออกไซด์ ของจีนในปี 2551 มีปริมาณ 12.1 ล้านตัน ลดลงร้อยละ 3.96 เมื่อเปรียบเทียบกับตัวเลขปี 2550

อนึ่ง บางโรงงานแทนที่จะใช้ เทคโนโลยีสะอาด กลับแก้ไขปัญหา อย่างง่ายๆ โดยการสร้างปล่องปล่อยควันให้สูงขึ้น แม้จะส่งผลดีทำให้ สถานการณ์สิ่งแวดล้อมบริเวณใกล้เคียง โรงงานปรับตัวดีขึ้นบ้าง แต่จะส่งผล ให้ปัญหามลพิษขยายวงเป็นพื้นที่ กว้างขวางยิ่งขึ้น

เพิ่มบทลงโทษ

ประการที่เจ็ด กำหนดบทลงโทษบริษัทที่ก่อมลพิษอย่างผิดกฎหมายโดยเจตนาเพื่อไม่ให้เป็นเยี่ยงอย่าง และสร้างความมั่นใจและความเชื่อใจแก่ประชาชน พร้อมกันนั้นต้องชดเชยแก่ผู้เสียหายอย่างเป็นธรรม ไม่ใช่เป็นการลงโทษอย่างพอเป็นพิธีเท่านั้น

กำหนดบทลงโทษบริษัทที่ก่อมลพิษอย่างผิดกฎหมาย โดยเจตนาเพื่อไม่ให้เป็นเยี่ยงอย่าง และสร้างความมั่นใจและความเชื่อใจแก่ประชาชน

ตัวอย่างหนึ่ง คือ กรณีบริษัท Vedan Vietnam ซึ่งลงทุนผลิตผงชูรสในเวียดนาม โดยมีผู้ถือหุ้นใหญ่เป็นชาวไต้หวัน ได้ลักลอบปล่อยน้ำเสียออกนอกโรงงานนับตั้งแต่ปี 2537 เป็นต้นมา แต่เพิ่งตรวจสอบพบและจับกุมในปี 2551

กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของเวียดนามได้เปรียบเทียบปรับบริษัทแห่งนี้เป็นเงินมากถึง 270 ล้านบาท พร้อมกับสั่งให้รื้อท่อน้ำทิ้งที่ลักลอบก่อสร้างอย่างผิดกฎหมายด้วย นอกจากนี้ บริษัทต้องจ่ายค่าเสียหายแก่ประชาชนที่ได้รับผลกระทบและเกษตรกรที่เลี้ยงปลาในแม่น้ำ

สำหรับกรณีของสหรัฐฯ ศาลได้พิพากษาเมื่อเดือนเมษายน 2552 สั่งเปรียบเทียบปรับบริษัท Atlantic States Cast Iron Pipe จำกัด เป็นเงินประมาณ 280 ล้านบาท โดยก่อนหน้านี้ได้พิพากษาให้จำคุกผู้บริหารของบริษัทแห่งนี้ไปแล้ว 4 คน โดยคิดคุกมากบ้างน้อยบ้างแตกต่างกันไป กล่าวคือ คิดคุกตั้งแต่ 6 เดือน จนถึง 70 เดือน เนื่องจากกระทำผิดกฎหมายสิ่งแวดล้อมหลายกระทง เป็นต้นว่า จัดทำเอกสาร

มกราคม 2553

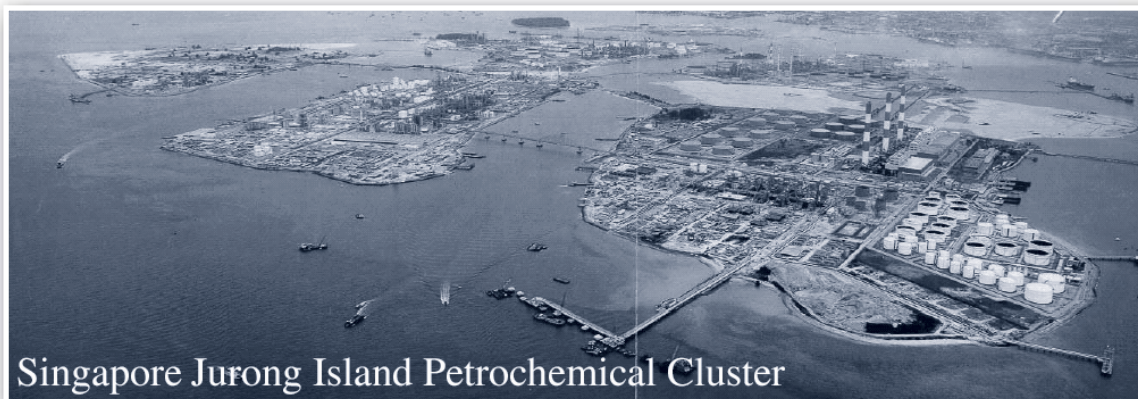
พิพากษาได้จำคุกผู้บริหาร ตั้งแต่ 6 เดือน จนถึง 70 เดือน เนื่องจาก กระทำผิดกฎหมาย สิ่งแวดล้อมหลายกระทง

เท็จในการรายงานด้านสิ่งแวดล้อม ปล่อยน้ำเสียลงแม่น้ำ เมาสารพิษในเตาเผาโดยไม่ได้รับอนุญาต สภาพแวดล้อมในการทำงานภายในโรงงาน ไม่ปลอดภัย ฯลฯ

กรณีของประเทศไทย มีผู้ผลิตไฟฟ้ารายใหญ่ 5 บริษัท โดยจากการตรวจสอบพบว่า 3 บริษัท ใน 5 บริษัท ดังกล่าว ดำเนินการควบคุมปัญหาสิ่งแวดล้อมไม่ได้มาตรฐาน ดังนั้น กระทรวงสิ่งแวดล้อมของจีนจึงออกคำสั่งห้ามออกใบอนุญาตเป็นการชั่วคราวให้กับทั้ง 3 บริษัท สำหรับโครงการก่อสร้างโรงไฟฟ้าพลังงานถ่านหินเพิ่มเติม เพื่อเป็นการลงโทษ

ต้องหันมานับ Green GDP

ประการที่แปด สนับสนุนการพัฒนาอย่างยั่งยืน หมายถึง วิธีการพัฒนาที่สามารถตอบสนองความต้องการของปัจจุบัน โดยไม่ลดทอนความสามารถของคนรุ่นหลัง ในการตอบสนองความต้องการของพวกเขา เป้าหมายของการพัฒนาอย่างยั่งยืนอยู่ที่การปรับปรุงคุณภาพชีวิต ของประชากรโลก ในทางที่ไม่เพิ่มระดับการใช้ทรัพยากรธรรมชาติจนเกินศักยภาพของธรรมชาติ ที่จะผลิตมันให้มนุษย์ใช้อย่างไร้ขีดจำกัด

Singapore Jurong Island Petrochemical Cluster

ฐานโรงงานปิโตรเคมีของสิงคโปร์ตั้งบนเกาะจูร่ง ช่วยลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมระดับหนึ่ง เนื่องจากห่างไกลจากบ้านเรือนของประชาชน

สนับสนุนการพัฒนาอย่างยั่งยืน หมายถึงวิถีการพัฒนาที่สามารถ ตอบสนองความต้องการของปัจจุบัน โดยไม่ลดทอนความสามารถของคนรุ่นหลัง

แนวความคิดการพัฒนาอย่างยั่งยืนจะช่วยลดความบิดเบือนในทางนโยบายของรัฐบาลที่มุ่งเน้นให้ความสำคัญต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (GDP) และผลกระทบทางเศรษฐกิจมากเกินไป โดยนโยบายของรัฐบาลประเทศต่างๆ มักให้ความสำคัญอย่างมากต่อ GDP โดยมักหยิบยกอัตราการเติบโตของ GDP มาเป็นตัวชี้วัดถึงความสำเร็จของรัฐบาลชุดนั้นๆ แต่กลับคำนึงถึงคุณภาพสิ่งแวดล้อมค่อนข้างน้อยเนื่องจากเป็นนามธรรมและเป็นสิ่งที่วัดได้ยาก

สำหรับแนวทางลดการบิดเบือนเพื่อให้รัฐบาลหันมาให้ความสำคัญกับคุณภาพสิ่งแวดล้อมเพิ่มมากขึ้น รัฐบาลของบางประเทศจึงได้พยายามรวมคุณภาพสิ่งแวดล้อมเข้าไปใน GDP เป็นต้นว่า กระทรวงคุ้มครองสิ่งแวดล้อม (Ministry of Environmental Protection) และสำนักงานสถิติแห่งชาติของจีน ได้เริ่มรณรงค์นับตั้งแต่ปี 2547 เกี่ยวกับแนวคิดผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศแบบสีเขียว (Green GDP) โดยเสนอว่าการคำนวณ GDP ของประเทศและของมณฑลต่างๆ นั้น จะต้องหักผลกระทบทางลบต่อสิ่งแวดล้อมออกจากตัวเลข GDP ด้วย เป็นต้นว่า ผลกระทบจากปัญหาอากาศเป็นพิษ น้ำเสีย อุบัติเหตุต่อพนักงาน ฯลฯ

สำหรับตัวอย่างประเทศที่ไม่มี GDP ต่อหัวสูงมากนัก แต่ประชาชนมีความสุข คือ เดนมาร์ก ซึ่งได้พัฒนาตนเองอย่างรวดเร็วจากประเทศเกษตรกรรมมาเป็นประเทศอุตสาหกรรมสมัยใหม่ แต่ยังคงสามารถรักษาสภาพแวดล้อมไว้อย่างดีเยี่ยม โดยแม้ชาวเดนมาร์กจะมีรายได้

ต่อหัวไม่ได้สูงที่สุดในโลก แต่จากการศึกษาของมหาวิทยาลัย Leicester พบว่าชาวเดนมาร์กมีความสุขมากที่สุดในโลก

ลดเลิกการผลิตที่มีมลพิษสูง

ประการที่เก้า ลดหรือเลิกการผลิตที่ก่อมลพิษสูง โดยแทนที่จะผลิตในประเทศของตนเอง อาจจะส่งเสริมให้ลดหรือเลิกการผลิต อย่างไรก็ตาม ปัจจุบันประเทศพัฒนาแล้วได้ใช้กลยุทธ์ในการส่งออกปัญหามลพิษไปยังประเทศกำลังพัฒนา ขณะที่ประเทศกำลังพัฒนาที่รับอุตสาหกรรมสกปรกจากต่างประเทศจะเรียกในชื่อว่าเป็น "สวรรค์แห่งปัญหามลพิษ" (Pollution Heaven)

ตัวอย่างหนึ่ง คือ จากการที่สหรัฐฯ และยุโรปได้เข้มงวดเกี่ยวกับมลพิษทางอากาศ โดยรวมถึงการผลิตถ่านโค้กจากถ่านหินซึ่งก่อให้เกิดมลพิษ ทำให้โรงถลุงเหล็กในสหรัฐฯ และยุโรป หันไปสั่งซื้อถ่านโค้กจากประเทศจีน ซึ่งการผลิตถ่านโค้กได้ส่งผลกระทบต่อมลพิษทางอากาศในประเทศจีนเป็นอย่างมาก ดังนั้น รัฐบาลจีนได้สั่งกำหนดโควตาส่งออกถ่านโค้กและเก็บภาษี

ส่งออกด้วย เพื่อจำกัดให้ผลิตเพื่อใช้ในประเทศเท่านั้น สร้างความไม่พอใจแก่สหรัฐฯ และยุโรปเป็นอย่างมาก และได้ไปร้องเรียนองค์การการค้าโลกว่าจีนใช้มาตรการกีดกันทางการค้า

เสริมสร้างจิตสำนึกความรับผิดชอบต่อสังคม

ประการที่สิบ ต้องรณรงค์เพื่อเสริมสร้างจิตสำนึกความรับผิดชอบต่อสังคม การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเป็นหน้าที่ของทุกคน มิใช่เป็นหน้าที่บุคคลใดบุคคลหนึ่งโดยเฉพาะ โดยในคำแถลงนโยบายของรัฐบาลต่อรัฐสภาเมื่อวันที่ 30 ธันวาคม 2551 ได้กล่าวว่าจะส่งเสริมให้อุตสาหกรรมรับผิดชอบต่อสังคมในด้านต่างๆ กล่าวคือ

- ด้านคุณภาพและมาตรฐานสินค้าและบริการ
- ด้านมาตรฐานความปลอดภัยในสถานประกอบการ
- ด้านสิ่งแวดล้อม

การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม เป็นหน้าที่ของทุกคน มิใช่เป็นหน้าที่บุคคลใดบุคคลหนึ่ง

ปัจจุบันภาคธุรกิจได้มีการตื่นตัวเกี่ยวกับมาตรฐาน Corporate Social Responsibility (CSR) โดยองค์กรแสดงความรับผิดชอบต่อสังคมจากการประกอบกิจการของตนเองต่อลูกค้า ผู้ถือหุ้น ลูกค้า ชุมชน และผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย รวมทั้งรักษาสิ่งแวดล้อมและพันธกิจต่อผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอาจเกินกว่าที่กฎหมายกำหนด คือ การทำดีด้วยความสมัครใจ ทั้งนี้ ความรับผิดชอบต่อสังคมของภาคธุรกิจ เป็นการดำเนินธุรกิจภายใต้หลักจริยธรรมและการกำกับที่ดีควบคู่ไปกับการ

กิจกรรม CSR ของบริษัท BASF ที่ศูนย์การค้าในสิงคโปร์

มกราคม 2553

ใส่ใจดูแลรักษาสิ่งแวดล้อม เพื่อนำไปสู่การพัฒนาธุรกิจอย่างยั่งยืน

CSR จึงนับเป็นทางเลือกอีกทางที่ทำให้ผู้ประกอบการหันมาใส่ใจและคำนึงถึงสิ่งแวดล้อมเพิ่มเข้ามา นอกเหนือจากต้นทุนและกำไรทางธุรกิจ โดย ศจ. ดร. สนิท อักษรแก้ว ประธานสถาบันสิ่งแวดล้อมไทย ได้เคยให้ทัศนะว่า CSR ที่คืบนี้ ผู้ดำเนินการต้องมีจิตสำนึกความรับผิดชอบต่อหน้าที่และรู้ว่าหน้าที่ของตนที่ถูกต้องคืออะไร เป็นต้นว่า กรณีเป็นโรงงาน การดำเนินการหลักในด้าน CSR คือ ต้องพยายามลดมลพิษที่เกิดขึ้น ลดผลกระทบต่อสุขภาพของพนักงาน ไม่ใช่ดำเนินการในทิศทางแบบผิดๆ โดยเป็นการทุ่มโฆษณาประชาสัมพันธ์ว่าบริษัทของตนเองช่วยเหลือสังคมอย่างนั้นอย่างนี้ ซึ่งความจริงแล้ว CSR รูปแบบนี้เป็นเพียงบทบาทเสริมเท่านั้น

ตัวอย่างสำคัญของ CSR ที่ไม่ใช่การสร้างภาพ แต่ดำเนินการเพื่อประโยชน์สุขของสังคมอย่างแท้จริง คือ กรณีของเครือซีเมนต์ไทยได้ปรับปรุงสายการผลิตกระเบื้องหลังคา ที่เดิมจะใช้ใยหินเป็นส่วนผสม มาใช้เยื่อกระดาษที่ไม่เป็นพิษต่อมนุษย์และสิ่งแวดล้อม ซึ่งทำให้ต้นทุนการผลิตเพิ่มขึ้นและต้องปรับราคาขายเพิ่มขึ้นตามไปด้วย โดยการดำเนินการในระยะแรกทำให้สูญเสียส่วนแบ่งการตลาดให้กับคู่แข่งที่ยังคงใช้ใยหินในการผลิต แต่ในระยะหลังสถานการณ์ดีขึ้น เนื่องจากประชาชนมีความรู้ความเข้าใจมากขึ้น

แนวคิด

ทางทฤษฎีเศรษฐศาสตร์

เกี่ยวกับปัญหาสิ่งแวดล้อม

นักเศรษฐศาสตร์ได้พยายามให้คำอธิบายเกี่ยวกับปัญหาสิ่งแวดล้อมว่าเป็นผลเนื่องจากสาเหตุหลายประการ กล่าวคือ ความล้มเหลวของตลาดและความล้มเหลวของรัฐบาล และอีกหลายสาเหตุตามปัจจัยของการเกิดปัญหานั้นๆ

เริ่มต้นจากปัญหาตลาดแข่งขันไม่สมบูรณ์

ทฤษฎีเศรษฐศาสตร์สิ่งแวดล้อมเป็นหัวข้อย่อยส่วนหนึ่งของทฤษฎีเศรษฐศาสตร์ในระดับจุลภาค ซึ่งตามปกติแล้วตำราเศรษฐศาสตร์มักตั้งข้อสมมติฐานว่าตลาดแข่งขันสมบูรณ์ (Perfect Competition) ดังนั้น จะส่งผลทำให้มีการจัดสรรทรัพยากรต่างๆ อย่างเหมาะสมก่อให้เกิดประโยชน์แก่สังคมอย่างสูงสุด รวมถึงคุณภาพสิ่งแวดล้อม

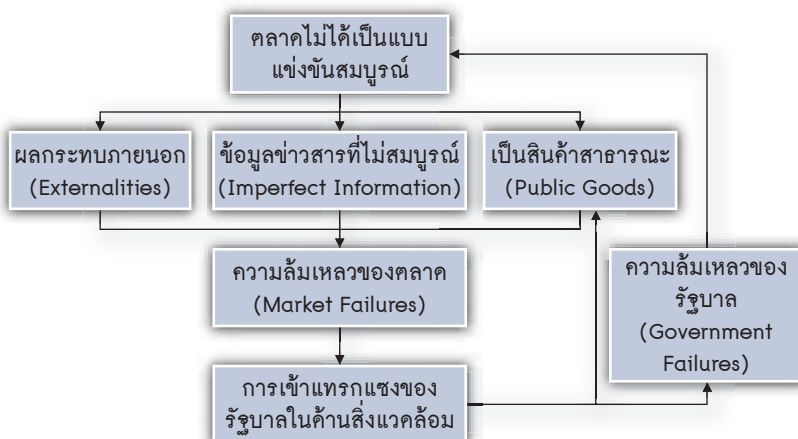
**ต้นทุนการผลิตสินค้า
ของภาคเอกชนไม่ได้
รวมถึงต้นทุนความเสื่อมโทรม
ด้านสิ่งแวดล้อม
ซึ่งเป็นต้นทุนทางสังคม**

จะอยู่ที่ระดับเหมาะสมที่สุดตามไปด้วย โดยเป็นจุดดุลยภาพระหว่างอุปสงค์ (ประโยชน์เพิ่มขึ้นจากปัญหามลพิษเพิ่มขึ้น) และอุปทาน (ต้นทุนหรือผลเสียที่เพิ่มขึ้นจากปัญหามลพิษ) โดยทั้งประโยชน์และต้นทุนของผู้ผลิตและของสังคมจะอยู่ที่ระดับเดียวกัน

ปัญหาเกิดขึ้นเนื่องจากตลาดสิ่งแวดล้อมไม่ได้เป็นตลาดแข่งขันสมบูรณ์แต่อย่างใด เนื่องจากปัญหาสำคัญหลายประการ

แผนภูมิที่ 1

ปัญหาสิ่งแวดล้อมจากความล้มเหลวของตลาดและความล้มเหลวของรัฐบาล

หมายเหตุ: ปรับปรุงจาก Daigee Shaw, Taiwan's Experience in Environmental Management, Institute of Economics, Academia Sinica, April 24, 2006

ประการแรก **ปัญหาผลกระทบภายนอก (Externalities)** กล่าวคือ ปัญหาสิ่งแวดล้อมไม่ได้ส่งผลกระทบแก่ผู้ก่อให้เกิดปัญหาสิ่งแวดล้อมแต่อย่างใด หรือหากส่งผลกระทบแล้ว จะเป็นจำนวนน้อยมาก แต่ผลกระทบส่วนใหญ่จะเป็นผลกระทบต่อบุคคลอื่น

ประการที่สอง **ปัญหาที่เป็นสินค้าสาธารณะ (Public Goods)** กล่าวคือ สิ่งแวดล้อมในด้านต่างๆ เช่น อากาศ แม่น้ำ ฯลฯ ไม่ได้มีผู้เป็นเจ้าของที่ชัดเจน ก่อให้เกิดปัญหาการแย่งใช้ประโยชน์จนเกินระดับความเหมาะสม โดยกฎหมายไม่ได้กำหนดอย่างชัดเจนว่าประชาชนหรือโรงงานเป็นเจ้าของสิทธิ์ในอากาศและน้ำในบริเวณนั้นๆ

ประการที่สาม **ปัญหาข้อมูลข่าวสารที่ไม่สมบูรณ์ (Imperfect Information)** กล่าวคือ ประชาชนไม่ทราบข้อมูลที่ถูกต้องสมบูรณ์ว่าผู้ประกอบการหรือบุคคลรายใดรายหนึ่งได้ก่อให้เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมมากน้อยเพียงไร และผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมนั้นๆ ได้ก่อให้เกิดผลกระทบต่อตนเองในด้านต่างๆ เช่น ผลกระทบสุขภาพของประชากร ผลกระทบต่อการท่องเที่ยว ผลกระทบต่อรายได้อื่นเนื่องมาจากจับปลาได้น้อยลง ฯลฯ เป็นมูลค่ามากน้อยเพียงใด เพื่อให้สามารถเรียกร้องค่าเสียหายได้อย่างถูกต้อง

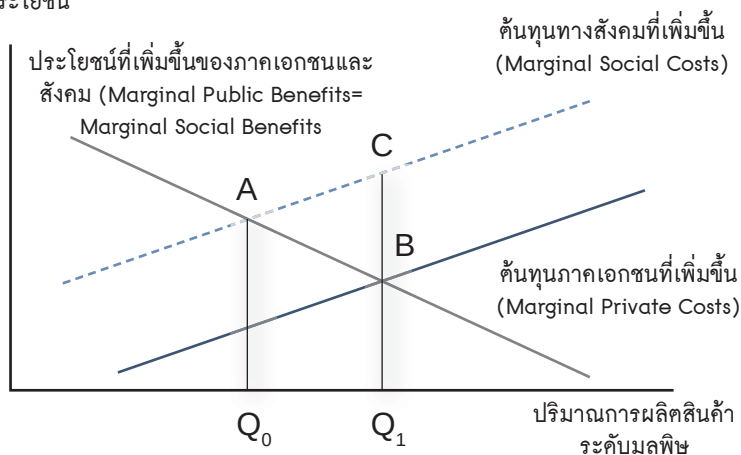
ก่อให้เกิดปัญหาความล้มเหลวของตลาด

จากการที่ตลาดสิ่งแวดล้อมไม่ได้แข่งขันอย่างสมบูรณ์ ได้ก่อให้เกิดปัญหาตามมา คือ ปัญหาความล้มเหลวของตลาด (Market Failure) กล่าวคือ ไม่ได้มีการจัดสรรทรัพยากรที่เหมาะสม ทำให้

แผนภูมิที่ 2

ปัญหาความล้มเหลวของตลาดในด้านสิ่งแวดล้อม

ต้นทุนและ
ผลประโยชน์

มกราคม 2553

คุณภาพสิ่งแวดล้อมไม่ได้อยู่ระดับที่มีประสิทธิภาพสูงสุดในทางสังคม (Socially Efficient Level) ตามทฤษฎีเศรษฐศาสตร์ โดยต้นทุนการผลิตสินค้าหรือบริการของภาคเอกชนไม่ได้รวมถึงต้นทุนความเสื่อมโทรมด้านสิ่งแวดล้อมซึ่งเป็นต้นทุนทางสังคม (Social Cost) เข้าไปด้วย

จากปัญหาดุลการแข่งขันไม่สมบูรณ์ ก่อให้เกิดปัญหาผลกระทบภายนอก (Externalities) เป็นลบ ทำให้เส้นต้นทุนเพิ่มของผู้ผลิต (Marginal Private Cost) อยู่ในระดับต่ำกว่าเส้นต้นทุนเพิ่มทางสังคม (Marginal Social Cost) โดยผู้ผลิตจะไม่รวมต้นทุนทางสังคมเข้าใช้ในการตัดสินใจผลิตสินค้า

จากแผนภูมิที่ 2 คุณภาพจะอยู่ที่จุด B แทนที่จะเป็นจุด A โดยแทนที่จะผลิตสินค้าและเกิดระดับมลพิษที่ระดับจุด Q_0 ซึ่งเป็นจุดที่เหมาะสมที่สุดในทางเศรษฐกิจ แต่จะผลิตสินค้าและเกิดมลพิษที่ระดับ Q_1 ดังนั้น ก่อให้เกิดความสูญเสียทางเศรษฐกิจเท่ากับพื้นที่สามเหลี่ยม ABC

ภาษีสิ่งแวดล้อมเป็นภาษีที่จัดเก็บเพื่อให้เกิดจรรเป็นไปอย่างถูกต้อง

ภาษีสิ่งแวดล้อมสามารถแก้ไขปัญหาความล้มเหลวของตลาดได้

ในทางทฤษฎีเศรษฐศาสตร์ แนวการแก้ไขปัญหาคุณภาพสิ่งแวดล้อมดังกล่าวข้างต้น คือ การแทรกแซงของรัฐบาล ซึ่งมีรูปแบบหลากหลาย เป็นต้นว่า ทั้งโดยการเก็บภาษีสิ่งแวดล้อม (Environment Tax) การให้เงินอุดหนุนแก่ภาคธุรกิจเพื่อดำเนินการรักษาสิ่งแวดล้อม การกำหนดกฎระเบียบด้านสิ่งแวดล้อม ฯลฯ

ในทัศนะของนักเศรษฐศาสตร์ เห็นว่าภาษีสิ่งแวดล้อมน่าจะเป็นรูปแบบการแทรกแซงที่เหมาะสมมากที่สุด เนื่องจากภาษีที่จัดเก็บเพื่อให้กิจกรรมเป็นไปอย่างถูกต้อง (Corrective Tax) โดยนำหลักการผู้ก่อมลพิษเป็นผู้จ่าย (Polluters' Pay Principle - PPP) มาประยุกต์ใช้ในด้านสิ่งแวดล้อม

ภาษีสิ่งแวดล้อมจะเกิดผลดี คือ ต้นทุนเพิ่มขึ้นของภาคเอกชน (Marginal Private Costs) + ภาษีสิ่งแวดล้อม อยู่ระดับเดียวกับต้นทุนเพิ่มขึ้นของสังคม (Marginal Social Costs) ทำให้เกิดดุลยภาพใหม่ที่จุด A ซึ่งเป็นระดับเหมาะสมที่สุดในเชิงทฤษฎีเศรษฐศาสตร์ ทำให้ปริมาณการผลิตและมลพิษลดลงจาก Q_1 มาอยู่ที่ระดับ Q_0 โดยมีรายละเอียดตามแผนภูมิที่ 3

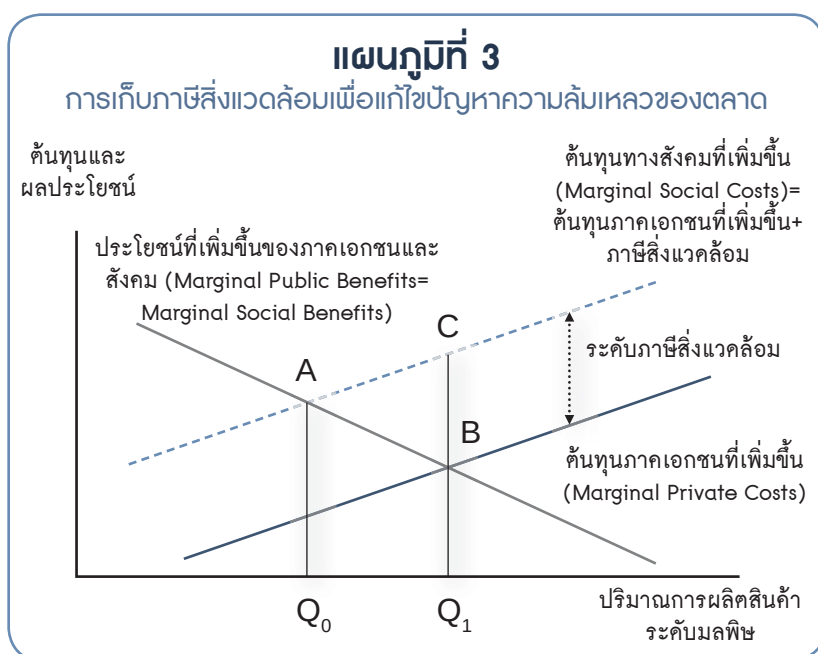

นาย William D. Nordhaus นักเศรษฐศาสตร์
แห่งมหาวิทยาลัยเยล

ประการแรก เป็นการดำเนินการผ่านกลไกแห่งราคา เพื่อส่งสัญญาณไปยังตลาดทั้งภาคการผลิตและภาคครัวเรือน เท่ากับบีบบังคับให้ภาคธุรกิจและประชาชนต้องลดการปล่อยมลพิษโดยทางอ้อม

ประการที่สอง เป็นมาตรการที่จะมีโอกาสการแทรกแซงของบรรดานักการเมืองน้อยที่สุด เนื่องจากมาตรการอื่นๆ เช่น มาตรการ Cap-and-Trade System มีจุดอ่อนทำให้นักการเมืองสามารถแทรกแซงได้ง่ายผ่านกลไกจัดสรรการอนุญาตปล่อยมลพิษไปยังอุตสาหกรรมหรือบริษัทที่ตนเองมีผลประโยชน์หรือที่เป็นฐานเสียงของตนเอง เนื่องจากปริมาณอนุญาตปล่อยมลพิษสามารถตีมูลค่าเป็นจำนวนเงินสูงมาก

ประการที่สาม เป็นมาตรการที่สร้างรายได้แก่รัฐบาลโดยทางอ้อม เป็นต้นว่า ดร. Cooper ได้เคยคำนวณ

นาย William D. Nordhaus นักเศรษฐศาสตร์แห่งมหาวิทยาลัยเยล และนาย Cooper แห่งมหาวิทยาลัยฮาวาร์ด ได้ให้ทัศนะสนับสนุนการเก็บภาษีสิ่งแวดล้อมว่าเหมาะสมกว่าวิธีการอื่นๆ ในการแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อม เนื่องจากเหตุผลหลายประการ

เมื่อปี 2549 ว่ากรณีเก็บภาษีสิ่งแวดล้อมในอัตรา 14 เหรียญสหรัฐต่อการปล่อยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์แต่ละตันแล้ว ซึ่งจะสร้างรายได้แก่รัฐบาลสหรัฐฯ เป็นเงินมากถึงปีละ 80,000 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ

เพชฌัญญูปัญหาความล้มเหลวของรัฐบาล

แม้รัฐบาลสามารถมีบทบาทสำคัญในการแก้ไขปัญหาให้มลพิษอยู่ในระดับเหมาะสมที่สุดทางด้านเศรษฐกิจ แต่ในทางทฤษฎีเศรษฐศาสตร์แล้วต้องประสบปัญหาความล้มเหลวของรัฐบาล (Government Failures) หรือบางครั้งเรียกว่าความล้มเหลวเชิงนโยบาย (Policy Failures) ซึ่งเป็นแนวความคิดทางทฤษฎีเศรษฐศาสตร์ซึ่งเริ่มต้นขึ้นเมื่อปี 2508 โดย ดร. Roland N. McKean แห่งมหาวิทยาลัยแคลิฟอร์เนีย วิทยาเขตลอสแอนเจลิส ตามทฤษฎีนี้ การตัดสินใจของรัฐบาลมักไม่สมเหตุผลผลที่จะทำให้เกิดประโยชน์ต่อประเทศสูงสุด โดยเห็นว่าเป็นปัญหาที่ระบบ ไม่ใช่เป็นปัญหาที่เกิดขึ้นเฉพาะรายแต่อย่างใด

สำหรับปัญหาความล้มเหลวของรัฐบาลในด้านสิ่งแวดล้อมนั้น ในทางทฤษฎีเศรษฐศาสตร์ อรรถประโยชน์ (Utility) ของประเทศสามารถกำหนดได้ด้วยฟังก์ชัน ดังนี้

$$\text{อรรถประโยชน์ (Utility)} = U(C, Z)$$

C : ระดับการบริโภคของประชาชน

Z : ระดับคุณภาพสิ่งแวดล้อม

ในทางปฏิบัติแม้ระดับคุณภาพสิ่งแวดล้อม (Z) จะมีความสำคัญไม่ยิ่งหย่อนกว่าระดับการบริโภคของประชาชน (C) ในการกำหนดอรรถประโยชน์ก็ตาม แต่ประสบปัญหาความล้มเหลวของรัฐบาลโดยการดำเนินนโยบายของรัฐบาลของประเทศต่างๆ มักคำนึงถึงระดับการบริโภคของประชาชน (C) เป็นหลัก ซึ่งนับเป็นตัวแปรขึ้น

กับผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (GDP) อีกต่อหนึ่ง

สาเหตุของความล้มเหลวของรัฐบาลมีหลายสาเหตุ เป็นต้นว่า ผู้กำหนดนโยบายรัฐบาลไม่ได้มีวัตถุประสงค์ดำเนินนโยบายเพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อประเทศสูงสุด แต่เพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อตนเองสูงสุด ดังนั้น การตัดสินใจจึงเกิดความลำเอียงเพื่อให้ตนเองสามารถได้รับคะแนนเสียงเลือกตั้ง ได้รับเงินบริจาคบำรุงพรรคการเมือง หรือได้รับผลประโยชน์ในรูปแบบต่างๆ เช่น การเป็นกรรมการของบริษัท ทำให้ได้รับผลประโยชน์ในรูปแบบเบี้ยประชุม ทำให้เกิดปัญหาผลประโยชน์ทับซ้อน

**สาเหตุของความล้มเหลวของรัฐบาลมีหลายสาเหตุ เป็นต้นว่า
ผู้กำหนดนโยบายรัฐบาลไม่ได้มีวัตถุประสงค์ดำเนินนโยบาย
เพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อประเทศสูงสุด
แต่เพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อตนเองสูงสุด**

นอกจากนี้ ระดับคุณภาพสิ่งแวดล้อม (Z) เป็นนามธรรมและเป็นสิ่งที่วัดได้ยาก ทำให้ยากในการนำมาใช้ประเมินผลงานรัฐบาล ดังนั้นจึงให้ความสำคัญอย่างมากต่อ GDP ซึ่งสามารถวัดได้ง่ายกว่า และมักหยิบยกอัตราการเติบโตของ GDP มาเป็นตัวชี้วัดถึงความสำเร็จของรัฐบาลซึ่งแท้จริงแล้ว GDP ไม่ได้เป็นเครื่องมือสำหรับวัดสวัสดิการหรือความสุขของประชาชนแต่อย่างใด

จากเหตุผลข้างต้น แม้นักเศรษฐศาสตร์จะสนับสนุนให้รัฐบาลจัดเก็บภาษีสิ่งแวดล้อม หรือประชาชนร้องเรียนให้เข้มงวดในการควบคุมมลพิษ แต่รัฐบาลประเทศต่างๆ ส่วนใหญ่กลับไม่สนใจดำเนินการจัดเก็บภาษีสิ่งแวดล้อมหรือควบคุมมลพิษเท่าที่ควร เนื่องจากห่วงเกรงว่าจะกระทบต่อภาคการผลิต ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อ GDP อีกต่อหนึ่ง อันเป็นตัวชี้วัดสำคัญของรัฐบาลสำหรับกรณีของประเทศไทย ปัจจุบันยังไม่มีมาตรการเก็บภาษีสิ่งแวดล้อมแต่อย่างใด โดยอยู่ระหว่างการจัดทำร่างกฎหมายเพื่อเสนอต่อรัฐสภา

รัฐบาลมักไม่นิยมเก็บภาษีสิ่งแวดล้อม

มาตรการแก้ไขปัญหามลพิษของรัฐบาลต่างๆ ส่วนใหญ่จะหลีกเลี่ยงการเก็บภาษีสิ่งแวดล้อม โดยดำเนินการในรูปแบบอื่นๆ เป็นการทดแทน เป็นต้นว่า

ประการแรก **มาตรการจำกัดการเกิดมลพิษ (Regulatory Limit) หรือระบบ Command and Control** เป็นต้นว่า

- (1) **การกำหนดมาตรฐานการปล่อยมลพิษ** เช่น มาตรฐานของไอเสียจากรถยนต์ มาตรฐานปล่อยน้ำทิ้งของโรงงาน
- (2) **การกำหนดมาตรฐานทางเทคโนโลยี (Technology Standard)** เป็นการออกกฎหมายบังคับให้ผู้ปล่อยมลพิษต้องติดตั้งเครื่องมือหรืออุปกรณ์ที่กำหนด เป็นต้นว่า กำหนดให้รถยนต์

โรงงานน้ำมันในประเทศญี่ปุ่น

ต้องติดตั้งอุปกรณ์ Catalytic Converter เพื่อลดมลพิษจากท่อไอเสียก่อนปลดปล่อยออกสู่อากาศ กำหนดให้รถจักรยานยนต์ที่ขับขึ้นในเมืองขนาดใหญ่ของจีนต้องเป็นแบบใช้พลังงานไฟฟ้า

แต่จุดอ่อนของระบบนี้ คือ ต้นทุนของแต่ละโรงงานในการแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมแตกต่างกัน การกำหนดมาตรฐานเดียวกันย่อมจะส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพของระบบเศรษฐกิจโดยรวม

ประการที่สอง **มาตรการกำหนดโควตาการอนุญาตปล่อยมลพิษและให้สามารถซื้อขายแลกเปลี่ยนได้ (Cap & Trade)** แม้เป็นสิ่งที่มีความเหมาะสมมากกว่า เนื่องจากเป็นการแก้ไขปัญหากรณีที่แต่ละโรงงานมีต้นทุนในการแก้ปัญหามลพิษแตกต่างกัน โรงงานที่มีต้นทุนสูงกว่าสามารถไปอุดหนุนโรงงานที่ต้นทุนต่ำกว่าในการแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อม เป็นต้นว่า กรณีของมลพิษทางอากาศ จะอยู่ในรูป Tradable Emission Permits โดยโรงงานที่มีต้นทุนการดำเนินการสูงสามารถไปซื้อสิทธิ์การปล่อยมลพิษจากโรงงานที่มีต้นทุนการดำเนินการต่ำกว่า

กรณีของประเทศไทย ได้นำมาประยุกต์ใช้กรณีแก้ไขปัญหามลพิษที่มาจากภาคอุตสาหกรรม โดยโครงการที่จะขยายกำลังผลิตจะต้องซื้อสิทธิ์การปล่อยมลพิษจากโรงงานที่มีอยู่แล้ว ยิ่งไปกว่านั้น ต้องลดการปล่อยมลพิษลงร้อยละ 20

รัฐบาลมอบโควตาปล่อยมลพิษอย่างไม่คิดมูลค่า เปรียบเสมือนกับให้หยิบยื่นเงินอุดหนุนแก่ อุตสาหกรรมที่ปล่อยมลพิษ

อย่างไรก็ตาม ในทางเศรษฐศาสตร์แล้ว โควตาในการปล่อยมลพิษถือว่าเป็นค่าเช่า (Rent) อย่างหนึ่ง การที่รัฐบาลได้มอบโควตาแก่โรงงานต่างๆ ตามที่เคยปล่อยมลพิษอยู่แล้วอย่างไม่คิดมูลค่า ไม่ได้เปิดประมูลโควตาเพื่อแสวงหาเงินเข้ารัฐแต่อย่างใด ดังนั้น เปรียบเสมือนกับรัฐบาลหยิบยื่นให้เงินอุดหนุนแก่อุตสาหกรรมที่ปล่อยมลพิษ (Dirty Subsidies)

ส่วนท่านผู้หญิง ดร.สุธาวัลย์ เสถียรไทย ประธานมูลนิธิธรรมรัฐ เพื่อการพัฒนาสังคมและสิ่งแวดล้อม (GSEI) ได้ตั้งข้อสังเกตว่า รัฐบาลไทยไม่ได้ดำเนินนโยบายตามหลักการ Polluters' Pay Principle (PPP) โดยผู้ปล่อยมลพิษไม่ได้เป็นผู้จ่ายแต่อย่างใด แต่ผู้ที่ได้รับผลกระทบจากปัญหาสิ่งแวดล้อม กลับรับภาระเป็นผู้จ่ายแทน

Green GDP เป็นแนวทางหนึ่งที่ลดการบิดเบือน

สำหรับแนวทางลดการบิดเบือนเพื่อให้รัฐบาลหันมาให้ความสำคัญกับคุณภาพสิ่งแวดล้อมเพิ่มมากขึ้น รัฐบาลของบางประเทศจึงได้พยายามรวมคุณภาพสิ่งแวดล้อมเข้าไปใน GDP เป็นต้นว่า กระทรวงคุ้มครองสิ่งแวดล้อม (Ministry of Environmental Protection) และสำนักงานสถิติแห่งชาติของจีน ได้เริ่มรณรงค์นับ

ตั้งแต่ปี 2547 เกี่ยวกับแนวคิดผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศแบบสีเขียว (Green GDP) โดยเสนอว่าการคำนวณ GDP ของประเทศและของมณฑลต่างๆ นั้น จะต้องหักผลกระทบทางลบต่อสิ่งแวดล้อมออกจากตัวเลข GDP ด้วย เป็นต้นว่า ผลกระทบจากปัญหาอากาศเป็นพิษ น้ำเสีย อุบัติเหตุต่อพนักงาน ฯลฯ

ยังอยู่ในอาชีพนักเศรษฐศาสตร์นานเข้า ก็ยิ่งกลางแกลงใจในการใช้ GDP เป็นตัวชี้ฐานะทางเศรษฐกิจ จนคล้อยไปในความเห็นที่ว่าควรพัฒนาตัวชี้วัดอื่น ที่วัดความสุขของสมาชิกในสังคมได้ดีกว่า

สำหรับกรณีของประเทศไทย ท่านผู้หญิง ดร.สุธาวัลย์ เสถียรไทย ก็ได้ให้ทัศนะท่านเองเดียวกันว่าประเทศไทยควรปรับเปลี่ยนตัวชี้วัดจากเดิม คือ GDP เปลี่ยนมาเป็นตัวชี้วัดการพัฒนาที่ยั่งยืน คือ Green GDP เพื่อลดความบิดเบือนดังกล่าวข้างต้น

ขณะที่ ดร.วรากรณ์ สามโกเศศ อดีตรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ อดีตอธิการบดีมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ และอดีตคณบดีคณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ได้เคยให้ทัศนะท่านเองเดียวกันว่า "ยังอยู่ในอาชีพนักเศรษฐศาสตร์นานเข้าก็ยิ่งกลางแกลงใจในการใช้ GDP เป็นตัวชี้ฐานะทางเศรษฐกิจ และความสุขของคนในระบบเศรษฐกิจมากขึ้นทุกที จนคล้อยไปในความเห็นที่ว่าควรพัฒนาตัวชี้วัดอื่นที่วัดความสุขของสมาชิกในสังคมได้ดีกว่า"

อย่างไรก็ตาม ความพยายามของประเทศต่างๆ ในการส่งเสริมการใช้ตัวชี้วัด Green GDP นั้น ในระยะที่ผ่านมายังมีปัญหาค่อนข้างมากเนื่องจากเป็นเรื่องยุ่งยากที่จะประเมินผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมให้ออกมาเป็นตัวเลขอย่างชัดเจนได้ หากสามารถแก้ไขปัญหานี้ได้ จะส่งผลทำให้ความนิยมในการใช้ตัวชี้วัดนี้เพิ่มขึ้นอย่างก้าวกระโดดในอนาคต

โรงแยกก๊าซธรรมชาติของบริษัท ปตท. ที่มาบตาพุด จังหวัดระยอง

CSR ย่อมาจาก Corporate Social Responsibility แปลตามตัวอักษรก็คือ ความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กร

ในความเห็นของผู้เขียน "องค์กร" ที่ว่านี้ก็จะรวมทั้งองค์กรภาครัฐและภาคเอกชน หลายครั้งที่อ่านเจอในบทความต่างๆ ว่า CSR หมายถึงความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กรธุรกิจ ทั้งที่จริงๆ แล้ว ผู้เขียนเห็นว่าเรื่อง CSR นี้เกิดขึ้นก็เพื่อให้ทุกคน ทุกฝ่าย ไม่ว่าจะเป็นภาครัฐหรือภาคเอกชน ตระหนักถึงความสำคัญในการแสดงความรับผิดชอบต่อสังคม หรือสิ่งแวดล้อมรอบตัวเรา ผู้คนรอบตัวเรา หรือแม้แต่สังคมของประเทศบ้านใกล้เรือนเคียง เพราะสิ่งเหล่านี้ล้วนเกี่ยวพันเชื่อมโยงกันทั้งสิ้น

(Corporate Social Responsibility : What an organization does to influence the society in which it exists, such as through volunteer assistance programs.)

World Business Council for Sustainable Development ได้นิยามความหมายของ CSR ไว้ว่า

"ความมุ่งมั่นหรือพันธสัญญาขององค์กรธุรกิจในการมีส่วนร่วมอย่างต่อเนื่องในการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ โดยยึดหลักจริยธรรมในการบริหารองค์กร ทั้งการปรับปรุงคุณภาพชีวิตของผู้ใช้แรงงาน อันจะส่งผลดีต่อสวัสดิภาพโดยรวมของครอบครัว ผู้ใช้แรงงาน รวมถึงการมีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชนท้องถิ่นและสังคมในวงกว้าง"

**CSR นี้เกิดขึ้นก็เพื่อให้ทุกคน ทุกฝ่าย
ไม่ว่าจะเป็นภาครัฐหรือภาคเอกชน
ตระหนักถึงความสำคัญ
ในการแสดงความรับผิดชอบต่อสังคม**

ในหนังสือ Management ของ สำนักพิมพ์ Prentice Hall ได้ให้นิยาม Corporate Social Responsibility ว่า

"เป็นสิ่งที่องค์กรใดกระทำการอันส่งผลกระทบต่อสังคมที่องค์กรนั้นตั้งอยู่ เช่น การทำโครงการช่วยเหลือสังคม โดยสมัครใจ เป็นต้น"

CSR กับมาตรฐาน ISO 26000

ปัจจุบัน องค์การระหว่างประเทศว่าด้วยการกำหนดมาตรฐาน (International Organization for Standardization : ISO) อยู่ระหว่างการกำหนดมาตรฐานระหว่างประเทศว่าด้วยเรื่องความรับผิดชอบต่อสังคม "ISO 26000" หรือเรียกสั้นๆ ว่า "ISO SR" (ย่อมาจาก ISO Social Responsibility) เพื่อให้มีมาตรฐานเกี่ยวกับกระบวนการรูปแบบระบบการจัดการที่คำนึงถึงกฎระเบียบ หลักจริยธรรม สุขภาพ สิ่งแวดล้อม ความปลอดภัย และแรงงาน

การที่ ISO ต้องการให้มีมาตรฐานดังกล่าวนี้ ก็เพื่อให้บริษัทองค์กร หน่วยงาน สถาบันต่างๆ และผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ได้ตระหนักและเกิดความเข้าใจในเรื่องของความรับผิดชอบต่อสังคม โดยคาดว่า จะเริ่มใช้มาตรฐาน ISO 26000 นี้ได้ในปี 2553

องค์การระหว่างประเทศว่าด้วย การกำหนดมาตรฐาน อยู่ระหว่างการกำหนดมาตรฐานว่าด้วย เรื่องความรับผิดชอบต่อสังคม “ISO 26000” หรือเรียกสั้นๆ ว่า “ISO SR”

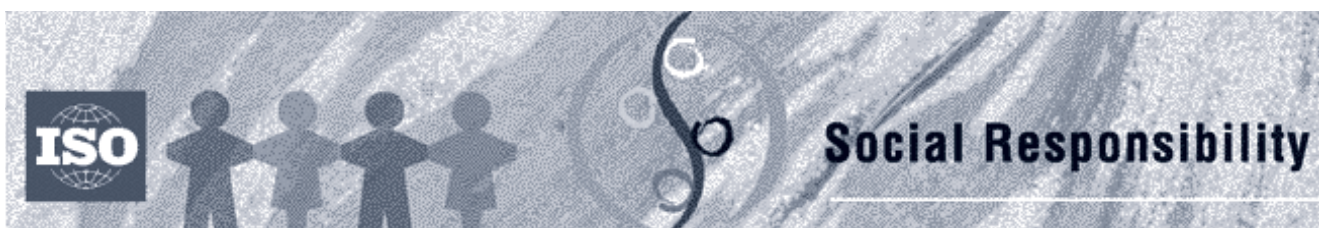
ความเป็นมาของ ISO

สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (สมอ.) เป็นหน่วยงานหลักของไทย ในการดำเนินการกำหนดมาตรฐาน ISO 26000 โดยเป็นหน่วยงานที่ทำหน้าที่ผู้แทนประเทศไทย เข้าร่วมประชุมในงานสำคัญต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการกำหนดมาตรฐาน ISO ซึ่งไทยเป็นหนึ่งใน

สมาชิกขององค์การระหว่างประเทศว่าด้วยการกำหนดมาตรฐาน (International Organization for Standardization : ISO)

ข้อความจากรายงานของคณะผู้แทนไทยจาก สมอ. ที่ได้เข้าร่วมการประชุม ISO/TMB/WG SR ครั้งที่ 6 เรื่อง การพิจารณาร่าง ISO 26000 มาตรฐานสากลว่าด้วยความรับผิดชอบต่อสังคม ระหว่างวันที่ 30 สิงหาคม - 5 กันยายน 2551 ณ กรุงซานติอาโก ประเทศชิลี ทำให้ได้ทราบถึงความเป็นมาในการจัดทำ ISO 26000

ที่ผ่านมา องค์กร หน่วยงาน ของแต่ละประเทศ มีแนวทางเป็นของตัวเองในการดำเนินงานด้านความรับผิดชอบต่อสังคม ทำให้มีความเข้าใจและการปฏิบัติที่ไม่ตรงกัน ISO จึงได้ตั้งคณะทำงานเพื่อกำหนดมาตรฐานว่าด้วยความรับผิดชอบต่อสังคม หรือ ISO 26000 ขึ้นมา เพื่อให้เป็นมาตรฐานสากลสำหรับทั้งโลก จะได้ยึดถือปฏิบัติด้วยความเข้าใจที่ตรงกัน

ISO ได้ตั้งคณะทำงานเพื่อกำหนดมาตรฐาน ว่าด้วยความรับผิดชอบต่อสังคม หรือ ISO 26000 ขึ้นมา เพื่อให้เป็นมาตรฐานสากลสำหรับทั้งโลก จะได้ยึดถือปฏิบัติด้วยความเข้าใจที่ตรงกัน

นอกจากนี้ มาตรฐาน ISO 26000 จำเป็นต้องมีตัวแทนจากหลากหลายภาคส่วนในสังคมเข้าร่วม เนื่องจากมาตรฐานฉบับนี้จะมีผลกระทบโดยตรงต่อสังคมโลก ฉะนั้นจึงจำเป็นต้องดำเนินการด้วยความรอบคอบและเป็นที่ยอมรับ

องค์ประกอบของ ISO 26000

ISO ได้กำหนดองค์ประกอบหลักของ ISO 26000 ไว้ 7 ประการด้วยกัน ได้แก่

1. **มีธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการองค์กร (Organization Governance)** คือ องค์กรควรกำหนดหน้าที่ให้คณะกรรมการฝ่ายจัดการ ผู้ถือหุ้น และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียสามารถสอดส่องดูแลผลงาน และการปฏิบัติงานองค์กรได้ เพื่อแสดงถึงความโปร่งใส พร้อมรับการตรวจสอบ และสามารถชี้แจงให้ผู้มีส่วนได้เสียได้รับทราบถึงผลการปฏิบัติงานได้

2. **คำนึงถึงสิทธิมนุษยชน (Human Rights)**

มกราคม 2553

3. **ข้อปฏิบัติในด้านแรงงาน (Labor Practices)** กล่าวคือ องค์กรไม่ควรปฏิบัติกับผู้ใช้แรงงานเสมือนเป็นเพียงปัจจัยการผลิตหนึ่ง

4. **ดูแลสิ่งแวดล้อม (The Environment)** กล่าวคือ องค์กรจะต้องคำนึงถึงการรักษาสีงแวดล้อม ป้องกันมลพิษ การบริโภคอย่างยั่งยืน และการใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ

5. **ดำเนินธุรกิจด้วยความเป็นธรรม (Fair Operating Practices)**

6. **ไม่เอาเปรียบผู้บริโภค ใส่ใจต่อผู้บริโภค (Consumer Issues)**

ต้องเปิดโอกาสให้ผู้บริโภคทราบข้อมูลในการใช้สินค้าและบริการ มีการพัฒนาสินค้าและบริการที่เป็นประโยชน์ต่อสังคม โดยคำนึงถึงความปลอดภัยและสุขภาพของผู้บริโภค (Health & Safety) ให้ความสำคัญกับกฎหมายคุ้มครองผู้บริโภคและปฏิบัติตามอย่างเคร่งครัด

7. การแบ่งปันและการพัฒนาสังคมและชุมชน (Community Involvement and Development)

CSR ในประเทศไทย

ปัจจุบัน เราสามารถพบเห็นแนวคิดด้าน CSR แฝงอยู่ในการดำเนินงานขององค์กรเอกชนชั้นนำของไทย ตัวอย่างเช่น บริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน) และบริษัทธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) หรือบริษัทชั้นนำระดับโลก เช่น Sony Group เป็นต้น

บริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน) ให้ความสำคัญกับเรื่อง CSR มาก โดยกำหนดพันธกิจของบริษัทไว้ให้สอดคล้องกับแนวคิดด้าน CSR ความว่า

"กลุ่ม ปตท. ดำเนินธุรกิจด้านพลังงานและปิโตรเคมีอย่างครบวงจรในฐานะเป็นบริษัทพลังงานแห่งชาติที่ได้จดทะเบียนในตลาด

หลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยมีพันธกิจต่อผู้มีส่วนได้เสีย ดังต่อไปนี้

ต่อประเทศ : จะดำเนินการสร้างความมั่นคงทางพลังงานในระยะยาว โดยการจัดหาปริมาณที่เพียงพอ มีคุณภาพ ได้มาตรฐานและราคาเป็นธรรม

ต่อสังคมชุมชน : จะเป็นองค์กรที่ดีของสังคมในการดำเนินกิจการ โดยปกป้องผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ภายใต้มาตรฐานสากลและมีส่วนร่วมในการพัฒนาคุณภาพชีวิตที่ดีแก่สังคมชุมชน

ต่อผู้ถือหุ้น : จะดำเนินธุรกิจเชิงพาณิชย์ สามารถสร้างกำไรเพื่อให้ผลตอบแทนที่ดีและให้มีการเจริญเติบโตต่อเนื่องอย่างยั่งยืน

ต่อลูกค้า : จะสร้างความพึงพอใจแก่ลูกค้า โดยผ่านการนำเสนอผลิตภัณฑ์และบริการที่มีคุณภาพสูงในระดับมาตรฐานสากลด้วยราคาเป็นธรรม

ต่อคู่ค้า : จะดำเนินธุรกิจร่วมกันโดยพื้นฐานของการแข่งขันอย่างเป็นธรรม มุ่งสร้างความสัมพันธ์และความร่วมมือที่ดี เพื่อพัฒนาศักยภาพและประสิทธิภาพในการดำเนินธุรกิจร่วมกันในระยะยาว

ต่อพนักงาน : จะสนับสนุนการพัฒนาความสามารถการทำงานระดับมืออาชีพอย่างต่อเนื่อง ให้ความมั่นใจในคุณภาพชีวิตการทำงาน ของพนักงานทั่วยุทธบริษัทชั้นนำ

ตัวอย่างกิจการเพื่อสังคมของกลุ่ม ปตท. เช่น การปลูกป่าเฉลิมพระเกียรติฯ โครงการลูกโลกสีเขียว

ตัวอย่างกิจการเพื่อสังคมของกลุ่ม ปตท. ก็เช่น การปลูกป่าเฉลิมพระเกียรติฯ โครงการลูกโลกสีเขียว ศูนย์สิรินธรนาถราชินี โครงการรักป่าสร้างคน 84 ตำบลวิถีพอเพียง โครงการหญ้าแฝก เฉลิมพระเกียรติฯ โครงการจัดการทรัพยากรชีวภาพ โครงการส่งเสริมวิสาหกิจชุมชน โครงการแก้ไขปัญหาจราจร เป็นต้น

ทางด้านธุรกิจธนาคารโดยธนาคารไทยพาณิชย์ กำหนดให้ "กิจกรรมเพื่อสังคม" เป็นหนึ่งในนโยบายหลักที่ธนาคารให้ความสำคัญควบคู่ไปกับการประกอบธุรกิจ โดยการให้ความสนับสนุนแก่องค์กรสาธารณกุศลต่างๆ รวมถึงการดำเนินโครงการและกิจกรรมอันเป็นประโยชน์แก่สังคมโดยรวม ซึ่งในปัจจุบันการดำเนินกิจกรรมเพื่อสังคมของธนาคารมี "คณะกรรมการกิจกรรมเพื่อสังคม" ซึ่งเป็นคณะกรรมการในระดับกรรมการธนาคาร ทำหน้าที่วางกรอบการดำเนินงาน กำกับดูแล และประเมินผล

การดำเนินงาน เพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

นอกเหนือจากการให้ความสนับสนุนกิจกรรมอันเป็นสาธารณประโยชน์แล้ว ธนาคารยังให้ความสำคัญกับการพัฒนาเยาวชนและส่งเสริมการเรียนรู้ โดยมี "มูลนิธิสยามกัมมาจล" ของธนาคารเป็นหน่วยงานหลักในการขับเคลื่อนงานพัฒนาเยาวชน

ในปี 2551 ธนาคารและมูลนิธิฯ ได้ร่วมกันดำเนินโครงการและกิจกรรมต่างๆ ในด้าน SR เช่น โครงการพัฒนาเยาวชนตามแนวพระราชดำริเศรษฐกิจพอเพียง โครงการสื่อการเรียนรู้จากไทยพาณิชย์ โครงการกล้าใหม่...ไผ่รู้ (SCB Challenge) โครงการ SCB ชวนกันทำดี จิตอาสา พัฒนาเยาวชน โครงการปลูกป่าถาวรเฉลิมพระเกียรติ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว โครงการ SCB ชวนกันทำดี ร่วมกันใส่ใจสิ่งแวดล้อม โครงการ SCB ชวนกันทำดี สร้างฝายต้นน้ำ เป็นต้น โครงการสนับสนุนการฟื้นฟูชุมชนผู้ประสบภัยสึนามิ โครงการช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติทางธรรมชาติ เป็นต้น

บีไอไอ...กับกิจกรรม CSR

สำหรับบีไอไอ ก็ได้มีการดำเนินกิจกรรมด้าน CSR มาโดยตลอด เช่น การช่วยเหลือสังคมโดยการบริจาคคอมพิวเตอร์หรือหนังสือต่างๆ การจัดกิจกรรมเดินทางไปต่างจังหวัดเพื่อนำสิ่งของเครื่องใช้ที่เป็นประโยชน์ไปช่วยเหลือคนไทยในถิ่นทุรกันดาร หรือการจัดกิจกรรมอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม อย่างเช่น การสร้างฝายชะลอน้ำ เป็นต้น

บีไอไอได้มีการดำเนินกิจกรรม ด้าน CSR มาโดยตลอด เช่น การช่วยเหลือสังคมโดยการบริจาค คอมพิวเตอร์หรือหนังสือต่างๆ หรือการจัดกิจกรรมอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม ฯลฯ

แต่อย่างไรก็ตาม หากพิจารณาแล้วก็จะพบว่ากิจกรรมส่วนใหญ่ของประเทศไทยที่เกี่ยวข้องกับ CSR จะออกไปในแนวของการทำกิจกรรมเพื่อสังคม เช่น การบริจาคสร้างอาคารเรียน การแจกสิ่งของต่างๆ ให้กับคนยากจน เป็นต้น แต่จากองค์ประกอบ 7 ประการของ ISO จะพบว่ายังมีอีกหลายด้านที่สังคมไทยควรให้ความสำคัญและทำไปพร้อมๆ กันได้อีกมาก

ภาพการใหม่บีไอไอ ร่วมกันสร้างฝายชะลอน้ำที่จังหวัดลำปาง เมื่อวันที่ 26 กรกฎาคม 2550

การทำกิจกรรมด้าน CSR ในต่างประเทศ

นอกจากนี้ ในต่างประเทศทั้งภาครัฐและเอกชน ต่างก็ให้ความสำคัญกับการดำเนินกิจกรรมเพื่อสังคม เนื่องจากมีส่วนส่งเสริมภาพลักษณ์ขององค์กร และเป็นการคืนกำไรสู่สังคม

ตัวอย่างการดำเนินกิจกรรมด้าน CSR ของหน่วยงานในต่างประเทศ เช่น

IE Singapore (International Enterprise Singapore) เดิมรู้จักกันในชื่อของ the Singapore Trade Development Board ซึ่งเป็นองค์กรที่ทำหน้าที่คล้ายกับกรมส่งเสริมการค้าส่งออกของไทย ได้กำหนดนโยบายในด้าน CSR ไว้ 3 ข้อ คือ

1) Giving back to the community

- ส่งเสริมให้พนักงานทำงานเป็นอาสาสมัครช่วยเหลือชุมชน
- ให้ความช่วยเหลือโรงเรียนคนปัญญาอ่อน MINDS Guillemard Gardens School (GGS) มาตั้งแต่ปี 2547 โดยบุคลากรของ IE Singapore ได้เข้าร่วมกิจกรรมที่โรงเรียนแห่งนี้ บริจาคคอมพิวเตอร์ที่ใช้แล้ว เฟอร์นิเจอร์ และอาหาร

2) Doing our part for the environment

ปลูกฝังให้พนักงาน

ของ IE Singapore รักษาสิ่งแวดล้อม มีการแจกถุงผ้าเพื่อใช้แทนถุงพลาสติก มีถึงขยะสำหรับทิ้งกระดาษโดยเฉพาะเพื่อรณรงค์การรีไซเคิล และส่งเสริมการใช้กระดาษ 2 หน้า

3) Corporate Governance มีการจัดตั้งคณะกรรมการซึ่งประกอบด้วยกรรมการ 12 คน มาจากทั้งหน่วยงานราชการและภาคเอกชนโดยมีภารกิจในการกำหนดทิศทางยุทธศาสตร์ของหน่วยงาน กำหนดนโยบายด้านการเงิน การบริหารความเสี่ยง และบรรษัทภิบาล โดยมีการประชุมกับผู้ตรวจสอบภายนอกอย่างน้อยปีละครั้ง เพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับทิศทางและนโยบายของคณะกรรมการ โดยไม่มีผู้บริหารของ IE Singapore เข้าร่วมประชุมด้วย

นอกจากนี้ EDB ของสิงคโปร์ ซึ่งเป็นหน่วยงานที่ทำหน้าที่ส่งเสริมการลงทุน ก็มีการดำเนินกิจกรรมในด้าน CSR โดยพยายามสร้างสภาพแวดล้อมในลักษณะ Family-Friendly Environment เป็นต้นว่า จัดกิจกรรม Kidz@Work ประจำปี โดยกระตุ้นให้พนักงาน EDB ทุกคน นำบุตรหลานมาอยู่ที่ทำงานในวันดังกล่าว โดยจะมีกิจกรรมสำหรับเด็กอายุ 5 - 12 ปี หรือ กิจกรรมของ "EDB Smile Club" ก็มีการส่งข้าราชการอาสาสมัครของ EDB ไปยังประเทศกัมพูชาเป็นเวลา 1 สัปดาห์ เพื่อช่วยเหลือสถานเลี้ยงเด็กกำพร้า Kulap 4 Orphanage ของรัฐบาลกัมพูชา ตั้งในกรุงพนมเปญ

อีกทั้ง รัฐบาลสิงคโปร์ก็ได้อนุญาตให้ประชาชนดำเนินการเป็นอาสาสมัครช่วยเหลือสังคมทั้งในและต่างประเทศ เนื่องจากเห็นว่าในระยะที่ผ่านมาประชาชนมีความคิดในเชิงธุรกิจมากเกินไป ขาดความเอื้ออาทรเอาใจใส่ซึ่งกันและกัน

กิจกรรมด้าน CSR ของ Sony

โซนี่ได้เปิดโอกาสให้เด็กชาวแอฟริกาใต้จำนวน 15,000 คน ได้ร่วมชมการแข่งขันฟุตบอลโลกที่จะมีขึ้นในปี 2553 นี้ ผ่านอุปกรณ์ของโซนี่ เนื่องจากหลายพื้นที่ในแอฟริกาใต้ ประชาชนยังไม่สามารถชมการแข่งขันทางทีวีได้ โซนี่จึงจะนำอุปกรณ์ที่ช่วยให้การรับชมการแข่งขันสามารถติดตั้งได้ในพื้นที่ของแอฟริกาใต้ที่ห่างไกลความเจริญ อีกทั้งโครงการนี้ยังมีขึ้น เพื่อช่วยให้โลกตระหนักถึงการเฝ้าระวังการติดเชื้อ HIV/AIDS ในหมู่เยาวชนอีกด้วย

นอกจากนี้ เยาวชนที่มีภาวะผู้นำและมีความสามารถจะถูกคัดเลือกจาก 40 ชุมชนในพื้นที่ทุรกันดารของแอฟริกาใต้ ให้ได้รับอุปกรณ์ของโซนี่ เช่น Cyber-shot, VAIO และจะได้รับการสอนทักษะ

การใช้งานในอุปกรณ์เหล่านี้ เพื่อพัฒนาสังคมของตนเองต่อไป

ตัวอย่าง SR ในสหรัฐอเมริกา

จากบทความ "ความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กรธุรกิจ (Social Responsibility : SR) ในสหรัฐอเมริกา" ของสำนักงานส่งเสริมการค้าในต่างประเทศ ณ นครชิคาโก ของกรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ เมื่อวันที่ 3 ธันวาคม 2552 ได้กล่าวถึงรูปแบบต่างๆ ของ SR ที่สหรัฐอเมริกาได้มีการดำเนินการมาเป็นเวลานานแล้ว เช่น

- Energy Star : เป็นโปรแกรมให้คำแนะนำการประหยัดพลังงานของสำนักงานคุ้มครองสิ่งแวดล้อมของสหรัฐฯ (Environmental Protection Agency : EPA) ซึ่งจะเน้นด้านการประหยัดพลังงานไฟฟ้า โดยมอบให้ภาคเอกชนเป็นผู้ตรวจสอบและกำกับดูแล สำหรับสินค้าที่แนะนำให้มีความมาตรฐาน Energy Star เช่น ตู้เย็น เครื่องซักผ้า เครื่องปรับอากาศ โทรทัศน์ และหลอดไฟฟ้า เป็นต้น หากสินค้าใด

ผลิตตรงตามมาตรฐาน ก็สามารถนำเครื่องหมาย Energy Star ติดไปกับสินค้าได้

- Marine Steward Council เป็นมาตรฐานที่จัดทำขึ้น โดย MSC ซึ่งธุรกิจประมงทั่วโลกยอมรับ เพื่อให้การสนับสนุนและส่งเสริมการค้าในการด้านความยั่งยืน สิ่งแวดล้อม และนิเวศวิทยา โดยองค์กรจะออกเครื่องหมายรับรองสินค้าประมงและอาหารทะเลให้แก่ผู้ประกอบการ
- Leadership in Energy and Environmental Design (LEED) เป็นมาตรฐาน Green Building Rating System ซึ่งให้ความสำคัญในด้านการออกแบบ การก่อสร้าง การใช้วัสดุที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และก่อให้เกิดการประหยัดการใช้พลังงาน กำกับดูแลโดย US Green Building Council

การส่งเสริมการลงทุนกับ CSR

ในประเทศมาเลเซีย พบว่า หน่วยงานส่งเสริมการลงทุน หรือ MIDA ของมาเลเซีย ก็มีการให้สิทธิและประโยชน์เพิ่มเติมเป็นพิเศษให้กับกิจการที่มีค่าใช้จ่ายด้าน CSR เช่น

- การใช้จ่ายในด้านการสร้างบ้านพักแก่พนักงาน (Incentive for Employees' Accommodation) จะทำให้ได้รับสิทธิและประโยชน์ Industrial Building Allowance ในอัตราร้อยละ 10 ของค่าก่อสร้างหรือค่าซื้ออาคารบ้านพัก เป็นเวลา 10 ปี
- หากมีการใช้จ่ายในสถานเลี้ยงบุตรหลานของพนักงาน (Incentives for Employees' Child Care Facilities) ก็จะสามารถ

ได้รับสิทธิและประโยชน์ Industrial Building Allowance ในอัตราร้อยละ 10 ของค่าก่อสร้างหรือค่าซื้ออาคาร รวมถึงค่าจ้างบุคคลอื่นในด้านการจัดหาและดูแลรักษาอาคารให้แก่บริษัท เป็นเวลา 10 ปี

การบริโภคสินค้าตามกระแส CSR

จากกระแส CSR ที่กำลังแพร่หลายไปทั่วโลก ได้ส่งผลต่อความรู้สึกนึกคิดของผู้บริโภค จนเกิดความต้องการใช้สินค้าที่รักษาสิ่งแวดล้อม หรือต้องการแสดงความรับผิดชอบต่อสังคมผ่านทางสิ่งของเครื่องใช้ของตัวเอง

ด้วยเหตุนี้ ผู้จำหน่ายสินค้าในปัจจุบันก็เริ่มหันมาให้ความสำคัญกับสินค้าที่ตัวเองจำหน่าย ให้มีความสอดคล้องกับแนวคิด CSR เพื่อเสริมสร้างภาพลักษณ์ที่ดีของสินค้าและบริการของตน เช่น การสั่งซื้อสินค้าที่ผลิตขึ้นจากวัสดุที่ไม่ทำลายสิ่งแวดล้อม กระดาษที่พิมพ์จาก Soy Ink (หมึกพิมพ์ธรรมชาติซึ่งทำจาก

หน่วยงานส่งเสริมการลงทุน หรือ MIDA ของมาเลเซีย ก็มีการให้สิทธิและประโยชน์เพิ่มเติมเป็นพิเศษให้กับกิจการที่มีค่าใช้จ่ายด้าน CSR

การที่ทุกคนหันมาใส่ใจ กับแนวคิดด้าน CSR เป็นผลดีต่อผู้บริโภค ที่จะมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น

น้ำมันถั่วเหลือง) หรือวัตถุดิบย่อยสลายง่าย สรรหาสินค้าที่ใส่ใจถึง
สุขภาพและความปลอดภัยของผู้บริโภคมาจำหน่าย จะต้องไม่
จำหน่ายสินค้าที่เป็นอันตรายต่อผู้บริโภค

อย่างเช่นกรณีล่าสุดซึ่งพบเมื่อต้นเดือนมกราคม 2553 ร้าน
ขายอัญมณีและเครื่องประดับ Claire ซึ่งมีสาขาอยู่เกือบ 3,000 แห่ง
ในอเมริกาเหนือและยุโรป ได้ระงับการจำหน่ายสินค้าประเภทสร้อยคอ
ราคาถูกสำหรับเด็กที่นำเข้าจากจีนทั้งหมด เนื่องจากผลการทดสอบ
ในห้องแล็บพบว่าสินค้าดังกล่าวมีสารแคดเมียมที่ก่อให้เกิดมะเร็ง
เจือปนอยู่ในปริมาณมากถึงร้อยละ 91 ของปริมาณ

CSR เป็นเครื่องมือกีดกันทางการค้า

บางท่านเริ่มกังวลว่า ประเทศคู่ค้าอาจใช้มาตรการด้าน CSR มา
กีดกันสินค้าจากต่างชาติ ซึ่งจริงๆ แล้ว ก็มีการนำแนวคิดนี้มาใช้ในการ
กีดกันทางการค้ามานานแล้ว เช่น มาตรการด้านสุขอนามัย หรือ
ข้อบังคับการปิดฉลากสินค้าที่แสดงถึงการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมของ
สหภาพยุโรป เป็นต้น

หากมองในอีกมุมหนึ่ง การที่ทุก
คนหันมาใส่ใจกับแนวคิดด้าน CSR ก็
เป็นผลดีต่อผู้บริโภคที่จะมีคุณภาพชีวิต
ที่ดีขึ้น และเป็นการผลักดันให้ทุกคน
หันมาใส่ใจคนรอบข้าง ดูแลรักษา
สิ่งแวดล้อม ลดความเห็นแก่ตัวกัน
มากขึ้น เนื่องจากทุกวันนี้ภัยธรรมชาติ
จะมีแต่รุนแรงขึ้น อากาศที่ร้อนขึ้น
น้ำทะเลที่สูงขึ้น หรือแม้แต่หิมะที่
ตกลงมาถล่มทลายอย่างไม่เคยมี
มาก่อนในมุมต่างๆ ของโลก

สัญญาณเตือนภัย จากธรรมชาติที่ให้ทุกคน ตระหนักถึงการใช้ประโยชน์ จากธรรมชาติที่เกินพอดี

สิ่งเหล่านี้ น่าจะเป็นสัญญาณเตือนภัยจากธรรมชาติที่ให้ทุกคนตระหนักถึงการใช้ประโยชน์จากธรรมชาติที่เกินพอดี ผู้ประกอบการควรหันมาใส่ใจต่อแนวคิดดังกล่าว ปรับปรุงการผลิต และนำแนวคิดนี้มาสร้างประโยชน์ให้เกิดทั้งต่อตนเองและสังคม ไม่ใช่มองเพียงว่าแนวคิดดังกล่าวนี้เป็นอุปสรรคทางการค้า

ความซื่อสัตย์สุจริต การไม่เอารัดเอาเปรียบซึ่งกันและกัน การช่วยเหลือเกื้อกูลกัน หรือความตั้งใจที่จะทำสิ่งดีๆ ให้แก่กันโดยไม่ต้องให้ใครมาบังคับ หากสิ่งเหล่านี้เกิดขึ้นจากความต้องการของทุกคน เป็นความรู้สึกรับผิดชอบต่อสังคมที่ทุกคนมีให้แก่กันและกันแล้ว โลกของเรา ก็จะเป็นโลกที่น่าอยู่มากขึ้น

สำหรับแนวคิดในเรื่องของความรับผิดชอบต่อองค์กรที่มีต่อสังคม ก็เพื่อนำไปสู่หนทางของการพัฒนาที่ยั่งยืนนั่นเอง ดังที่ปรากฏในบทความ "Guidance on social responsibility" ของ ISO ตอนหนึ่งที่ว่า "The recognition of social responsibility involves identifying the issues by the impacts of and organization's decisions and activities, as well as the way these issues should

be addressed so as to contribute to sustainable development."

ประเทศไทยควรปลูกฝังความรู้สึกรับผิดชอบต่อสังคมให้เป็นพื้นฐานของคนไทยทุกคน เพื่อให้สังคมไทยน่าอยู่และพัฒนาต่อไปได้อย่างยั่งยืน

**แนวคิดในเรื่องของความรับผิดชอบต่อ
องค์กรที่มีต่อสังคม
ก็เพื่อนำไปสู่หนทาง
ของการพัฒนาที่ยั่งยืน**

สอ. กับมาตรฐาน เพื่อการจัดการพลังงานอย่างมีประสิทธิภาพ

วิกฤติพลังงานเป็นประเด็นใหญ่ที่ทั่วโลกให้ความสำคัญ เนื่องจากต้นทุนด้านพลังงานในปัจจุบันปรับราคาสูงขึ้นมาก จึงมีความจำเป็นที่จะต้องมียระบบการจัดการพลังงานที่มีประสิทธิภาพ เพื่อให้การใช้พลังงานในองค์กรเกิดประโยชน์สูงสุด ซึ่งที่ผ่านมาผู้ประกอบการจะให้ความสำคัญกับการจัดการต้นทุนในด้านอื่นๆ มากกว่า เช่น วัตถุดิบ แต่เมื่อราคาพลังงานมีความไม่แน่นอนสูง ทำให้องค์กรต่างๆ หันมาสนใจเรื่องประสิทธิภาพและความมั่นคงในการจัดการพลังงานมากขึ้น

ทางองค์การระหว่างประเทศว่าด้วยการมาตรฐาน (International Organization for Standardization : ISO) ได้มองเห็นถึงปัญหาดังกล่าว จึงได้จัดทำมาตรฐาน ISO 50001 ซึ่งเป็นมาตรฐานระบบการจัดการพลังงาน เพราะเห็นว่าโลกกำลังเผชิญกับวิกฤติด้านน้ำมัน จำเป็นต้องมีมาตรฐานที่เกี่ยวข้องประสิทธิภาพการจัดการพลังงานให้องค์กรต่างๆ ได้นำไปใช้ โดย ISO เชื่อว่าหลักการบริหารจัดการที่ดีจะช่วยลดค่าใช้จ่ายด้านพลังงานทั่วโลกได้ถึงร้อยละ 20 ทั้งนี้คาดว่า ISO 50001 จะประกาศใช้ภายในปี 2554

นายชัยยง กฤตผลชัย รองเลขาธิการสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (สมอ.) กล่าวว่า สมอ. ในฐานะที่เป็นหน่วยงานรับผิดชอบด้านมาตรฐานของประเทศ และส่งเสริมให้ภาคเอกชนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องพัฒนาระบบมาตรฐานให้ได้ตามมาตรฐานสากลที่กำหนดไว้ เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันในเวทีโลก สร้างความเข้าใจแก่ผู้ผลิต ผู้บริโภค และผู้ที่เกี่ยวข้องทุกระดับ ให้ตระหนักถึงความสำคัญ

นายชัยยง กฤตผลชัย รองเลขาธิการสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (สมอ.)

ของการผลิตให้ได้คุณภาพตามมาตรฐาน เพื่อประโยชน์ในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศต่อไป

ความเป็นมาของ ISO 50001

จากวิกฤตราคาน้ำมัน และต้นทุนพลังงานปิโตรเลียมที่สูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง ส่งผลให้ตระหนักถึงปัญหาดังกล่าว จึงได้จัดทำร่างมาตรฐานระบบการจัดการพลังงาน (International Standard on energy management systems) หรือ ISO 50001 ขึ้น เพื่อให้องค์กรต่างๆ ได้นำไปใช้เป็นแนวทางในการจัดทำระบบการจัดการพลังงานที่มีประสิทธิภาพ ซึ่งนอกจากจะเป็นการลดต้นทุนให้กับองค์กรแล้ว ยังช่วยให้มีการใช้ทรัพยากรธรรมชาติที่ใช้แล้วหมดไปอย่างพลังงานปิโตรเลียมให้เกิดประโยชน์สูงสุดอีกด้วย

ทั้งนี้ ISO 50001 ยังครอบคลุมมาตรฐานระบบการจัดการพลังงาน เช่น ประสิทธิภาพและสมรรถนะการจ่ายพลังงาน วัสดุและอุปกรณ์ที่

เกี่ยวข้องกับพลังงาน การทำระบบวัดประสิทธิภาพพลังงานเป็นลายลักษณ์อักษร การรายงานผลการใช้พลังงาน ซึ่ง ISO 50001 ถือเป็นมาตรฐานแบบสมัครใจให้ผู้ประกอบการนำไปประยุกต์ใช้ ซึ่งที่ประชุม ISO ได้กำหนดกรอบ ISO 50001 รวมทั้งพิจารณาข้อเสนอร่างมาตรฐานของประเทศต่างๆ พร้อมกำหนดแผนการจัดทำมาตรฐาน โดยคาดว่าจะระบวนการจะเสร็จสิ้น และประกาศใช้มาตรฐานดังกล่าวได้ภายในปี 2554

แผนการจัดทำมาตรฐาน ISO 50001 ของ ISO

เนื่องจากเรื่องพลังงาน เป็นเรื่องที่มีความสำคัญ และทั่วโลกให้ความสนใจ จึงได้กำหนดแผนงานในการจัดทำมาตรฐาน ISO 50001 ให้แล้วเสร็จภายในปี 2554 โดยมีแผนการดำเนินงาน ดังนี้

ระยะเวลา	การดำเนินงาน
พฤศจิกายน - ธันวาคม 2552	จัดทำร่างมาตรฐาน ISO/DIS 50001
มกราคม 2553	ส่งร่างมาตรฐาน ISO/DIS 50001 ให้ ISO พิจารณา
กุมภาพันธ์ - กรกฎาคม 2553	เวียนขอความเห็นชอบและข้อคิดเห็นร่างมาตรฐาน ISO/DIS 50001 จากประเทศสมาชิกประเภท P-member
กันยายน 2553	การประชุมครั้งที่ 4 เพื่อจัดทำร่างมาตรฐาน ISO/FDIS 50001
ตุลาคม 2553	ส่งร่างมาตรฐาน ISO/FDIS 50001 ให้ ISO พิจารณา
พฤศจิกายน 2553 - มกราคม 2554	เวียนขอความเห็นชอบและข้อคิดเห็นร่างมาตรฐาน ISO/FDIS 50001 จากประเทศสมาชิกประเภท P-member
มีนาคม 2554	การประชุมครั้งที่ 5 เพื่อจัดทำร่างมาตรฐาน ISO 50001
เมษายน 2554	ส่งร่างมาตรฐาน ISO 50001 ให้ ISO พิจารณา
พฤษภาคม 2554	ประกาศใช้มาตรฐาน ISO 50001

ที่มาข้อมูล : สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม

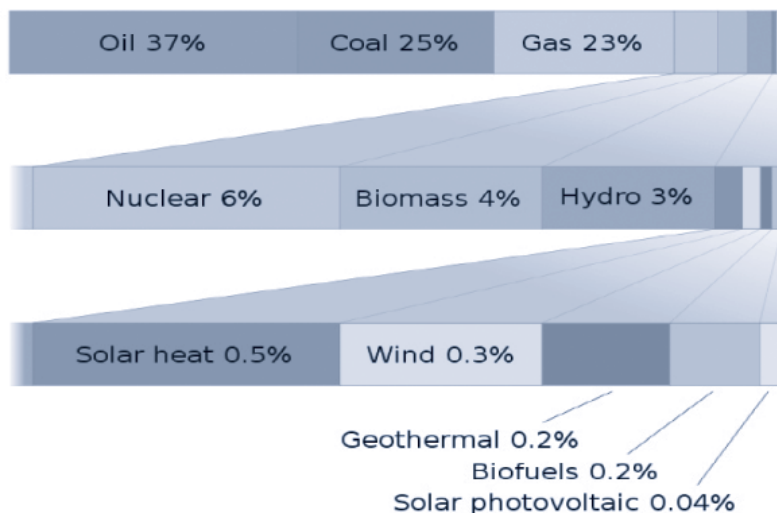
**พลังงานถือเป็นต้นทุน
สำคัญของการดำเนินงาน
หากทุกองค์กรเตรียมพร้อม
กับระบบดังกล่าว
เป็นการช่วยองค์กร
ประหยัดต้นทุนด้านพลังงาน
ได้ไม่น้อยกว่าร้อยละ 20**

อย่างไรก็ตาม แม้ว่ามาตรฐาน ISO 50001 จะยังไม่มี การประกาศใช้แต่ก็เป็นประเด็นที่องค์กรต่างๆ ควรให้ความสำคัญ ดำเนินการด้านระบบการจัดการพลังงานให้มากขึ้น เพราะพลังงาน ถือเป็นต้นทุนสำคัญของการดำเนินงาน หากทุกองค์กรเตรียมพร้อม กับระบบดังกล่าวไว้แล้ว เท่ากับเป็นการช่วยองค์กรประหยัดต้นทุน ด้านพลังงานได้ไม่น้อยกว่าร้อยละ 20 รวมถึงเป็นการเพิ่มขีดความ สามารถในการแข่งขันของภาคธุรกิจนิยามที่ภาวะเศรษฐกิจถดถอย

สถานการณ์ด้านพลังงานของประเทศต่างๆ

นายชัยยง ได้กล่าวถึงสถานการณ์ด้านพลังงานว่า ประเทศต่างๆ มีการใช้พลังงานแตกต่างกันตามความต้องการใช้ของแต่ละประเทศ

สัดส่วนการใช้พลังงานของโลก

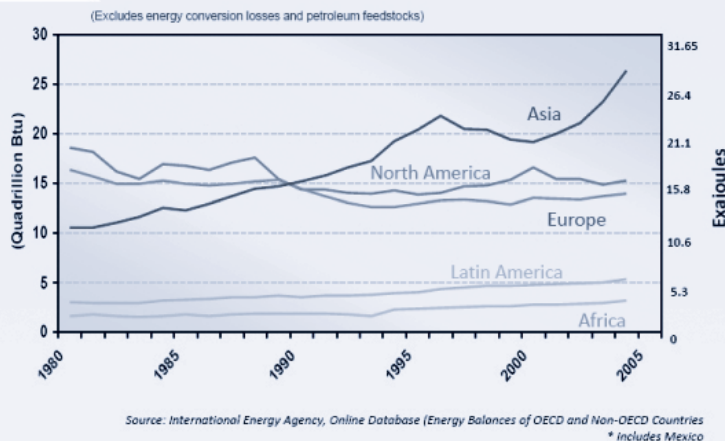

และเมื่อเกิดวิกฤติด้านพลังงาน ทำให้ ประเทศต่างๆ ในแต่ละทวีปหันมา ให้ความสนใจในการปรับลดการใช้ พลังงานลง สำหรับประเทศในทวีป เอเชียแล้วพบว่าความต้องการใช้ พลังงานยังเพิ่มสูงขึ้นอย่างต่อเนื่องนับ ตั้งแต่ปี 2523 จนถึงปัจจุบัน และมี แนวโน้มจะเพิ่มขึ้นต่อไปอีก หากผู้ที่ เกี่ยวข้องยังละเลยไม่ให้ความสนใจที่ จะช่วยบรรณรงคลดการใช้พลังงาน

ทั้งนี้เมื่อเปรียบเทียบสัดส่วนการ ใช้พลังงานของประเทศต่างๆ ทั่วโลก ในปัจจุบัน จะพบว่าแต่ละประเทศมีการ ใช้พลังงานด้านต่างๆ ดังนี้ น้ำมันร้อยละ 37 ถ่านหินร้อยละ 25 ก๊าซธรรมชาติ ร้อยละ 23 นิวเคลียร์ร้อยละ 6 ชีวมวล ร้อยละ 4 พลังน้ำร้อยละ 3 แสงอาทิตย์ ร้อยละ 0.5 พลังงานลมร้อยละ 0.3 และอื่นๆ

ส่วนการผลิตเชื้อเพลิงชีวภาพของ ประเทศต่างๆ ในโลกนั้น สหรัฐอเมริกา เป็นประเทศที่มีสัดส่วนการผลิตรวม มากที่สุดถึงร้อยละ 43 รองลงมาคือ

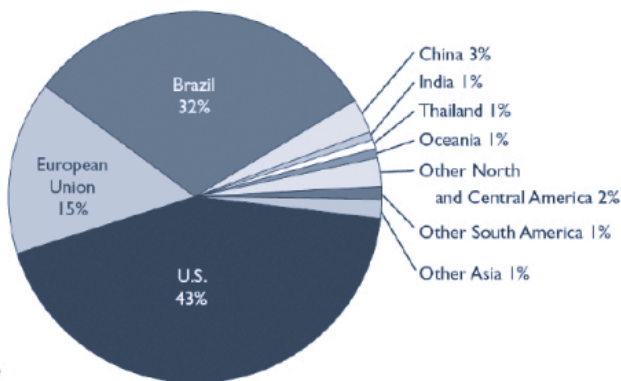
สถิติการใช้พลังงานของโลก

การสืบค้นมาตรฐานโลก 14 ตุลาคม 2552 - มาตรฐานเพื่อการจัดการพลังงานอย่างมีประสิทธิภาพ

บราซิลอยู่ที่ร้อยละ 32 สหภาพยุโรปร้อยละ 15 จีนร้อยละ 3 ส่วนอินเดีย ไทย และเอเชียเนี่ยผลิตเชื้อเพลิงดังกล่าวเพียงร้อยละ 1 เท่านั้น

การผลิต Bio-fuels ของโลก

Sources: E.O. Licht in USDA, 2007

Note: Includes only ethanol for fuel

การสืบค้นมาตรฐานโลก 14 ตุลาคม 2552 - มาตรฐานเพื่อการจัดการพลังงานอย่างมีประสิทธิภาพ

ISO 50001 สามารถใช้ได้กับทุกองค์กร

การจัดทำมาตรฐาน ISO 50001 ขึ้นในประเทศไทยนั้น มีวัตถุประสงค์หลักเพื่อปรับปรุง Energy performance, Energy efficiency และ Energy intensity รวมถึงการลดต้นทุนด้านพลังงาน ลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก และลดผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมอื่นๆ ให้กับองค์กรที่นำระบบดังกล่าวมาใช้

อย่างไรก็ตาม ระบบดังกล่าวสามารถนำไปใช้ได้กับองค์กรทุกขนาดและทุกประเภท อีกทั้งยังสามารถบูรณาการให้เข้ากับระบบอื่นๆ ได้ โดยจะต้องปฏิบัติตามอย่างต่อเนื่องตามหลักการ P-D-C-A (PLAN / DO / CHECK / ACT)

องค์กรที่นำมาตรฐาน ISO 50001 ไปใช้จะก่อให้เกิดประโยชน์ต่อองค์กรดังนี้

- ลดอุปสรรคทางการค้าจากนโยบายด้านพลังงาน
- เพิ่มโอกาสในการสร้างตลาดโลกสำหรับเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องกับประสิทธิภาพพลังงาน
- สนับสนุนให้เกิดแนวปฏิบัติที่ดีในการจัดการพลังงาน

**องค์กรที่นำมาตรฐาน ISO 50001
ไปใช้จะก่อให้เกิดประโยชน์คือ
ลดอุปสรรคทางการค้าจากนโยบายด้านพลังงาน
เพิ่มโอกาสในการสร้างตลาดโลก**

- ช่วยสร้างความเข้าใจและความเชื่อมั่นแก่ผู้บริโภคด้านพลังงาน
- ส่งเสริมให้เกิดความร่วมมือทางด้านวิทยาศาสตร์
- ปรับนโยบายต่างๆ ให้สอดคล้องกัน

โดยมาตรฐานดังกล่าวยังระบุข้อกำหนดสำหรับองค์กรในการจัดทำ เพื่อนำไปปฏิบัติและปรับปรุงระบบการจัดการพลังงาน ซึ่งองค์กรสามารถปรับปรุงสมรรถนะ ประสิทธิภาพ และการอนุรักษ์พลังงานได้อย่างต่อเนื่อง ระบบการจัดการพลังงานดังกล่าวครอบคลุมถึงการจัดหาพลังงาน การตรวจวัด และการรายงานการใช้พลังงาน ตลอดจนการจัดซื้อและการออกแบบวิธีปฏิบัติในการใช้เครื่องมือ รวมถึงระบบและกระบวนการที่เกี่ยวข้องกับการใช้พลังงาน

ทั้งนี้ยังได้รับความร่วมมือเป็นอย่างดี จากหน่วยงานต่างๆ เพื่อให้มาตรฐานดังกล่าวสามารถนำมาใช้ได้โดยเร็ว เช่น กระทรวงพลังงาน มีการกำหนดมาตรฐานการจัดการพลังงาน ออกพระราชกฤษฎีกา กฎกระทรวง ประกาศที่เกี่ยวข้อง อบรมผู้รับผิดชอบด้านพลังงาน และอบรมผู้ตรวจประเมินการจัดการพลังงาน เป็นต้น

สำหรับกระทรวงอุตสาหกรรม ได้ช่วยดำเนินการในเรื่อง การแต่งตั้งกรรมการเพื่อกำหนดมาตรฐานการจัดการพลังงาน ร่างมาตรฐานระบบการจัดการพลังงาน รวมถึงการจัดทำโครงการพัฒนาประสิทธิภาพพลังงานร่วมกับ UNIDO และการพัฒนาบุคลากรที่เกี่ยวข้อง

พัฒนาการของ ISO 50001 ในประเทศไทย

การดำเนินงานของมาตรฐานดังกล่าวในประเทศไทยนั้น เริ่มมาตั้งแต่เดือนกันยายน 2551 ซึ่งเป็นการประชุมครั้งแรก โดยมีการกำหนดโครงสร้างของมาตรฐาน พิจารณาข้อเสนอร่างมาตรฐานจากประเทศต่างๆ กำหนดแผนการจัดทำมาตรฐาน และร่างมาตรฐาน ISO / WD 50001

ต่อมาการประชุมครั้งที่ 2 เมื่อเดือนมีนาคม 2552 นั้นมีการพิจารณาเรื่องข้อคิดเห็นของ ISO / WD 50001 และปรับปรุงร่างเป็น ISO / CD 50001 และการประชุมครั้งที่ 3 เมื่อเดือนพฤศจิกายน 2552 ได้พิจารณาข้อคิดเห็นที่ได้รับจาก ISO / CD 50001 และปรับปรุงร่างมาตรฐานเป็น ISO / DIS 50001 ทั้งนี้เมื่อดำเนินการตามขั้นตอนต่างๆ ครบถ้วนแล้วจะทำการกำหนดประกาศเป็นมาตรฐานต่อไป

นอกจากนี้เพื่อให้ ISO 50001 เป็นที่รู้จักในวงกว้างมากขึ้น สอ. จึงได้จัดตั้งคณะกรรมการวิชาการคณะที่ 1037 มาตรฐานการจัดการพลังงานขึ้น เพื่อให้ข้อคิดเห็นเกี่ยวกับร่างมาตรฐานการจัดการ

พลังงานที่กำหนดโดย ISO รวมทั้งยังเตรียมความพร้อมในการผลักดันให้องค์กรต่างๆ เห็นถึงความสำคัญของมาตรฐาน ISO 50001 และนำหลักการไปเป็นแนวทางปฏิบัติการจัดการพลังงานให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด

จะเห็นได้ว่า กระแสที่ทำให้ผู้คนตื่นตัวร่วมกันประหยัดพลังงานนั้นมีมานานหลายปีแล้ว ไม่ว่าจะเป็นการรณรงค์ให้เกิดต่อตัวบุคคล หรือแม้แต่องค์กรต่างๆ ก็มีการดำเนินการสนับสนุนให้มีการจัดระบบการจัดการพลังงานในองค์กร ด้วยหวังลดต้นทุนด้านพลังงาน ซึ่งมาตรฐานที่ สอ. จัดทำทั้งมาตรฐานผลิตภัณฑ์และมาตรฐานระบบการจัดการด้านต่างๆ จะมีส่วนในการสนับสนุนการดำเนินการขององค์กรได้

อย่างไรก็ตาม ในอนาคตเมื่อมาตรฐานการจัดการพลังงานระดับสากล มีการประกาศใช้อย่างเป็นทางการ หลายประเทศจะได้มาตรฐานกลางที่จะนำมาใช้ประยุกต์ต่อการจัดระบบการจัดการพลังงานต่อองค์กรของตนเองได้อย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด และจะก่อให้เกิดผลดีในการเชื่อมโยงไปสู่พลังงานทุกประเภท

สรุปสถานการณ์เกี่ยวกับ มาตรฐานการจัดการพลังงานของประเทศต่างๆ

ประเทศ	รายละเอียด
กลุ่มสหภาพยุโรป (EU)	- ประเทศที่จัดทำมาตรฐานระดับประเทศเกี่ยวกับการจัดการพลังงานแล้ว ได้แก่ เนเธอร์แลนด์ เดนมาร์ก สวีเดน ไอร์แลนด์ เยอรมนี โดยใช้มาตรฐาน ISO 9001 และ 14001 เป็นพื้นฐาน ซึ่งเป็นมาตรฐานที่ทั่วโลกรู้จักกันดี และขณะนี้ EU อยู่ระหว่างการกำหนดมาตรฐาน prEN 16001 ซึ่งเป็นมาตรฐานของ EU - นอกจากนี้ EU ยังมีการกำหนดแผนการจัดการพลังงาน โดยเริ่มมาตั้งแต่ปี 2550 และปัจจุบันกำหนดวัตถุประสงค์ให้มีการใช้พลังงานอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งกำหนดเป้าหมายสำหรับสมาชิก EU ในการลดการใช้พลังงานลงร้อยละ 20 ในปี 2563 และลดปริมาณก๊าซเรือนกระจกลงร้อยละ 20
เนเธอร์แลนด์	กำหนดข้อตกลงระยะยาวเรื่องการจัดการพลังงานเกี่ยวกับ Energy Efficiency และ Life Cycle Efficiency และมีการนำ prEN 16001 มาประยุกต์ใช้ในภาคอุตสาหกรรม
เดนมาร์ก	มีการใช้พลังงานจากน้ำมันมากกว่าร้อยละ 98 ดังนั้นจึงมีนโยบายให้ลดการใช้พลังงานโดยไม่ใช้บรรทัดวันอาทิตย์ และใช้พลังงานลม ซึ่งเป็นพลังงานที่หมุนเวียนกลับมาใช้ใหม่ได้ และมีการกำหนดมาตรฐานการจัดการพลังงานคือ DS 2403 ซึ่งมีโครงสร้างเหมือนกับ ISO 9001 และ 14001
สวีเดน	กำหนดมาตรฐาน SS 62 77 50 มาตรฐานการจัดการพลังงาน โดยใช้หลักการ PDCA ของ ISO 14001
ไอร์แลนด์	กำหนดมาตรฐาน IS 393 ข้อเสนอแนะการจัดการพลังงาน โดยบริษัทที่ได้รับการรับรองจำนวน 20 บริษัท และอยู่ระหว่างการดำเนินการจำนวน 80 บริษัท ซึ่งผลที่ได้รับทำให้ประหยัดค่าใช้จ่ายประมาณ 20 ล้านปอนด์
เยอรมนี	กำหนดมาตรฐาน VDI 4602/1 ข้อกำหนดการจัดการพลังงาน และ VDI 4602 หลักการจัดการพลังงาน โดยมีข้อเสนอแนะให้ ISO มีการกำหนดมาตรฐานอย่างรวดเร็ว และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้กับองค์กรทุกประเภท รวมถึง SMEs ด้วย
แคนาดา	เนื่องจากในประเทศมีการใช้พลังงานมากกว่าร้อยละ 98 ดังนั้นจึงสนับสนุนให้มีการใช้พลังงานอย่างมีประสิทธิภาพ และสามารถลดปริมาณก๊าซเรือนกระจกได้
ฝรั่งเศส	ไม่มีการกำหนดมาตรฐานการจัดการพลังงาน แต่ใช้มาตรฐาน ISO 14001 โดยพิจารณาเรื่องการใช้พลังงานเป็นลักษณะปัญหาสิ่งแวดล้อม สำหรับการให้พลังงานในโรงงานอุตสาหกรรมมีการกำหนดข้อเสนอแนะ BP X 30-120 เพื่อให้โรงงานอุตสาหกรรมสามารถใช้พลังงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ
อังกฤษ	กำหนดให้มีการลดการใช้พลังงานตั้งแต่ปี 2533 โดยใช้กฎระเบียบของ EU ได้แก่ The Energy Services Directive และการเปลี่ยนไปใช้พลังงานที่หมุนเวียนได้ภายในปี 2563
สหรัฐอเมริกา	จัดทำมาตรฐาน MSE 2000 มาตรฐานการจัดการพลังงาน โดยมีการให้การรับรอง Energy Efficiency ในภาคอุตสาหกรรมด้วย
จีน	อยู่ระหว่างกำหนดมาตรฐานการจัดการพลังงาน โดยใช้หลักการของ PDCA และอ้างอิงมาตรฐาน ISO 9001 และ 14001
ญี่ปุ่น	มีกฎหมายเกี่ยวกับการใช้พลังงาน ซึ่งใช้หลักการ PDCA เพื่อการปรับปรุงการใช้พลังงานอย่างต่อเนื่อง แต่ยังไม่มีการกำหนดมาตรฐานการจัดการพลังงาน
เกาหลีใต้	กำหนดมาตรฐาน KS A 4000 เป็นมาตรฐานการจัดการพลังงาน
สิงคโปร์	กำหนดโปรแกรมเกี่ยวกับ Energy Labelling Scheme, Fuel Economy Labelling Scheme, Energy Smart Building Scheme, Energy Audit Scheme และ Energy Efficiency Improvement Assistance Scheme เพื่อลดการใช้พลังงานและปรับปรุงประสิทธิภาพการใช้พลังงาน

ที่มาข้อมูล : สผอ. สารฉบับเดือนพฤศจิกายน 2551

กฟผ. กับอาคารต้นแบบอนุรักษ์พลังงานจากแสงอาทิตย์

แสงอาทิตย์เป็นพลังงานที่มีอยู่เองตามธรรมชาติ เป็นต้นกำเนิดของทุกสรรพสิ่ง และแม้กระทั่งพลังงานไฟฟ้า แต่การเปลี่ยนพลังงานจากแสงอาทิตย์ให้เป็นพลังงานไฟฟ้านั้น ต้องมีโซลาร์เซลล์เป็นตัวนำ แม้ในปัจจุบันยังต้องลงทุนสูงและไม่คุ้มค่าก็ตาม แต่หากไม่เริ่มดำเนินการเพื่อเป็นกรณีศึกษาต่อไปหากพลังงานจากน้ำมัน และก๊าซธรรมชาติหมดไป ในอนาคตเราอาจไม่มีพลังงานไฟฟ้าใช้ การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย หรือ กฟผ. ซึ่งเป็นหน่วยงานหนึ่งที่มีความสำคัญกับเรื่องดังกล่าว จึงสร้างอาคารต้นแบบอนุรักษ์พลังงานขึ้นเป็นรายแรกในประเทศไทย เพื่อนำร่องในเรื่องการประหยัดพลังงานให้เกิดความต่อเนื่อง และยั่งยืนต่อไป

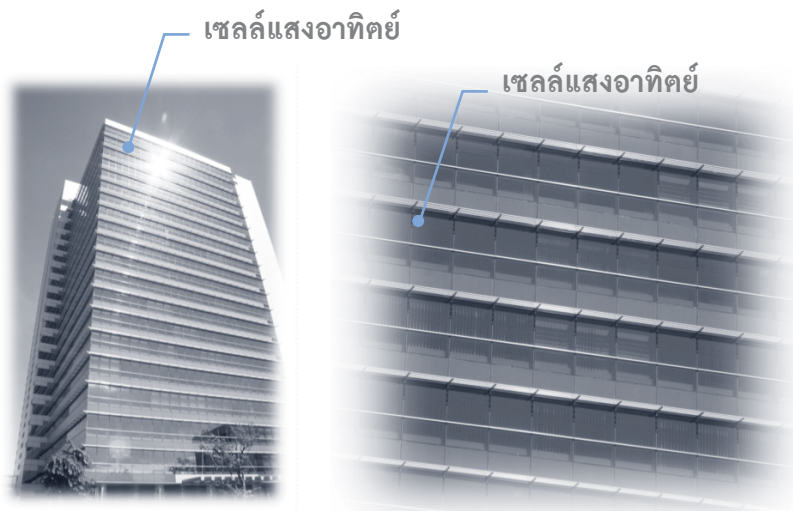
นายวิศาล วงศ์นาสุนทร ผู้อำนวยการฝ่ายออกแบบและบริหารงานก่อสร้าง กฟผ. ได้ให้รายละเอียด โครงการก่อสร้าง "อาคารสำนักงานใหญ่ กฟผ. ท.102" ว่า อาคารดังกล่าวเป็นอาคารต้นแบบของการอนุรักษ์พลังงานของประเทศไทย ที่มีการนำโซลาร์เซลล์มาติดตั้งในแนวตั้งของอาคารความสูง 20 ชั้น เพื่อเปลี่ยนพลังงานแสงอาทิตย์เป็นพลังงานไฟฟ้า และจ่ายกระแสไฟฟ้าเข้าสู่ระบบไฟฟ้าของอาคาร

เริ่มโครงการเมื่อปี 2547

สืบเนื่องจากวิกฤติการณ์ด้านพลังงานและภาวะโลกร้อนที่เกิดขึ้น ภาครัฐจึงได้มีนโยบายส่งเสริมเรื่องพลังงานทดแทน และสนับสนุนเรื่องการประหยัดพลังงาน การที่ กฟผ. เป็นองค์กรที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับการผลิตพลังงานไฟฟ้า จึงทำให้ฝ่ายออกแบบและบริหารงานก่อสร้างเล็งเห็นถึงความสำคัญ รวมทั้งยังเป็นการตอบสนองค่อนโยบายรัฐบาล จึงได้มีแนวคิดในการออกแบบโดยการนำโซลาร์เซลล์ประเภท BIPV (Building Integrated Photovoltaic) มาใช้เป็นส่วนประกอบของผนัง Curtain Wall ของอาคารดังกล่าว

นายวิศาล วงศ์นาสุนทร ผู้อำนวยการฝ่ายออกแบบและบริหารงานก่อสร้าง กฟผ.

ติดตั้งแผงเซลล์แสงอาทิตย์บนผนังอาคาร
ด้านทิศตะวันออกเฉียงใต้

อาคารนี้ถือได้ว่าเป็นอาคารต้นแบบแห่งแรกของประเทศไทย เพื่อเป็นกรณีศึกษาในการนำพลังงานทดแทนมาใช้ โดยองค์ความรู้ที่ได้สามารถนำมาพัฒนาประยุกต์ใช้ทั้งในด้านการศึกษาและการออกแบบ แก่องค์กร หน่วยงานต่างๆ รวมถึงบุคคลทั่วไปที่สนใจ เพื่อให้เกิดการพัฒนาอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน สำหรับตัวโครงการเริ่มดำเนินการก่อสร้างตั้งแต่ปี 2547 เปิดใช้งานอย่างเป็นทางการเมื่อวันที่ 8 พฤศจิกายน 2550

ผสมผสานทั้งด้านสถาปัตยกรรมและวิศวกรรม

ผอ. วิศาล กล่าวว่า สำหรับอาคารนี้เน้นการออกแบบให้เป็นอาคารประหยัดพลังงาน โดยคำนึงถึงการรักษาสภาพแวดล้อม และวิถีทางธรรมชาติ รวมทั้งการใช้เทคโนโลยีใหม่ๆ ที่เหมาะสม เพื่อลดการใช้พลังงานในอาคาร รวมถึงให้ความสำคัญกับพลังงานทดแทน โดย

การนำโซลาร์เซลล์มาติดตั้งที่ผนังกระจกด้านหน้าของอาคาร เพื่อใช้ผลิตกระแสไฟฟ้า ซึ่งเป็นโครงการต้นแบบ (นาร่อง) และเป็นกรณีศึกษาด้วย

อย่างไรก็ตาม เพื่อให้การออกแบบเกิดประโยชน์สูงสุด จำเป็นต้องใช้การออกแบบทั้งด้านสถาปัตยกรรมและวิศวกรรมควบคู่กัน โดยงานสถาปัตยกรรมเน้นที่การสร้างสภาพแวดล้อมเพื่อเอื้อต่อการประหยัดพลังงาน เช่น การจัดวาง Landscape การใช้ลมธรรมชาติ มีการออกแบบระบบเปลือกหุ้มอาคารเป็นกระจก 2 ชั้น เพื่อให้ความร้อนเข้าอาคารน้อยที่สุด แต่ได้รับแสงสว่างมากที่สุด การติดตั้งแผงโซลาร์เซลล์ด้านหน้าอาคาร ซึ่งเป็นทิศตะวันออกเฉียงใต้จำนวน 428 แผง เพื่อรับแสงอาทิตย์ในช่วงเช้า เนื่องจากอาคารทำมุม 45 องศา กับแสงอาทิตย์

**อาคารนี้เน้นการออกแบบให้เป็น
อาคารประหยัดพลังงาน
โดยคำนึงถึงการรักษาสภาพแวดล้อม
และวิถีทางธรรมชาติ
รวมถึงให้ความสำคัญกับ
พลังงานทดแทน**

ส่วนด้านวิศวกรรม เน้นการใช้หลอดไฟฟ้าฟลูออเรสเซนต์ประสิทธิภาพสูงชนิด 32 วัตต์ และบัลลาสต์อิเล็กทรอนิกส์ ซึ่งได้ผ่านการทดสอบแล้วว่าสามารถลดพลังงานไฟฟ้าลงได้ถึงร้อยละ 61.9 เมื่อเปรียบเทียบกับหลอดชนิด 36 วัตต์ ที่ใช้กับบัลลาสต์แกนเหล็กรวมถึงการใช้เครื่องทำน้ำเย็น (Chiller) ในระบบปรับอากาศที่มีสมรรถนะการทำความเย็นสูง

นอกจากนี้ ยังมีการใช้ระบบหมุนเวียนน้ำเย็นแบบที่สามารถปรับปริมาณน้ำเย็นไปยังส่วนต่างๆ ของอาคารได้ โดยใช้หอระบายความร้อนแบบไม่มีพัดลม มีระบบทำความสะอาดยุท Condenser อัตโนมัติ และมีระบบส่งลมเย็นที่สามารถปรับเปลี่ยนการส่งลมเย็นไปยังพื้นที่ต่างๆ ตามที่ต้องการได้ ซึ่งการสั่งการเหล่านี้มาจากระบบควบคุมอาคารอัตโนมัติ BAS (Building Automation System)

แผงโซลาร์เซลล์ต้องนำเข้าจากเยอรมนี

หัวใจสำคัญของระบบการผลิตไฟฟ้าด้วยแสงอาทิตย์คือ ชุดแผงโซลาร์เซลล์ ซึ่งผลิตมาจากสารกึ่งตัวนำพวกซิลิกอน (Silicon) ที่มีคุณสมบัติในการเปลี่ยนพลังงานแสงอาทิตย์ให้เป็นไฟฟ้ากระแสตรงในทันทีที่มีแสงอาทิตย์ตกกระทบบนแผ่นเซลล์ โดย กฟผ. เลือกใช้โซลาร์เซลล์แบบชนิดอสัณฐาน (Amorphous) ที่มีลักษณะเป็นแผ่นบางๆ มาติดตั้งกับอาคารในส่วนด้านหน้าที่เป็นผนังกระจกคือ บริเวณเหนือเพดานต่อกับพื้นที่ห้องของอีกชั้นหนึ่ง

สำหรับโซลาร์เซลล์ที่นิยมใช้ในปัจจุบันมี 2 ประเภทคือ แบบผลึก (Crystalline) และแบบชนิดอสัณฐาน ซึ่งการที่ กฟผ. เลือกใช้แบบ

อสัณฐาน เนื่องจากเป็นชนิดที่สามารถรับการกระจายของแสงได้ดีกว่าแบบผลึก และถึงแม้ว่าจะไม่ได้รับแสงอาทิตย์โดยตรง เพียงได้รับแสงสว่างก็สามารถผลิตไฟฟ้าได้

แผงโซลาร์เซลล์ดังกล่าวยังต้องสั่งจากประเทศเยอรมนี เนื่องจากเป็นผู้เชี่ยวชาญในด้านนี้ก่อนประเทศอื่นๆ แม้ว่าญี่ปุ่นจะเริ่มพัฒนาตามมาบ้างแล้วก็ตาม แต่ยังมีราคาสูง คาดว่าในอนาคตหากมีการพัฒนาเทคโนโลยี และมีความต้องการทางการตลาดมากขึ้นจนสามารถผลิตได้ในประเทศในลักษณะเชิงพาณิชย์แล้ว ราคาจะปรับลดลงอีก ซึ่งจะก่อให้เกิดประโยชน์ในระยะยาวต่อไป

ใช้กระจกชนิดพิเศษ

การก่อสร้างอาคารนี้ในส่วนของการติดตั้งกระจกจะเป็นกระจกแบบ 2 ชั้น ซึ่งมีคุณสมบัติที่สามารถกันความร้อนได้ดีกว่ากระจกทั่วไป ส่วนการติดตั้งโซลาร์เซลล์ของอาคารดังกล่าวจะติดตั้งในแนวตั้งตลอดความสูง 20 ชั้นของอาคาร รวมพื้นที่ประมาณ 642 ตารางเมตร จำนวน 428 แผง (ขนาด 1 x 1.5 เมตร) ใช้งบประมาณ 19 ล้านบาทผลิตไฟฟ้าได้สูงสุด 27 กิโลวัตต์ประมาณวันละ 50 หน่วย หรือปีละ 18,250 หน่วย

การใช้ LANDSCAPE ประกอบด้วย ต้นไม้ใหญ่ ไม้พุ่ม และไม้คลุมดิน บล็อกทึบและบล็อกชนิดที่ปลูกหญ้าได้ บ่อน้ำ น้ำพุ ทำให้มีความแตกต่างของอุณหภูมิ เกิดการเคลื่อนที่ของอากาศ เกิดลมและการถ่ายเทอากาศโดยธรรมชาติ

ให้ความสำคัญกับการจัดภูมิสถาปัตยกรรม

ผอ.วิศาล กล่าวว่า เนื่องจากฝ่ายออกแบบฯ มีความเห็นว่าควร จะออกแบบให้อาคารนี้เป็นกรณีศึกษา และเป็นโครงการนำร่อง ดังนั้นการออกแบบจึงได้คำนึงถึงด้านต่างๆ ให้เป็นไปอย่างเหมาะสม เพื่อให้อาคารดังกล่าวบรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้ โดยได้ออกแบบด้าน ภูมิสถาปัตยกรรม ดังนี้

1. เน้นการออกแบบผังบริเวณและอาคาร เพื่อให้ความร้อน เข้าสู่ตัวอาคารน้อยที่สุด แต่ยังได้รับแสงสว่างจากธรรมชาติ มากที่สุด โดยกำหนดพื้นที่โถง ลิฟต์ ห้องน้ำ บันได และ ห้องเครื่องระบบปรับอากาศไว้ทางทิศตะวันตกเฉียงเหนือ ทั้งนี้เพื่อป้องกันแสงแดดและความร้อนให้กับพื้นที่สำนักงาน
2. บริเวณรอบอาคาร เน้นการปลูกต้นไม้ใหญ่ ไม้พุ่ม รวมถึง ไม้คลุมดินประเภทต่างๆ เพื่อให้เกิดร่มเงา และความชุ่มชื้น

ซึ่งด้านหน้าอาคารยังมีน้ำพุ และบ่อน้ำ ที่ช่วยให้สภาพ แวดล้อมรอบๆ มีความเย็น สามารถลดความร้อนที่จะ เข้าสู่อาคารได้

3. มีการเลือกใช้วัสดุที่ไม่ดูดกลืน ความร้อน ซึ่งจะช่วยลดการ สะท้อนความร้อนที่จะเข้าสู่ อาคารได้ โดยเฉพาะบริเวณ พื้นที่โดยรอบตัวอาคารใช้วัสดุ เป็นบล็อกทึบ ร่วมกับชนิดที่ สามารถปลูกหญ้าได้ เพื่อ เพิ่มพื้นที่สีเขียวให้มากขึ้น
4. เลือกใช้กระจกที่มีคุณภาพสูง เพื่อป้องกันความร้อน การ ออกแบบถึงเก็บน้ำและลาน เฮลิคอปเตอร์ไว้ชั้นบนสุด เพื่อป้องกันความร้อนจาก คาคฟ้า

**การติดตั้งโซลาร์เซลล์ จะเสียค่าติดตั้งเพียงครั้งเดียว
ถึงแม้จะมีค่าใช้จ่ายในด้านการซ่อมบำรุง
แต่สามารถใช้งานได้นานถึง 20 ปี
ก็ถือว่ายังน่าลงทุน**

บรรยากาศภายในอาคาร ท.102

คุณค่าและเกิดประโยชน์ในระยะยาว

แม้ว่าพลังงานแสงอาทิตย์จะเป็นพลังงานที่ได้มาจากธรรมชาติ และสามารถใช้เป็นพลังงานทดแทนอีกรูปแบบหนึ่งที่น่าสนใจ แต่การจะนำมาใช้จะต้องเปลี่ยนรูปพลังงานก่อน ซึ่งการเปลี่ยนพลังงานแสงอาทิตย์เป็นพลังงานไฟฟ้าต้องใช้แผงโซลาร์เซลล์เป็นตัวช่วย การประเมินความคุ้มค่าต่อการนำมาใช้ถือว่ายังไม่คุ้ม เมื่อเปรียบเทียบกับค่าไฟฟ้าต่อหน่วย ถือว่าพลังงานดังกล่าวยังมีราคาแพงกว่ามาก

หากมองอีกด้านโดยประเมินกับอายุการใช้งาน การติดตั้งโซลาร์เซลล์เพื่อแปรพลังงานแสงอาทิตย์เป็นพลังงานไฟฟ้านั้น จะเสียค่าติดตั้งเพียงครั้งเดียว ถึงแม้จะมีค่าใช้จ่ายในด้านการซ่อมบำรุง แต่สามารถใช้งานได้นานถึง 20 ปี ก็ถือว่ายังน่าลงทุน ทั้งนี้ เพื่อช่วยกันลดปัญหาภาวะโลกร้อน และบรรเทาวิกฤติการณ์ด้านพลังงาน

ช่วยประหยัดพลังงานให้องค์กรและประเทศชาติ

สำหรับการใช้พลังงานของอาคารดังกล่าวนี้ เมื่อเปรียบเทียบกับเกณฑ์ดัชนีการใช้พลังงานไฟฟ้าของอาคารประหยัดพลังงานสำหรับพื้นที่ปรับอากาศซึ่งมีค่าที่ 200 กิโลวัตต์-ชั่วโมง/ตารางเมตร/ปี (ชั่วโมงทำงาน = 2,000 ชั่วโมง/ปี) ดัชนีของอาคาร ท.102 อยู่ที่ 109 กิโลวัตต์-ชั่วโมง/ตารางเมตร/ปี จึงใช้พลังงานน้อยกว่าเกณฑ์ของอาคารประหยัดพลังงานร้อยละ 45

ทั้งนี้หากคิดเป็นหน่วยพลังงานไฟฟ้า สามารถประหยัดได้ถึงปีละ 3,835,000 หน่วย โดยเฉพาะหลอดไฟฟ้าที่ใช้ในอาคารสามารถประหยัดได้ถึงปีละ 800,000 หน่วย ได้พลังงานไฟฟ้าจากโซลาร์เซลล์ปีละ 21,500 หน่วย การประหยัดพลังงานดังกล่าวเทียบเท่ากับการลดการปล่อยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ได้ปีละ 2,224 ตัน (ความต้องการใช้พลังงานไฟฟ้าสูงสุด 2,090 กิโลวัตต์ จากข้อมูลการใช้พลังงานไฟฟ้าของปี 2551 เป็นจำนวน 4,600,598 หน่วย)

ปัญหาและอุปสรรค

เนื่องจากโครงการนี้เป็นโครงการต้นแบบ และเป็นครั้งแรกในการนำโซลาร์เซลล์มาใช้กับผนังอาคารสูง การใช้งานในระยะต้นจึงมีปัญหาในระหว่างดำเนินการหลายด้าน การไม่มีประสบการณ์ทำให้ต้องใช้ระยะเวลามากในการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น โดยปัญหาหลักอย่างเช่น แผงโซลาร์เซลล์ยังมีข้อจำกัดในเรื่องของขนาดของผู้ผลิตในประเทศ รวมทั้งยังขาดประสบการณ์ในการตรวจสอบคุณภาพแผงโซลาร์เซลล์ชนิด BIPV

นอกจากนี้โซลาร์เซลล์ชนิด BIPV ยังมีราคาสูง เมื่อเทียบกับการผลิตกระแสไฟฟ้าด้วยพลังงานชนิดอื่น ทำให้ต้นทุนการผลิตยังไม่คุ้มค่าในการลงทุนเมื่อคิดในเชิงเศรษฐศาสตร์ รวมถึงข้อจำกัดในเรื่องความสามารถในการดำเนินงานของผู้รับจ้างทั้งการจัดหา ติดตั้งแผงโซลาร์เซลล์ชนิด BIPV และระบบ Curtain Wall

อาคาร ก. 102 การันตีด้วย 4 รางวัลคุณภาพ

ผอ.วิศาล กล่าวว่า นับตั้งแต่มีการเปิดใช้อาคารดังกล่าวมาจนถึงปัจจุบัน อาคารหลังนี้ได้รับรางวัลต่างๆ รวมแล้วถึง 4 รางวัล คือ

- **รางวัลสถาปัตยกรรมสีเขียวดีเด่น (ASA Green Awards)** จากสมาคมสถาปนิกสยามในพระบรมราชูปถัมภ์ โดยการวางผังอาคารมีจุดเด่นตรงที่จัดให้พื้นที่สำนักงานได้รับแสงสว่างจากธรรมชาติอย่างเต็มที่ และมีการใช้แผงกันแดดที่เหมาะสมกับประเทศไทย แม้รูปแบบจะเรียบง่ายแต่มีความทันสมัย ใช้วัสดุเปลือกอาคารประสิทธิภาพสูง มีการวัดผลในเรื่องการประหยัดพลังงานเป็นรูปธรรม รวมถึงการใช้นวัตกรรมพลังงานแสงอาทิตย์ นับเป็นก้าวแรกที่ต้องกระโดดนี้ได้ เป็นผู้นำทำให้เกิดการพัฒนา และสิ่งสำคัญที่สุดคือ เป็นการแสดงออกถึงความพอเพียงตามแบบฉบับสำนักงานสมัยใหม่ของภาครัฐ

- **รางวัล Thailand Energy Awards 2009** จากกรมพัฒนาพลังงานทดแทนและอนุรักษ์พลังงาน (พพ.) กระทรวงพลังงาน ประเภทอาคารสร้างสรรค์ เพื่อการอนุรักษ์พลังงาน (อาคารใหม่)

- **รางวัล ASEAN Energy Awards 2009** จาก ASEAN Centre For Energy ประเภท ASEAN Best Practices for Energy Efficient Building Competition (New and Existing Category) โดยได้รับรางวัลเมื่อวันที่ 29 กรกฎาคม 2552 ที่ประเทศพม่า

- **รางวัล EMERSON CUP 2009** จากการประกวดในโครงการการออกแบบระบบปรับอากาศภายในอาคาร สำหรับประเทศอินเดียและประเทศในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ซึ่งจัดโดย Emerson Climate Technologies โดยได้รับรางวัล Special Mention จากประเภท Innovation of Human Comfort รับรางวัลเมื่อวันที่ 11 กันยายน 2552 ที่เมืองไฮเดอราบัด ประเทศอินเดีย

กฟผ. พัฒนาลังงานจากแสงอาทิตย์อย่างต่อเนื่อง

การพัฒนาเรื่องโซลาร์เซลล์นี้ กฟผ. ดำเนินการอย่างต่อเนื่อง ไม่ว่าจะเป็นโรงไฟฟ้าเซลล์แสงอาทิตย์ผาบ่อง จังหวัดแม่ฮ่องสอน ซึ่งมีกำลังผลิต 0.5 เมกกะวัตต์ ใช้เทคโนโลยีการผลิตไฟฟ้าจากพลังงานสะอาด ผ่านแผงโซลาร์เซลล์โดยไม่ปล่อยของเสีย หรือสิ่งรบกวนใดๆ ที่จะก่อให้เกิดผลกระทบต่อมนุษย์และสิ่งแวดล้อม โรงไฟฟ้าแห่งนี้ยังเป็นแหล่งสาธิตการใช้พลังงานทดแทนที่สะอาด เพื่อการศึกษาและการถ่ายทอดเทคโนโลยีระบบผลิตไฟฟ้าจากโรงไฟฟ้าเซลล์แสงอาทิตย์

นอกจากนี้ ยังมีโรงไฟฟ้าจะนะ จังหวัดสงขลา ที่มีการติดตั้งแผงโซลาร์เซลล์ ณ อาคารนันทนาการ โดยเลือกใช้โซลาร์เซลล์ 3 ชนิด คือ โซลาร์เซลล์ชนิดผลึกซิลิกอนทึบแสง ชนิดคอสมอสฐานทึบแสง และชนิดคอสมอสฐานโปร่งแสง ซึ่งโรงไฟฟ้าแห่งนี้เป็นโรงไฟฟ้าแห่งแรกที่มีการนำโซลาร์เซลล์ชนิดคอสมอสฐานโปร่งแสงมาใช้

ล่าสุดเมื่อวันที่ 30 พฤศจิกายน 2552 กฟผ. ได้ดำเนินการทำพิธีเปิดโรงไฟฟ้าเซลล์แสงอาทิตย์เขื่อนสิรินธร จังหวัดอุบลราชธานี อย่างเป็นทางการ ซึ่งเป็นโครงการโรงไฟฟ้าเซลล์แสงอาทิตย์ที่ใหญ่ที่สุดในประเทศในขณะนี้ และทำให้ไทยมีกำลังการผลิตไฟฟ้าเพิ่มขึ้น

นอกจากนี้ยังช่วยอนุรักษ์พลังงาน และลดภาวะโลกร้อน โรงไฟฟ้าดังกล่าวมีกำลังการผลิต 1 เมกกะวัตต์ โดยอยู่ภายใต้แผนพัฒนาโรงไฟฟ้าพลังงานหมุนเวียน เพื่อตอบสนองนโยบายรัฐบาลเรื่องการส่งเสริมการผลิตไฟฟ้าจากพลังงานทดแทน โดยนำพลังงานแสงอาทิตย์มาใช้ประโยชน์ในการผลิตไฟฟ้า

สำหรับจุดเด่นของโรงไฟฟ้าเซลล์แสงอาทิตย์เขื่อนสิรินธร คือระบบผลิตไฟฟ้าจากแสงอาทิตย์ชนิดติดตามดวงอาทิตย์แบบถ่วงน้ำหนักด้วยน้ำ ซึ่งแผงเซลล์แสงอาทิตย์สามารถเคลื่อนที่ตามดวงอาทิตย์ได้ตั้งแต่เช้าถึงเย็น ซึ่งเป็นเทคโนโลยีที่ กฟผ. คิดค้นขึ้นเอง และได้จดอนุสิทธิบัตรเรียบร้อยแล้ว

มกราคม 2553

สู่ความสำเร็จของ SMEs ด้วยเคล็ดลับ 10 ประการ

แม้ว่า รัฐบาลจะมีแนวทางการส่งเสริมกิจการขนาดย่อมและขนาดกลาง หรือ SMEs ที่ถูกต้อง มีประสิทธิภาพเพียงใด แต่ความสำเร็จของ SMEs นั้น สุดท้ายแล้ว ขึ้นอยู่กับตัวผู้ประกอบการเองว่า มีความพร้อมเพียงใดที่จะผลักดันธุรกิจของตนให้ก้าวไปข้างหน้า อย่างมั่นคง แข็งแรง โดยเฉพาะในช่วงเริ่มต้นธุรกิจ

ผู้เชี่ยวชาญในด้านการพัฒนา SMEs ได้ให้ข้อเสนอแนะหลายประการ สำหรับผู้ประกอบการ SMEs เพื่อเป็นเคล็ดลับในการสร้างความสำเร็จของกิจการ

เตรียมตัว เตรียมใจ ให้พร้อม ทำงานหนัก

นายเฟรเดอริก สมิธ ผู้ก่อตั้งบริษัท FedEx ซึ่งเป็นธุรกิจขนส่งพัสดุภัณฑ์ทางอากาศรายใหญ่ที่สุดในโลก ได้ให้คำแนะนำว่า ก่อนอื่นจะต้องเตรียมตัวเตรียมใจที่จะทุ่มเททำงานหนัก เนื่องจากการเป็น

นายเฟรเดอริก สมิธ ผู้ก่อตั้งบริษัท FedEx ซึ่งเป็นธุรกิจขนส่งพัสดุภัณฑ์ทางอากาศรายใหญ่ที่สุดในโลก

ผู้ประกอบการใหม่นั้น ในบางครั้งต้องอุทิศตนทำงานในแต่ละวันเกือบตลอด 24 ชั่วโมง

**หากต้องการจะประสบความสำเร็จ
จะต้องทำงานหนัก มุ่งมั่นและเชื่อมั่น
ในสิ่งที่ทำอยู่**

ส่วนนางเอสเต ลอเคอร์ ผู้ก่อตั้งบริษัทขายเครื่องสำอางเอสเต ลอเคอร์ ก็ให้คำแนะนำในทำนองเดียวกันว่า หากต้องการจะประสบความสำเร็จแล้ว จะต้องทำงานหนัก มุ่งมั่นและเชื่อมั่นในสิ่งที่ตัวเองกำลังทำอยู่

เลือกธุรกิจที่ชอบ

ต้องเลือกธุรกิจที่ตนเองชื่นชอบและสนใจ จึงจะทำงานได้ดี และสามารถทำงานหนักได้ เมื่อไรก็ตามที่ไม่สนุกกับการทำงานแล้ว ก็จะไม่สามารถทำงานหนักได้ ดังเช่น นายไมเคิล เคลล์ ในวัยเด็กเขาชอบรีดคอมพิวเตอร์ออกเป็นชิ้นส่วนต่างๆ แล้วประกอบขึ้นมาใหม่ ทำให้มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์อย่างลึกซึ้ง ซึ่งต่อมาได้ยกระดับจากการเป็นเพียงแค่งานอดิเรกให้กลายเป็นธุรกิจขนาดใหญ่ได้

ส่วนนายบิลล์ ไฮเน็คกี้ ซึ่งมาเมืองไทยแบบเสื้อผืนหมอนใบ แต่พัฒนาธุรกิจอย่างรวดเร็วจนปัจจุบันเป็นเจ้าของธุรกิจมากมายในประเทศไทย เช่น เป็นเจ้าของกลุ่มไมเนอร์ ซึ่งเป็นเครือโรงแรมใหญ่ที่สุดของไทย รวมถึงเป็นเจ้าของภัตตาคารมากมาย เช่น เดอะพิกซ์ชา ซิซซ์เลอร์ เบอร์เกอร์คิง สเตเวนชั่นส์ ฯลฯ ก็เคยกล่าวว่า ตัวเขาเองยังไม่เคยเห็นผู้ประกอบการใหม่รายใดเลยที่ประสบความสำเร็จทางธุรกิจได้ หากมองว่างานของเขาเป็นเรื่องน่าเบื่อ

สำหรับคนเหล่านี้แล้ว จะมองว่างานเป็นสิ่งที่ท้าทาย บางคนถึงกับทำงานทั้งตอนกลางคืนและวันหยุด ไฮเน็คกี้ได้ยกตัวเองเป็นตัวอย่างว่า การที่เขาชอบเล่นกอล์ฟ จึงทำธุรกิจขายอุปกรณ์กอล์ฟ ชอบขับเครื่องบิน จึงทำธุรกิจขายเครื่องบิน แต่ไม่ทำธุรกิจบุหรี่ปเพราะเป็นคนไม่สูบบุหรี่

นายอลัน ชูการ์ท ซึ่งเคยทำงานกับบริษัทไอบีเอ็ม โดยเป็นหัวหน้าทีมพัฒนา Hard Disk Drive สำหรับเครื่องคอมพิวเตอร์ขนาดใหญ่แบบเมนเฟรม ต่อมาเขาได้ก่อตั้งบริษัทซีเกทเทคโนโลยี จำกัด ของตนเองขึ้น โดยนำความรู้เกี่ยวกับ Hard Disk Drives มาใช้ประโยชน์

ไม่ควรเริ่มต้นจากศูนย์

การทำธุรกิจใดๆ หากเป็นไปได้ไม่ควรเริ่มต้นจากศูนย์ แต่ควรจะทำธุรกิจที่ตนเองเชี่ยวชาญอยู่แล้วเพื่อต่อยอด เช่น นายอลัน ชูการ์ท ซึ่งเคยทำงานที่บริษัทไอบีเอ็ม โดยเป็นหัวหน้าทีมพัฒนา Hard Disk Drive สำหรับเครื่องคอมพิวเตอร์ขนาดใหญ่แบบเมนเฟรม ต่อมาเขาได้ก่อตั้งบริษัทซีเกทเทคโนโลยี จำกัด ขึ้น โดยนำความรู้เกี่ยวกับ Hard Disk Drive มาใช้ประโยชน์ วิจัยและพัฒนา Hard Disk Drive แบบใหม่ที่มีขนาดเล็กลงสำหรับใช้ในเครื่องคอมพิวเตอร์แบบตั้งโต๊ะ

ไม่เคยเห็นผู้ประกอบการใหม่ รายใด ที่ประสบความสำเร็จทางธุรกิจได้ หากมองว่างานของเขาเป็นเรื่องน่าเบื่อ

ส่วนนายจอร์จ เอส ปาร์คเกอร์ ซึ่งเคยทำงานเป็นครู และหารายได้เสริมจากการขายปากกาหมึกซึมให้นักเรียน รวมถึงเป็นช่างซ่อมปากกาสำหรับโรงเรียน ต่อมาได้ตัดสินใจนำเอาความรู้ความเชี่ยวชาญเกี่ยวกับกลไกการทำงานของปากกา นำไปก่อตั้งธุรกิจผลิตปากกาปาร์คเกอร์ที่เรารู้จักกันดี

ขณะที่บริษัท SAP ได้ก่อตั้งขึ้นโดยนักซอฟต์แวร์ 5 คน ซึ่งเดิมทำงานที่บริษัทไอบีเอ็มสาขาเยอรมนี ได้เกิดแนวคิดใหม่ในด้านการพัฒนาซอฟต์แวร์ แต่ผู้บริหารของไอบีเอ็มกลับไม่สนใจ ดังนั้นจึงลาออกมาก่อตั้งบริษัทของตนเองเมื่อปี 2515 โดยตั้งชื่อว่าบริษัท SAP ซึ่งย่อมาจากคำว่า Systems Applications Processes ปัจจุบันประสบผลสำเร็จอย่างมาก ครองตลาดซอฟต์แวร์สำหรับบริษัทขนาดใหญ่เป็นอันดับ 1 ของโลก โดยมีส่วนแบ่งตลาดโลกมากถึงร้อยละ 25 แม้แต่บริษัทไมโครซอฟต์เองก็ยังใช้ซอฟต์แวร์ของบริษัท SAP

อนึ่ง หากไม่เป็นผู้เชี่ยวชาญในธุรกิจสาขานั้นมาก่อน แต่สนใจธุรกิจนั้นๆ เป็นอย่างมาก ก็ไม่ต้องท้อแท้ใจ สามารถที่จะดำเนินการได้ โดยจะต้องศึกษาในเชิงลึกเพื่อให้เข้าใจธุรกิจนั้นๆ ในแง่มุมต่างๆ อย่างลึกซึ้ง ก่อนมาดำเนินการธุรกิจ ดังเช่น นายฮิวเวิร์ด ซูลซ์ เจ้าของธุรกิจกาแฟสตาร์บัคส์ แม้ไม่ได้มีความเชี่ยวชาญในด้านกาแฟมาก่อน แต่สนใจธุรกิจนี้เป็นอย่างมาก โดยก่อนดำเนินการได้ทุ่มเทความพยายามศึกษาเกี่ยวกับเรื่องกาแฟมากที่สุดเท่าที่จะทำได้ จนกลายเป็นผู้เชี่ยวชาญเรื่องกาแฟ

มีความคิดสร้างสรรค์

ผู้ประกอบการใหม่ที่จะประสบผลสำเร็จทางธุรกิจได้นั้น จะต้องมีความคิดสร้างสรรค์ สามารถคิดค้นแนวทางดำเนินการที่แม้ดูผิวเผินแล้วจะเป็นรูปแบบง่ายๆ ไม่ลึกซึ้ง แต่กลับทรงพลังที่จะนำไปสู่ความสำเร็จ ขณะที่บุคคลอื่นๆ กลับมองเรื่องดังกล่าวไม่ออก ค้นพบแต่ความยุ่งยากซับซ้อนจนหาแนวทางดำเนินการไม่เจอ

**ต้องสามารถคิดค้นแนวทางดำเนินธุรกิจ
ที่แม้ดูผิวเผินแล้วจะเป็นรูปแบบง่ายๆ
ไม่ลึกซึ้งแต่กลับทรงพลัง
ที่จะนำไปสู่ความสำเร็จ**

ดร. Daniel J. Isenberg แห่งมหาวิทยาลัยฮาร์วาร์ด ให้ทัศนะว่า การมีความคิดสร้างสรรค์ ไม่ได้หมายความว่า ผู้ประกอบการในธุรกิจ SMEs จะต้องสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอก หรือมีทีมงานประกอบด้วยวิศวกร หรือมีสิทธิบัตรจำนวนมาก เพียงแค่หลักการที่สำคัญ คือ ต้องคิดแปลง รูปแบบการดำเนินธุรกิจหรือผลิตภัณฑ์ หากสามารถตอบสนองความต้องการของตลาดได้

เขาได้ยกตัวอย่างบริษัท Cinemex ซึ่งก่อตั้งเมื่อปี 2538 โดยผู้สำเร็จการศึกษา MBA จากมหาวิทยาลัยฮาร์วาร์ด 3 คน ซึ่งประสบผลสำเร็จทางธุรกิจอย่างท่วมท้นในการก่อตั้งโรงภาพยนตร์ในลักษณะ multi-screen cinema concept โดยมีโรงภาพยนตร์หลายโรงตั้งติดกัน ซึ่งไม่ได้เป็นเรื่องใหม่แต่อย่างใด กลุ่มเมเจอร์ของไทยก่อตั้งโรงภาพยนตร์รูปแบบนี้ในประเทศไทยมาก่อนด้วยซ้ำ สิ่งที่เป็นนวัตกรรมเป็นเพียงการเปลี่ยนจากข้าวโพด Popcorn ที่จำหน่ายใน

โรงภาพยนตร์ จากเดิมอบเนย มาเป็นราคาด้วยน้ำส้มและซอสฟริก เพื่อให้เข้ากับรสนิยมของคนเม็กซิกันมากขึ้นเท่านั้น

รู้จักมองโลกในแง่ดี

จะต้องมองโลกในแง่ดีและมั่นใจในตัวเอง โดยต้องมีความเชื่อมั่นว่า ผลกระทบหรือบริการของตนเองสอดคล้องกับสภาพแวดล้อมทางสังคมและเศรษฐกิจที่กำลังเปลี่ยนแปลงไป และมีส่วนปรับปรุงชีวิตความเป็นอยู่ของลูกค้าเป้าหมาย

ตัวอย่างหนึ่ง คือ นายโฮวาร์ด ชูลซ์ ซึ่งเป็นผู้บริหารธุรกิจกาแฟสตาร์บัคส์ ได้มีวิสัยทัศน์ทางธุรกิจอย่างชัดเจน ครั้งหนึ่งเขาเคยกล่าวว่า "เราไม่ได้อยู่ในธุรกิจที่ขายกาแฟให้แก่ประชาชน แต่อยู่ในธุรกิจเกี่ยวกับประชาชนที่มีการเสิร์ฟกาแฟ เราไม่ได้อยู่ในธุรกิจฟาสต์ฟู้ด แต่ความจริงแล้วเราอยู่ในธุรกิจเสริมสร้างคุณภาพชีวิตของประชาชน" สิ่งที่เขาต้องการ คือ สร้างวัฒนธรรมใหม่ที่เรียกว่า "cafe life" ให้เกิดขึ้นในสหรัฐฯ โดยมีเป้าหมายว่าจะเสริมสร้างให้ร้านกาแฟเป็นสถาบันทางสังคมที่สำคัญมากเป็นอันดับ 3 รองจากบ้านและที่ทำงานเท่านั้น

นายโฮวาร์ด ชูลซ์ เจ้าของธุรกิจกาแฟสตาร์บัคส์ มีวิสัยทัศน์ที่จะสร้างวัฒนธรรมใหม่ที่เรียกว่า "cafe life" ให้เกิดขึ้นในสหรัฐฯ เพื่อให้ร้านกาแฟเป็นสถาบันทางสังคมที่สำคัญมากเป็นอันดับ 3 รองจากบ้านและที่ทำงานเท่านั้น

ศึกษาข้อมูลทุกด้านให้รอบคอบ

จะต้องจัดทำแผนธุรกิจที่ดีเสียก่อน โดยพิจารณาประเด็นต่างๆ ให้รอบคอบในแง่มุมต่างๆ รวมถึงพยายามลดความเสี่ยง เนื่องจากภาวะธุรกิจในปัจจุบันมีความไม่แน่นอนสูงมาก ผู้ประกอบการ SMEs จึงต้องเรียนรู้วิธีการเพื่อลดผลกระทบจากความล้มเหลวที่อาจจะเกิดขึ้น **วิธีแรก** คือ การลดความเป็นไปได้ที่จะเกิดความล้มเหลว **วิธีที่สอง** คือ การลดความเสียหายหากเกิดความล้มเหลวขึ้น

ตัวอย่างหนึ่ง คือ นายโฮเน็กก็ต้องการดำเนินธุรกิจร้านพิซซ่าฮัทในประเทศไทย แต่ตระหนักถึงปัญหาสำคัญว่าคนไทยในขณะนั้นรับประทานพิซซ่าไม่เป็น เขาจึงเริ่มต้นจากการก่อตั้งร้านพิซซ่าฮัทแห่งแรกที่เมืองพัทยาในปี 2524 ก่อน เพื่อลดความเสี่ยงในการดำเนินธุรกิจ เนื่องจากเมืองพัทยามีนักท่องเที่ยวต่างประเทศจำนวนมาก ถึงแม้คนไทยไม่นิยมกินพิซซ่า ก็ยังมีลูกค้าชาวต่างประเทศ และเมื่อประสบ

**จะต้องมองโลกในแง่ดีและมั่นใจในตัวเอง
มีความเชื่อมั่นว่า ผลกระทบ
หรือบริการของตนเอง
สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมทางสังคม
และเศรษฐกิจที่กำลังเปลี่ยนแปลงไป**

ผลสำเร็จในการจำหน่ายพืชชาที่พืชชา จึงเกิดความมั่นใจว่าคนไทยนิยมชมชอบพืชชาเนื่องจากรสชาติถูกปากคนไทย หลังจากนั้น จึงเปิดร้านพืชชาขึ้นในกรุงเทพฯ

แต่บางครั้งการพิจารณาอย่างรอบคอบมากเกินไปอาจไม่เป็นผลดี ทำให้เสียโอกาสทางธุรกิจอย่างน่าเสียดาย เป็นต้นว่า เมื่อพนักงานของบริษัทสหรัฐ ซึ่งเป็นเจ้าของแฟรนไชส์ร้านสะดวกซื้อเซเว่นอีเลฟเว่น เดินทางมาติดต่อกับนายโฮเน็คกี้ เพื่อให้รับเป็นเจ้าของแฟรนไชส์ในประเทศไทย แทนที่จะต้อนรับจับสั้ กลับไล่กลับไปโดยไม่ใยดี โดยเห็นว่าเป็นเรื่องไร้สาระ เนื่องจากขณะนั้นประเทศไทยมีร้านโชห่วยจำนวนมาก ทำให้บริษัทแห่งนั้นไปติดต่อกลุ่มซีพีแทน และกลายเป็นธุรกิจค้าปลีกที่สร้างรายได้มหาศาลให้กลุ่มซีพี

ต้องจัดทำแผนธุรกิจที่ดีเสียก่อน โดยพิจารณาประเด็นต่างๆ ให้รอบคอบทุกแง่มุม รวมถึงพยายามลดความเสี่ยง เนื่องจาก ภาวะธุรกิจในปัจจุบันมีความไม่แน่นอนสูงมาก

ใช้ประโยชน์จากช่องว่างทางการตลาด

ผู้ประกอบการ SMEs หน้าใหม่ที่จะประสบความสำเร็จได้นั้น ต้องสามารถแสวงหาโอกาสจากช่องว่างทางการตลาดที่เกิดขึ้น อย่างเช่น โฮเน็คกี้ เริ่มต้นตั้งตัวในประเทศไทยจากธุรกิจรับจ้างทำความสะอาด ซึ่งเป็นช่องว่างทางการตลาดสำคัญของประเทศไทยในยุคนั้น เนื่องจากเป็นธุรกิจที่กำลังเป็นที่ต้องการ แต่กลับไม่มีบริษัทใดสนใจทำธุรกิจประเภทนี้เลย จึงนับเป็นบริษัทที่ทำธุรกิจรับจ้างทำความสะอาดแห่งแรกในประเทศไทย

ธุรกิจทำความสะอาดของนายโฮเน็คกี้ มีผลประกอบการดีมาก ภายใน 3 เดือนแรก เขาสามารถใช้หนี้ได้ทั้งหมด เนื่องจากเป็นธุรกิจที่ลงทุนน้อย ไม่จำเป็นต้องมีสำนักงานของตัวเอง เพียงแค่ซื้อสบู่มั้ฉูพื้น ฯลฯ ขณะเดียวกันความเสี่ยงที่เป็นต้นทุนคงที่ (Fixed Cost) อยู่ในระดับต่ำ ไม่ต้องจ่ายเป็นเงินเดือนประจำ พอได้งานถึงค่อยจ้างคนมาทำความสะอาด จ่ายเงินเป็นรายวัน ผลสำเร็จในธุรกิจนี้ ทำให้เขากลายเป็นเศรษฐีมีเงินสืบล้านตั้งแต่อายุเพียงแค่ 21 ปี ซึ่งเงินล้านบาทในสมัยนั้นมีมูลค่ามากมายมหาศาล เทียบเท่ากับเงิน 20 - 30 ล้านบาท ในปัจจุบัน

บิลล์ โฮเน็คกี้ ซึ่งมาเมืองไทยแบบเสื้อพินหมอบไ้ แต่พัฒนาธุรกิจอย่างรวดเร็วจนปัจจุบันเป็นเจ้าของธุรกิจมากมายในประเทศไทย เริ่มต้นตั้งตัวจากธุรกิจรับจ้างทำความสะอาด ซึ่งขณะนั้นเป็นธุรกิจที่กำลังเป็นที่ต้องการ แต่กลับไม่มีบริษัทใดสนใจทำธุรกิจประเภทนี้เลย

สำหรับบริษัทฮอนด้า เริ่มต้นจากธุรกิจผลิตรถจักรยานที่ติดเครื่องยนต์ ในช่วงหลังสงครามโลกครั้งที่ 2 ความจริงแล้วนายโซอิชิโร ฮอนด้า ผู้ก่อตั้งบริษัท ตั้งใจจะผลิตเครื่องทอผ้า ต่อมามีคนมาบอกนายฮอนด้าว่าทางกองทัพมีเครื่องยนต์เล็กๆ ใช้ในการสื่อสารโทรคมนาคมจำนวนมาก แต่เมื่อสงครามสงบลง เครื่องยนต์เหล่านี้ถูกทิ้งไว้เฉยๆ ในโกดังจนฝุ่นท่วม พอคิดรวรยานายฮอนด้าถึบจักรยาน กลับบ้าน บอกว่า

นายโฮชิโร ฮอนด้า เริ่มต้นธุรกิจจากการเห็นช่องว่างทางการตลาดในการผลิตจักรยานที่ติดตั้งเครื่องยนต์

hen้อยมาก น่าจะมีรถจักรยานที่เล่นได้เองไม่ต้องถีบ เขาจึงเกิดความคิดจะนำเครื่องยนต์ที่ใช้ในกองทัพไปติดตั้งกับรถจักรยาน

สมัยนั้นเป็นยุคที่สหรัฐฯ ยึดครองญี่ปุ่น ได้ห้ามญี่ปุ่นผลิตรถยนต์นั่ง อนุญาตให้ผลิตเฉพาะรถบรรทุก ทำให้การเดินทางของประชาชนไปมาไม่สะดวก เพราะรถบัสหรือรถไฟแน่นมาก ดังนั้น รถจักรยานติดเครื่องยนต์ของนายฮอนด้าจึงขายดีมากจนผลิตไม่ทัน พ่อค้าต้องมาจองซื้อโดยวางเงินมัดจำ ทำให้กิจการรุ่งเรืองมาก และนำผลกำไรนี้ไปขยายกิจการสู่การผลิตรถยนต์ในเวลาต่อมา

ขณะที่นายอลัน ซูการ์ท ผู้ก่อตั้งบริษัทซีเกท ประสบผลสำเร็จทางธุรกิจเนื่องจากเห็นช่องว่างทางการตลาดสำคัญ คือ Hard Disk Drive (HDD) ซึ่งเป็นอุปกรณ์เก็บข้อมูลที่วางตลาดโดยบริษัท IBM ได้ออกแบบสำหรับเครื่องคอมพิวเตอร์ขนาดใหญ่แบบเมนเฟรม มีขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางใหญ่ถึง 14 นิ้ว ส่วนตัวเครื่องก็มีขนาดใหญ่โตเทอะทะเท่ากับเครื่องซักผ้า เขาจึงออกแบบ HDD ขนาด 5.25 นิ้ว สำหรับใช้ในเครื่องคอมพิวเตอร์ขนาดเล็กแบบ PC จำหน่ายในราคาถูก ทำให้ HDD ของบริษัทซีเกทขายดีมาก

ออกแบบสินค้า บริการให้ใช้งานง่าย

ปัญหาสำคัญสำหรับผู้ประกอบการ SMEs ส่วนใหญ่ คือ จะใช้เวลานานในการออกแบบผลิตภัณฑ์ที่สลับซับซ้อนเพื่อให้มีเทคโนโลยีที่ยั่งยืนมากที่สุดเท่าที่จะทำได้ แต่ผู้เชี่ยวชาญกลับเสนอแนะว่าควรดำเนินการในแนวทางตรงกันข้าม คือ พยายามวางตลาดผลิตภัณฑ์ให้รวดเร็วที่สุดเท่าที่จะทำได้ โดยใช้หลักการออกแบบง่ายๆ ตามกฎ KISS กล่าวคือ "Keep It Simple, Stupid" หรือแปลเป็นไทยว่า "ทำให้มันง่ายๆ เข้าไว้ ไร้เงาเงี้ยว" คือ ออกแบบผลิตภัณฑ์ให้สามารถใช้งานได้ง่ายๆ

ในช่วงทดสอบผลิตภัณฑ์ จะต้องทดลองนำไปให้บุคคลทั่วไปซึ่งไม่มีความรู้ทางเทคนิค ทดลองใช้ก่อน เพื่อศึกษาว่าผลิตภัณฑ์สามารถใช้งานได้ง่ายโดยไม่ประสบปัญหาจุกจิก กวนใจหรือไม่ หากประสบปัญหา ก็จะต้องปรับแต่งผลิตภัณฑ์ให้สามารถใช้งานง่ายขึ้น และเมื่อมั่นใจแล้ว จึงค่อยผลิตออกมาวางตลาด

ตัวอย่าง คือ นาย Steve Wozniak ซึ่งเป็นวิศวกรในระดับทางแถวของบริษัทฮิวเลตต์ แพคการ์ด ได้พยายามร้องขอ

พยายามวางตลาดผลิตภัณฑ์ให้รวดเร็วที่สุดเท่าที่จะทำได้ โดยใช้หลักการ Keep It Simple, Stupid

นาย Steve Wozniak (คนขวา) ร่วมก่อตั้งบริษัทแอปเปิล เริ่มต้นธุรกิจจากการนำชิ้นส่วนของเล่นและเครื่องคิดเลข มาประดิษฐ์เป็นเครื่องคอมพิวเตอร์แอปเปิลรุ่น I ซึ่งมียุคแรกๆ ราคาถูกและใช้ง่าย นับเป็นต้นกำเนิดสำคัญของเครื่องคอมพิวเตอร์ขนาดเล็กที่เราใช้กันทั่วไปในปัจจุบัน

ให้บริษัทฯ หันมาสนใจผลิตเครื่องคอมพิวเตอร์ขนาดเล็ก ที่ใช้งานง่าย และมีราคาถูก แต่ผู้บริหารของบริษัทฯ กลับไม่รับฟังข้อเสนอแต่อย่างใด ยังคงเน้นผลิตคอมพิวเตอร์ขนาดใหญ่ที่สลับซับซ้อนและมีราคาแพงต่อไปตามเดิม

เขาจึงลาออกจากบริษัทฯ และมาร่วมก่อตั้งบริษัทเล็กๆ ชื่อบริษัท แอปเปิ้ล โดยนำชิ้นส่วนอุปกรณ์ราคาถูกที่เป็นส่วนประกอบในของเล่น และเครื่องคิดเลขที่วางจำหน่ายทั่วไปในท้องตลาดอยู่แล้ว มาประดิษฐ์เป็นเครื่องคอมพิวเตอร์แอปเปิ้ล ซึ่งมีขนาดเล็ก ราคาถูก และใช้งานง่าย นับเป็นต้นกำเนิดสำคัญของเครื่องคอมพิวเตอร์ขนาดเล็กที่เราใช้กันทั่วไปในปัจจุบัน

สร้างแบรนด์ที่เป็นเอกลักษณ์

จะต้องสร้างแบรนด์ให้เป็นเอกลักษณ์และให้คุ้นหูคุ้นตาผู้บริโภคมากที่สุดเท่าที่จะทำได้ ตัวอย่างหนึ่ง คือ บริษัท UPS ก่อตั้งขึ้นเมื่อวันที่ 28 สิงหาคม 2450 ที่นครซีแอตเทิล ในมลรัฐวอชิงตันของสหรัฐฯ จากความคิดของวัยรุ่น 2 คน นาย Claude Ryan ซึ่งมีอายุ 18 ปี และนาย Jim Casey และเกิดความคิดว่าน่าจะสร้างแบรนด์ของบริษัทให้ประชาชนรู้จักกันแพร่หลาย

บริษัท UPS ได้พนันสืบทอดทุกกันให้เป็นสีเดียวกันเพื่อให้ประชาชนจำได้ง่ายที่สุด โดยตัดสินใจเลือกสีน้ำตาลเนื่องจากเห็นว่าง่ายต่อการดูแลรักษา คุ้สะอาอยู่ตลอดเวลา ทำให้สีน้ำตาลกลายเป็นสัญลักษณ์อันเป็นที่รู้จักกันแพร่หลายจนถึงปัจจุบัน ไม่ว่าจะเป็นเครื่องแบบพนักงานสีน้ำตาล รถบรรทุกสีน้ำตาล และเครื่องบินทางสีน้ำตาล และฉลากสีน้ำตาลที่บริษัทใช้ มีชื่อเรียกในสหรัฐฯ ว่า UPS Brown

นายเฮนรี ฟอร์ด กล่าวว่า
ความล้มเหลว คือ โอกาสที่จะเริ่มต้นใหม่
อีกครั้งหนึ่งอย่างฉลาด

นายเฮนรี ฟอร์ด ได้เคยกล่าวอย่างน่าคิดว่า
“ความล้มเหลว คือ โอกาสที่จะเริ่มต้นใหม่อีกครั้ง
หนึ่งอย่างฉลาดมากขึ้น”

ไม่เสียความมั่นใจ หากยังไม่สำเร็จ

หากการดำเนินธุรกิจไม่ประสบผลสำเร็จ จะต้องไม่สูญเสียกำลังใจ สูญเสียความมั่นใจในตัวเอง และมีความรู้สึกเชิงลบว่าตนเองประสบความล้มเหลว แต่ต้องถือว่าเป็นบทเรียนครั้งสำคัญเพื่อนำไปสู่ความสำเร็จในอนาคต ดังนั้น SMEs จะต้องต้องมีทัศนคติเชิงบวกว่ากรณีการก่อตั้งธุรกิจนั้นไม่มีคำว่า “ผู้ชนะ (Winner) และผู้แพ้ (Loser)” มีแต่คำว่า “ผู้ชนะ (Winner) และผู้เรียนรู้ (Learner)” เท่านั้น หากไม่เคยล้มเหลวมาก่อน แสดงว่าคุณไม่มีความพยายามมากเท่าที่ควร

สำหรับนายเฮนรี ฟอร์ด ซึ่งล้มเหลวในธุรกิจก่อนหน้านี้มา 2 ครั้ง และครั้งที่ 3 ประสบผลสำเร็จ จนสามารถก่อตั้งบริษัทฟอร์ดให้เป็นบริษัทรถยนต์ชั้นนำของโลก ได้เคยกล่าวอย่างน่าคิดว่า “ความล้มเหลว คือ โอกาสที่จะเริ่มต้นใหม่อีกครั้งหนึ่งอย่างฉลาดมากขึ้น”

โอกาส SMEs ไทย พัฒนาร่วมกันกับบีโอไอ

เมื่อปลายปี 2553 คณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (บีโอไอ) ได้กำหนดนโยบายส่งเสริมการลงทุนในธุรกิจสำหรับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ขึ้นใหม่ ซึ่งปรับปรุงให้สอดคล้องกับประเภทกิจการของ SMEs ที่มีหลากหลายมากยิ่งขึ้น โดยมีถึง 57 ประเภทกิจการ ใน 7 หมวดอุตสาหกรรม ได้แก่

- เกษตรกรรมและผลิตภัณฑ์จากการเกษตร 13 ประเภท
- เหมืองแร่ เซรามิกส์ และโลหะขั้นมูลฐาน 9 ประเภท
- อุตสาหกรรมเบา 14 ประเภท
- ผลิตภัณฑ์โลหะ เครื่องจักร และอุปกรณ์ขนส่ง 12 ประเภท
- อุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์และเครื่องใช้ไฟฟ้า 5 ประเภท
- เคมีภัณฑ์ กระดาษ และพลาสติก 3 ประเภท
- บริการและสาธารณูปโภค 1 ประเภท

โดยเงื่อนไขที่สำคัญ เพียงมีขนาดลงทุนขั้นต่ำ 500,000 บาท (ไม่รวมค่าที่ดินและทุนหมุนเวียน) มีหุ้นไทยไม่น้อยกว่าร้อยละ 51 อนุญาตให้นำเครื่องจักรใช้แล้วในประเทศมาใช้ในโครงการที่ขอรับการส่งเสริมฯ ได้ มูลค่าไม่เกิน 10 ล้านบาท และต้องลงทุนในเครื่องจักรใหม่ มีมูลค่าไม่น้อยกว่า 1 ใน 4 ของมูลค่าเครื่องจักรใช้แล้ว โครงการที่ขอรับการส่งเสริมฯ แต่ละโครงการจะต้องมีขนาดการลงทุนไม่เกิน 20 ล้านบาท (ไม่รวมค่าที่ดินและทุนหมุนเวียน) แต่เมื่อรวมทั้งกิจการ

**อนุญาตให้นำเครื่องจักร
ใช้แล้วในประเทศ
มาใช้ในโครงการที่ขอรับ
การส่งเสริมฯ ได้
มูลค่าไม่เกิน 10 ล้านบาท**

จะต้องมีสินทรัพย์ถาวรสุทธิไม่เกิน 200 ล้านบาท (ไม่รวมค่าที่ดิน และทุนหมุนเวียน) ทั้งนี้ ต้องยื่นโครงการภายในวันที่ 31 ธันวาคม 2554

สิทธิและประโยชน์ที่จะได้รับ คือ ยกเว้นอากรขาเข้าเครื่องจักร ไม่ว่าจะต้องอยู่ในเขตใด และยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล 8 ปี โดยไม่จำกัดวงเงินการได้รับยกเว้นภาษีเงินได้ฯ รายละเอียดประเภทกิจการ ทั้ง 57 ประเภท วารสารส่งเสริมการลงทุน ได้ลงไปแล้วเมื่อฉบับเดือน ธันวาคม 2552 โดยสามารถศึกษาข้อมูลเพิ่มเติมได้ที่ www.boi.go.th ภายใต้หัวข้อ "กฎหมาย ระเบียบ และประกาศ"

สำหรับฉบับนี้ วารสารส่งเสริมการลงทุน ขอแนะนำตัวอย่าง กิจการ SMEs 2 รายโดยรายแรกเป็นบริษัทที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน และปัจจุบันได้พัฒนาเป็นบริษัทผลิตอาหารขนาดใหญ่ และอีกราย เป็นบริษัทที่เข้าข่าย SMEs ซึ่งกำลังขอรับการส่งเสริมฯ อยู่ในขณะนี้

พัฒนามาจากกิจการขายขนม

บริษัทศรีฟ้า โพรเซสฟู๊ด จำกัด เป็นตัวอย่างบริษัทที่พัฒนามาจาก SMEs ซึ่งเดิมเป็นโรงงานขนาดเล็ก แต่ได้พัฒนาสินค้ามาเรื่อยๆ ประกอบกับการได้รับส่งเสริมฯ จากบีโอไอทำให้บริษัทสามารถขยายกิจการใหญ่โตจนจบจนปัจจุบัน

คุณวิเชียร เจนตระกูลโรจน์ เดิมครอบครัว ประกอบอาชีพขายขนม และลูกชิ้นหมู ที่ตลาด ลูกแก จังหวัดกาญจนบุรี ต่อมาได้คิดที่จะหา อาชีพใหม่ที่ลงทุนไม่มากนัก แต่พัฒนาได้ จึง คิดทำร้านขนมขึ้นมา โดยได้เริ่มจากการเรียน ทำขนมอบในปี 2525 ที่โรงเรียนสอนทำ

คุณวิเชียร เจนตระกูลโรจน์

ขนมอบ UFM และหาประสบการณ์ ด้วยการสมัครเข้าทำงานในร้านเบเกอรี่ หลายแห่งในกรุงเทพฯ จนเชี่ยวชาญ

และเมื่อปี 2529 ได้เปิดร้านชื่อ "ร้านศรีฟ้ากาญจน์" ขึ้นที่ตำบลท่าเรือ-พระแก่น อำเภอดำรงวิทยะ จังหวัดกาญจนบุรี โดยทำเป็นร้านเบเกอรี่เล็กๆ หนึ่งคูหา และต่อมาจึงได้ขยายขายจน กลายเป็นบริษัทศรีฟ้าเบเกอรี่ จำกัด ด้วยเงินทุนเพียงเล็กน้อย และจาก ความมุ่งมั่นในการรักษาคุณภาพขนมทำให้ ศรีฟ้าเบเกอรี่เติบโตอย่างต่อเนื่องจน เป็นที่ยอมรับอย่างกว้างขวางและเริ่ม ขยายสาขาไปตามจังหวัดใกล้เคียง เช่น ราชบุรี นครปฐม สมุทรสาคร และบางส่วนของเขตปริมณฑลของ กรุงเทพฯ โดยจัดจำหน่ายผ่านระบบ สาขาในนามร้านศรีฟ้ากาญจน์ จำนวน กว่า 20 สาขา ที่ขยายตัวไปยังชุมชน ต่างๆ อย่างต่อเนื่อง

ด้วยประสบการณ์มากกว่า 25 ปี และความเชี่ยวชาญประกอบกับความ มุ่งมั่นที่จะก้าวสู่ความเป็นหนึ่งด้าน เบเกอรี่ จึงทำให้มีลูกค้าเพิ่มขึ้นเป็น ลำดับ ด้วยเหตุนี้บริษัทจึงลงทุนมาก กว่า 180 ล้านบาทเพื่อสร้างโรงงาน ผลิตแห่งใหม่ บนเนื้อที่ 20 ไร่ ที่ถนน แสงชูโตสายใหม่ ตำบลวังศาลา อำเภอดำรง วิทยะ จังหวัดกาญจนบุรี ซึ่งโครงการ นี้ได้รับการส่งเสริมการลงทุนจากบีโอไอ โดยแบ่งเป็น

(1) โรงงานของบริษัทศรีฟ้า โพรเซสฟู๊ด จำกัด เพียบพร้อมด้วย ระบบการผลิตแบบต่อเนื่อง พร้อมระบบ แสงแห้งที่ทันสมัย ผลิตเค้กฟอยทอง

**ด้วยเงินทุนเพียงเล็กน้อย
และจากความมุ่งมั่นในการรักษาคุณภาพขนม
ทำให้ศรีฟ้าเบเกอรี่เติบโตอย่างต่อเนื่อง
จนเป็นที่ยอมรับอย่างกว้างขวาง
และเริ่มขยายสาขา**

เค้กแช่แข็งชนิดต่างๆ ตลอดจนแป้งขนมปังและแป้งพายแช่แข็งอีกนานาชนิด

(2) โรงงานของบริษัทสุธีรา เอนเตอร์ไพรส์ จำกัด เป็นโรงงานผลิตทองม้วนตราสุธีรา และตราฟุคฟุค เป็นระบบผลิตทองม้วนที่ได้รับการรับรองมาตรฐานระดับสากลจนได้รับการคัดเลือกให้เข้าไปวางจำหน่ายในร้านสะดวกซื้อชั้นนำของประเทศ นอกจากนี้ ยังผลิตขนมปังกรอบ ขนมปังปอนด์อีกหลายชนิด

ตัวอาคารแห่งใหม่นี้ได้ออกแบบโดยคำนึงถึงการป้องกันแมลงและสัตว์อื่นๆ ที่เป็นพาหะทุกชนิด และยังติดตั้งเครื่องจักรที่ทันสมัยจากต่างประเทศ เพื่อพัฒนาและเพิ่มประสิทธิภาพในการผลิตสินค้าให้มีคุณภาพ นอกจากนี้สินค้ายังได้รับการตรวจสอบอีกครั้งก่อนการส่งมอบให้แก่ลูกค้าโดยรถปรับอุณหภูมิเพื่อรักษาคุณภาพก่อนถึงมือ

ทองม้วนตราสุธีรา

เค้กพายทอง

Cerebrum Design กิจการออกแบบผลิตภัณฑ์

หลายคนคงเคยชื่นชอบและชื่นชมดีไซน์ของแบรนด์ชั้นนำอย่างมือถือของ Philips Motorola เครื่องเล่น MP3 ของ Creative และเครื่องเสียงของ Philips Sony โดยที่ไม่รู้เลยว่านั่นคือ ผลงานดีไซน์ของ "มกร เชาว์วณิชย์" ดีไซน์เนอร์รุ่นใหม่ของคนไทย

คุณมกร บรรณานจะเป็นดีไซน์เนอร์มืออาชีพที่ได้รับการยอมรับจากทั่วโลก ก้าวแรกของเขาเริ่มด้วยการเป็น "นักล่ารางวัลด้านออกแบบ" ทั้งระดับชาติและสากล ได้รางวัลชนะเลิศบ้าง รองชนะเลิศบ้าง ตั้งแต่ยังเรียนมหาวิทยาลัยรังสิต

คุณมกรเริ่มต้นทำงานกับ Philips ในฐานะ Product Designer ส่วนกลาง มีหน้าที่พัฒนาสินค้าทุกประเภท เช่น Audio System,

เครื่องจักรที่ทันสมัย

ผู้บริหารอย่างระมัดระวัง ผลิตภัณฑ์ของศรีฟ้าได้รับการรับรองมาตรฐาน ISO 9001:2008 พร้อมระบบมาตรฐาน GMP และ HACCP จากบริษัทชั้นนำของโลก ดังสโลแกน "อร่อยทุกเวลา ศรีฟ้าเบเกอรี่"

ผลิตภัณฑ์เด่น

- เค้กฝอยทอง
- เค้กนมสด
- ทองม้วน "สุธีรา"
- ผลิตภัณฑ์ในกลุ่มเบเกอรี่ เช่น ขนมพาย พัฟ เพรสตี้ คุกกี้ ขนมปัง เค้กและผลิตภัณฑ์แช่แข็งอื่นๆ

คุณมกร เชาว์วณิชย์

Mobile Phone, Electronic Appliance, Lighting System เป็นต้น การทำงานของเขาเริ่มตั้งแต่เรียนรู้ข้อมูลทางการตลาด

วางคอนเซ็ปต์ทั้งหมดให้กับสินค้า เช่น Product Vision & Identity และวางกลยุทธ์ให้กับแบรนด์สินค้า ติดตามข้อมูลเทรนด์ตลาดและเทคโนโลยีการผลิต พร้อมทั้งวิจัยและพัฒนาคอนเซ็ปต์ จนเข้าสู่กระบวนการพัฒนาสินค้าออกสู่ตลาด

บริษัท Cerebrum Design ก่อตั้งเมื่อต้นปี 2547 จากการรวมตัวของคุณมกร และคุณพรพิมล เซาร์วานิชย์ ผู้เป็นภรรยา โดยการนำองค์ความรู้จาก Global Brand ของคุณมกร มารวมกับความรู้จาก Regional Brand ที่ภรรยาสั่งสมมาเมื่อครั้งทำงานที่บริษัท Creative สิงคโปร์ โดยแรกเริ่มทั้งคู่วางแผนรับงานจากต่างประเทศซึ่งทั้งคู่มีความสัมพันธ์อยู่ แต่เมื่อถูกเพื่อนต่างชาติถามถึงตราสินค้าหรือแบรนด์ไทยที่มีชื่อระดับโลกแล้วเขากลับนึกไม่ออก จึงคิดว่าจะต้องใช้ความสามารถที่มีมาช่วยสร้างชื่อเสียงให้ประเทศชาติบ้าง

การพัฒนาสินค้าเป็นเรื่องระยะยาว ต้องลองผิดลองถูก พัฒนาซ้ำแล้วซ้ำอีก ดีไซน์เนอร์จึงต้องมีใจรักและอดทนมาก

โอกาสของ Cerebrum Design ในประเทศไทย คุณมกรมองว่าเนื่องจากมีแนวโน้มที่ SMEs หรือผู้ที่รับจ้างผลิตสินค้าในตราสินค้าของผู้ว่าจ้าง (OEM) จะหันมาสร้างตราสินค้าของตัวเองมีมากขึ้น ขณะที่บริษัทพัฒนาผลิตภัณฑ์เต็มรูปแบบและชัดเจนยังมีน้อยมาก บวกกับความตั้งใจนำความรู้ในการบริหารแบรนด์ในตลาดระดับโลก มาพัฒนาแบรนด์ไทย แม้จะรู้ว่าไม่ง่ายเหมือนการทำงานร่วมกับแบรนด์ต่างชาติ แต่ก็เชื่อว่าน่าจะมีโอกาส

คุณมกรนิยามขอบเขตการทำงานของบริษัทฯ ว่าเป็น "การสร้าง Brand Experience" คือทุกรายละเอียดในประสบการณ์ของผู้บริโภคที่จะเกิดจากแบรนด์นั้นๆ ทั้งนี้เขายอมรับว่า การจะหาดีไซน์เนอร์ที่มีหัวการค้า และมีใจรักงานพัฒนาผลิตภัณฑ์ ไม่ใช่เรื่องง่าย การคัดเลือกดีไซน์เนอร์มาร่วมงานกับเขาจึงต้องทุ่มเทเต็มที่ "การพัฒนาสินค้าเป็นเรื่องระยะยาว ต้องลองผิดลองถูก พัฒนาซ้ำแล้วซ้ำอีก ดีไซน์เนอร์จึงต้องมีใจรักและอดทนมาก"

สำหรับเป้าหมายของ Cerebrum Design คุณมกรวางไว้ว่า ในระดับประเทศ เขาอยากให้บริษัทฯ เป็นบริษัทที่พัฒนาผลิตภัณฑ์อันดับหนึ่งของประเทศ ส่วนระดับสากล คุณมกรฝันอยากให้โลกรับรู้ว่า Cerebrum Design เป็น "Top of Asia" ในการพัฒนาและบริหารแบรนด์

ผลิตภัณฑ์ที่น่าสนใจซึ่งบริษัทฯ รับเป็นที่ปรึกษา และได้พัฒนาให้แก่ผู้ประกอบการไทยคือ หูฟังบลูทูธที่ใช้ชื่อแบรนด์ว่า "ARGARD" หรือ "อากาศ" ซึ่งเป็นหูฟังบลูทูธที่เล็กที่สุดในโลก ผลิตส่งจำหน่ายในประเทศญี่ปุ่น และได้รับรางวัล DEmark (Design Excellence Award) สาขาสินค้าอุตสาหกรรม จากกรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ กระทรวงพาณิชย์ และยังได้รับรางวัล ในโครงการ Good Design (G-Mark) 2008 ของประเทศญี่ปุ่นอีกด้วย

ล่าสุดบริษัทฯ อยู่ระหว่างดำเนินการเพื่อยื่นคำขอรับการส่งเสริมการลงทุนในประเภทกิจการออกแบบผลิตภัณฑ์ และการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ โดยเป็นที่หวังว่าบริษัทฯ จะเป็นตัวอย่างของการพัฒนาแบรนด์ไทยให้เป็นแบรนด์ที่ได้รับการยอมรับในระดับสากล ซึ่งเมื่อพิจารณาจากผลงานที่ผ่านมาและศักยภาพของบริษัทฯ แล้ว เป็นสิ่งที่สามารถบรรลุเป้าหมายได้โดยไม่นานเกินรอแน่นอน

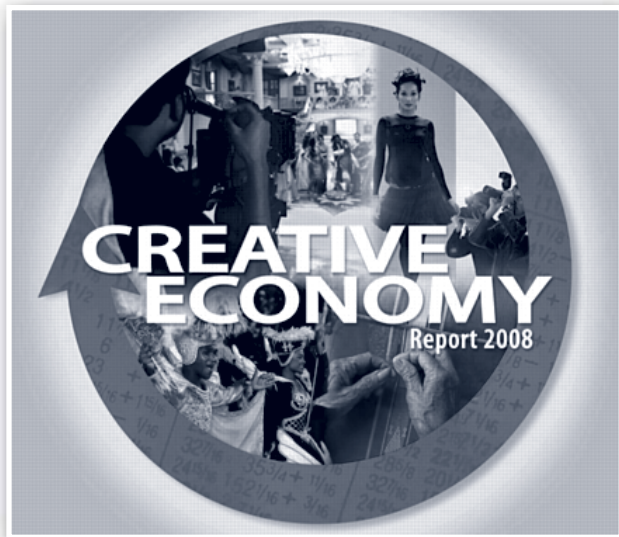

เรียบเรียงข้อมูลจาก

<http://www.positioningmag.com/Magazine/Details.aspx?id=41080>

<http://www.oknation.net/blog/bizblog/2007/02/12/entry-1>

<http://www.ryt9.com/si/prg/467841>

Creative Economy

ไทยยังหลงทาง

การพัฒนาเศรษฐกิจสร้างสรรค์ (Creative Economy) เป็นโครงการที่ทั้งภาครัฐและเอกชนต้องร่วมมือกันดำเนินการ เพื่อให้เกิดผลสำเร็จอย่างยั่งยืน โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ประกอบการ SMEs ซึ่งในช่วงที่ผ่านมาภาคเอกชนมองว่ารัฐบาลให้การสนับสนุนแต่เฉพาะปลายน้ำ ไม่ได้ส่งเสริมทั้งระบบ

จากการสัมมนาเรื่อง "พลังขับเคลื่อน SMEs ไทย ในวาระเศรษฐกิจสร้างสรรค์" ตามโครงการพัฒนาความสามารถในการแข่งขันและการลงทุนภาคอุตสาหกรรม ของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (บีโอไอ) จัดโดย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี (มจธ.) ร่วมกับหน่วยงานต่างๆ ได้แก่ สมาพันธ์สมาคมอุตสาหกรรมสนับสนุน สมาคมอุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่มไทย และศูนย์ปมเพาะวิสาหกิจ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล มหาวิทยาลัยศิลปากร มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ มหาวิทยาลัยขอนแก่น และมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ซึ่งในการสัมมนาได้มีความเห็นจากผู้ที่อยู่ในวงการ ดังนี้

รศ.ดร.นพดล เจียมสวัสดิ์ ผู้อำนวยการสำนักงานเทคโนโลยี SMEs และหัวหน้าโครงการพัฒนาความสามารถในการแข่งขันและการลงทุน มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี กล่าวว่า การจะพัฒนาเศรษฐกิจสร้างสรรค์ให้มีประสิทธิภาพนั้น ต้องเริ่มต้นที่ระบบการศึกษา แต่ระบบการศึกษาของไทยในปัจจุบันยังมีปัญหาอยู่มาก โดยเฉพาะ

มกราคม 2553

การเรียนการสอนที่จะเกิดประสิทธิภาพมากที่สุด คือ การให้เด็กได้มีการเรียนรู้ และค้นคว้าสิ่งต่างๆ ด้วยตนเอง

อย่างยิ่งในเรื่องการเรียนการสอน ซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นการป้อนข้อมูลต่างๆ ให้กับเด็กโดยตรง จึงทำให้เด็กเหล่านี้ขาดในเรื่องความคิดสร้างสรรค์

การเรียนการสอนที่จะเกิดประสิทธิภาพมากที่สุด คือ การให้เด็กได้มีการเรียนรู้และค้นคว้าสิ่งต่างๆ ด้วยตนเอง จะทำให้เด็กเหล่านี้คิดเป็นมากขึ้น

และเพื่อให้ประเทศไทยมีบุคลากรในเรื่องนี้เพียงพอต่อการพัฒนาประเทศให้เจริญก้าวหน้า หน่วยงานที่เกี่ยวข้องต้องดำเนินการอย่างเร่งด่วนภายในระยะเวลา 4 - 5 ปี

นอกจากนี้ รศ.ดร. นพดล ยังได้ยกตัวอย่างประเทศอังกฤษ ซึ่งประสบความสำเร็จในเรื่องดังกล่าวว่า ต้องประกอบด้วยปัจจัยสนับสนุนหลัก 2 ประการ คือ

ประการแรก ประเทศนั้นๆ ต้องมีระบบการเมืองที่เข้มแข็งและมั่นคง เพื่อจะได้กำหนดรูปแบบการพัฒนาได้อย่างชัดเจนและต่อเนื่อง

ประการที่สอง ต้องมีการกระตุ้นให้เกิดความคิดค้นต่างๆ ในทุกรูปแบบ เพื่อจะได้เกิดพัฒนาการอย่างรวดเร็ว และทันต่อการนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์

นายถาวร เศษไกรศรี กรรมการผู้จัดการ บริษัท ทีไทยแอสติกฟู้ดส์ จำกัด และคณะกรรมการฝ่ายเศรษฐกิจ สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย กล่าวว่า การพัฒนาเศรษฐกิจสร้างสรรค์นั้น รูปแบบที่บีโอไอดำเนินการร่วมกับสถาบันการศึกษาต่างๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งคือ มจร. ที่ร่วมมือกันโดยผ่านโครงการพัฒนาความสามารถในการแข่งขัน และการลงทุนภาคอุตสาหกรรม (ศูนย์บ่มเพาะการพัฒนานวัตกรรม กระบวนการผลิต การวิจัย และพัฒนา) นั้น เป็นการสนับสนุนด้านงบประมาณที่เข้าไปต่อยอดการศึกษาวิจัยของนักวิชาการ เพื่อนำมาสู่การผลิตของผู้ประกอบการได้อย่างเป็นรูปธรรม

สำหรับประเทศไทยนั้น มีผลงานวิจัยที่ดีและมีประโยชน์เป็นจำนวนมาก แต่ส่วนใหญ่ไม่มีการต่อยอด หากสามารถดำเนินการในส่วนนี้ได้ จะทำให้นักวิจัยได้รับประสบการณ์จริง รวมถึงเกิดการสร้างมูลค่าเพิ่ม ทำให้เกิดซัพพลายเชน หรือการจัดการกับห่วงโซ่อุปทานมากขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งในอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ ยานยนต์ เกษตร และสิ่งทอ เป็นต้น

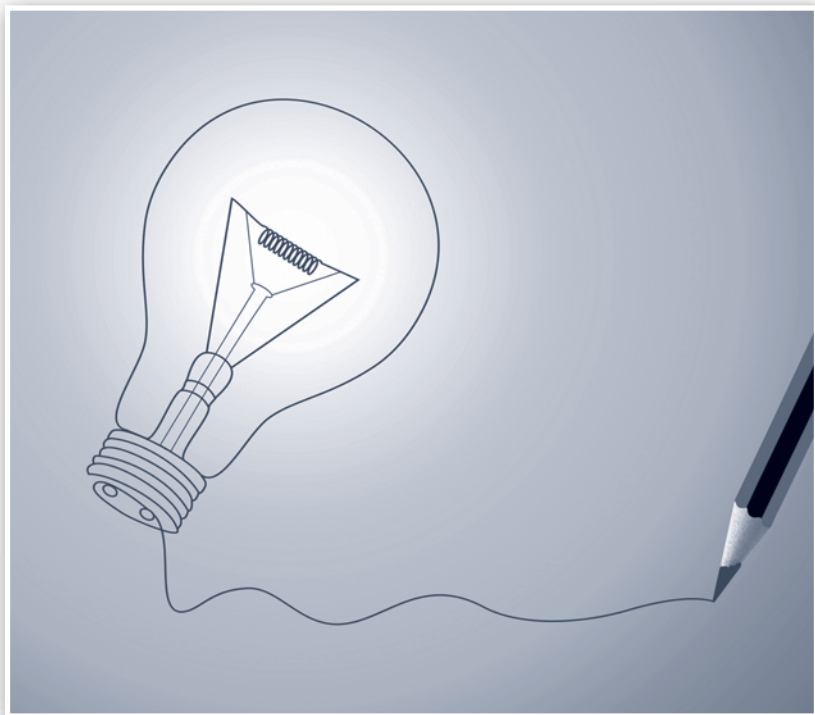
นายมนกร เซวานวณิชย์ กรรมการผู้จัดการ Celebrum Design Co.,Ltd. และนายกสมาคม นักออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย กล่าวว่า ปัจจุบันนี้ปัจจัยเรื่องราคาไม่ใช่เรื่องที่แต่ละสินค้าใช้แข่งขันกันอีกต่อไปแล้ว แต่เรื่องที่ควรพิจารณาคำเนินการคือการปรับปรุงหรือปรับเปลี่ยนรูปแบบสินค้า โดยการใส่ความคิดสร้างสรรค์ไปในสินค้าแต่ละตัว เพื่อให้สินค้านั้นสามารถสร้าง

มูลค่าเพิ่ม และแข่งขันในตลาดโลกได้ ทั้งนี้ภาครัฐเองต้องให้การสนับสนุนในเรื่องนี้อย่างจริงจังโดยมองผลที่จะเกิดขึ้นในระยะยาวมากกว่าระยะสั้น

สำหรับสิ่งที่รัฐบาลต้องเร่งดำเนินการ คือ การสร้างนักออกแบบให้เกิดขึ้นโดยเร็ว เพราะนักออกแบบเหล่านี้ถือเป็นผู้ที่มีศักยภาพในการที่จะเปลี่ยนแปลงเศรษฐกิจได้ ส่วนในระยะยาวคือ ต้องเริ่มพัฒนาตั้งแต่เด็กๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งต้องเริ่มต้นที่ระบบการเรียนการสอน เพื่อให้สามารถค้นพบตัวเองได้เร็วขึ้นว่าชอบหรือไม่ชอบเรียนทางด้านใด

การปลูกฝังเรื่องความคิดสร้างสรรค์ตั้งแต่วัยเด็ก จะทำให้เด็กมีพัฒนาการที่ดี เนื่องจากประเทศไทยมีสิ่งต่างๆ ให้ทำหลากหลาย แต่ที่ผ่านมายังไม่มีใครดำเนินการ หากเด็กเหล่านี้ได้รับการปลูกฝังในเรื่องดังกล่าว จะเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาอุตสาหกรรมและความคิดสร้างสรรค์ต่อไป

อย่างไรก็ตาม ในช่วงที่ผ่านมารัฐบาลมีการประชาสัมพันธ์เรื่องเศรษฐกิจสร้างสรรค์ รวมทั้งการจัดกิจกรรมต่างๆ เป็นจำนวนมาก แต่ในเรื่องการจัดสรรงบประมาณที่จะนำไปสู่ความคิดสร้างสรรค์ยังมีความล่าช้าอยู่มาก รวมถึงยังไม่ให้ความสำคัญกับการออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมมากนัก แม้ว่าการพัฒนาการออกแบบดังกล่าวจะนำมาซึ่งมูลค่าเพิ่ม โดยเฉพาะอย่างยิ่งอุตสาหกรรมต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง รัฐบาลควรให้ความสำคัญด้านนี้มากขึ้น

ตัวอย่างประเทศที่ประสบความสำเร็จในเรื่องดังกล่าว เช่น เกาหลีที่มีการใช้ซัพพลายเชนกับมือถือซัมซุง ทำให้มือถือดังกล่าวมีชื่อเสียงไปทั่วโลก โดยผ่านทางภาพยนตร์และละครต่างๆ

**แนวทางการช่วยเหลือของภาครัฐ
ควรสนับสนุนคนที่มีความคิดก่อน
โดยเฉพาะอย่างยิ่งการให้สินเชื่อของ SMEs
แบงก์ควรแยกเป็นสินเชื่อแต่ละประเภท**

ไต้หวันเป็นอีกหนึ่งประเทศ ซึ่งเดิมเป็นประเทศที่รับจ้างผลิตสินค้า แต่ไต้หวันไม่ได้หยุดอยู่เพียงเท่านั้น โดยให้ความสำคัญกับการออกแบบ รวมถึงการพัฒนารูปแบบสินค้าด้านอุตสาหกรรมอย่างต่อเนื่อง ใช้เวลาประมาณ 4 - 5 ปี ก็สามารถทำให้สินค้ามีแบรนด์เป็นของตนเอง รวมทั้งได้รับการยอมรับในวงการอุตสาหกรรมที่สามารถสร้างมูลค่าเพิ่มได้เป็นจำนวนมาก

นายมกร ยังได้เสนอแนวทางการช่วยเหลือของภาครัฐว่า ควรสนับสนุนคนที่มีความคิดก่อน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการให้สินเชื่อของ SMEs แบงก์นั้นหากเป็นไปได้ควรแยกเป็นสินเชื่อแต่ละประเภท ซึ่งจะช่วยให้ผู้ประกอบการได้มาก ส่วนผู้ประกอบการเองจะต้องพัฒนาผลิตภัณฑ์ควบคู่ไปด้วย เพื่อจะได้ประสบความสำเร็จและแข่งขันในตลาดโลกได้ ทั้งนี้การออกแบบเชิงสร้างสรรค์นั้นต้องประกอบด้วย ตลาด เครื่องจักร เทคโนโลยี และการจะทำให้ทราบว่าสินค้านั้นมีคุณภาพหรือไม่สินค้านั้นต้องสามารถตอบโจทย์ของตลาดได้

นางวัชรีย์ ถิ่นธานี ผู้อำนวยการสำนักพัฒนาปัจจัยสนับสนุนการลงทุน สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (บีโอไอ) กล่าวว่า บีโอไอได้เริ่มให้ความสนใจกับการพัฒนา SMEs มาตั้งแต่ปี 2535 โดยอยู่ในความรับผิดชอบของหน่วย

พัฒนาการเชื่อมโยงอุตสาหกรรม (BUILD) เพื่อส่งเสริมการเชื่อมโยงอุตสาหกรรมระหว่างผู้ประกอบการรายใหญ่กับผู้ผลิตชิ้นส่วนในประเทศ ซึ่งส่วนใหญ่เป็นธุรกิจ SMEs

ต่อมาในปี 2546 ได้ประกาศนโยบายส่งเสริมฯ แก่ SMEs เป็นกรณีพิเศษ โดยเปิดให้มีการส่งเสริมฯ แก่กิจการบางประเภทของ SMEs เป็นการเฉพาะ รวมถึงเพิ่มการให้สิทธิและประโยชน์ เช่น ยกเว้นอากรขาเข้าเครื่องจักร ยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลสูงสุด 8 ปี และไม่จำกัดวงเงินสำหรับการลงทุนใน 2 กลุ่มจำนวนรวม 10 กิจการคือ กลุ่มผลิตภัณฑ์เกษตรแปรรูปครอบคลุม 36 กิจการ และอุตสาหกรรมเชิงสร้างสรรค์โดยเน้นที่ Lifestyle Product และผลิตภัณฑ์แนว Design ซึ่งครอบคลุม 7 กิจการ และได้มีการปรับเปลี่ยนนโยบายให้สอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจมาอย่างต่อเนื่อง โดยในปี 2552 มีการเพิ่มกิจการที่ให้การส่งเสริมตามมาตรการ SMEs เป็น 57 ประเภท

ผู้ประกอบการที่ได้รับ ส่งเสริมการลงทุนจากบีโอไอ จะได้รับการพิจารณาสนับสนุน ด้านการปล่อยสินเชื่อ เพื่อลงทุนในการขยายธุรกิจ

นอกจากนี้บีโอไอยังได้ลงนามในบันทึกความเข้าใจกับสถาบันการเงินจำนวน 4 แห่งคือ ธนาคารกรุงไทย ธนาคารนครหลวงไทย ธนาคารสิริกิติ์ไทย และธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทย ในการพัฒนาความร่วมมือเพื่อให้กิจการ SMEs ซึ่งเป็นลูกค้าของธนาคารได้ทราบถึงสิทธิและประโยชน์ที่จะได้รับจากการขอรับส่งเสริมการลงทุน ในขณะเดียวกันผู้ประกอบการที่ได้รับส่งเสริมการลงทุนจากบีโอไอ จะได้รับการพิจารณาสนับสนุนด้านการปล่อยสินเชื่อ เพื่อลงทุนในการขยายธุรกิจต่อไป

สำหรับผู้ประกอบการ SMEs ที่ต้องการประสบความสำเร็จในการดำเนินธุรกิจนั้น นอกจากมีเงินทุนแล้ว สิ่งที่ต้องดำเนินการควบคู่ไปด้วยคือการใส่ความคิดสร้างสรรค์ในผลิตภัณฑ์นั้นๆ หากผู้ประกอบการไม่มั่นใจว่าจะดำเนินการอย่างไร ทาง มจร. มีหน่วยงานในการให้คำปรึกษาได้ โดยบีโอไอเป็นผู้ให้ทุนสนับสนุนผ่าน มจร. เพื่อพัฒนาผู้ประกอบการให้มีศักยภาพเพิ่มมากขึ้น

บีโอไอยังได้สร้างเครือข่ายให้ผู้ประกอบการ โดยการนำผู้ประกอบการไปดูงานทั้งในและต่างประเทศ ตามความเหมาะสมของแต่ละธุรกิจ เช่น ในประเทศภาคกลางต้องการปลูกยางพารา แต่ไม่มีความรู้และความชำนาญ ก็จะพาไปดูงานที่ภาคใต้ซึ่งมีความเชี่ยวชาญเรื่องยางพารา เป็นต้น

อย่างไรก็ตาม บีโอไอนั้นการดำเนินงานในเชิงรุกกว่า จะพัฒนาอย่างไรเพื่อให้สินค้าที่ผลิต ตรงกับความ

เกาหลี ที่นำทุกเรื่องมาผูกโยงจนทำให้สินค้าเกาหลีเป็นที่ยอมรับทั้งเรื่องสินค้าและบริการในตลาดโลก

Creative Economy ต้องเริ่มจากเยาวชนของชาติ

จากความเห็นของผู้เข้าร่วมสัมมนา จะเห็นได้ว่าควรปลูกฝังความคิดเชิงสร้างสรรค์ ตั้งแต่เป็นเยาวชนของชาติ โดยภาครัฐควรต้องให้ความสำคัญและเร่งดำเนินการให้เป็นรูปธรรม แต่หากมองการแก้ปัญหาในระยะสั้น การพัฒนาจากภาคเอกชนโดยเฉพาะผู้ประกอบการเอง คงต้องเพิ่มการทำงานในด้านการสร้างสรรค์ผลงานให้มีความแตกต่าง เป็นสินค้าโคเคน มีความเฉพาะตัว (Unique) เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มของผลิตภัณฑ์ และจะทำให้เพิ่มบุคลากรของประเทศที่มีความคิดสร้างสรรค์ อันเป็นประโยชน์ต่อประเทศต่อไป

และที่สำคัญนับจากนี้ไปต้องปลูกฝังตั้งแต่การศึกษาในโรงเรียนไปจนถึงระดับอุดมศึกษา โดยเน้นกระตุ้นความคิดสร้างสรรค์ และร่วมมือกับผู้ประกอบการเพื่อเพิ่มมูลค่าสินค้า ตั้งแต่ผลิตภัณฑ์จนถึงบรรจุภัณฑ์ให้สวยงาม ทันสมัย สามารถไปแข่งขันในตลาดโลกได้

ศูนย์บ่มเพาะฯ มจร. และเครือข่ายทั้ง 6 แห่ง

หากผู้ประกอบการ SMEs มีข้อสงสัยสามารถสอบถามรายละเอียดเพิ่มเติมได้ที่ คุณพงศ์ภรณ์ อนุสกุลโรจน์ **ศูนย์บ่มเพาะเพื่อส่งเสริมการลงทุน สำนักงานเทคโนโลยี SMEs มจร.** โทรศัพท์ 0 2470 8326 - 8 โทรสาร 0 2872 8711 อีเมล pongporn.anu@kmutt.ac.th เว็บไซต์ www.uto.kmutt.ac.th และศูนย์บ่มเพาะฯ เครือข่ายอีก 6 แห่ง ได้แก่

- 1. ศูนย์บ่มเพาะวิสาหกิจ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์**
 ผู้จัดการศูนย์ฯ นางสาวเกศชญา มีความสุข
 โทรศัพท์ 0 2942 8812 - 5
 โทรสาร 0 2942 8927
 อีเมล rdikem@ku.ac.th
 เว็บไซต์ www.kusevice.ku.ac.th
- 2. ศูนย์บ่มเพาะวิสาหกิจ มหาวิทยาลัยศิลปากร**
 ผู้จัดการศูนย์ฯ รศ.ดร.สุพรรณิ ฉายะบุตร
 โทรศัพท์ 0 3425 5808
 โทรสาร 0 3421 9013
 อีเมล supanee@su.ac.th
 เว็บไซต์ www.subi.su.ac.th
- 3. ศูนย์บ่มเพาะวิสาหกิจ มหาวิทยาลัยมหิดล**
 ผู้จัดการศูนย์ฯ นางพิมพ์ประไพ อีระชีพ
 โทรศัพท์ 0 2201 5745
 โทรสาร 0 2201 5746
 อีเมล teptf@mahidol.ac.th
 เว็บไซต์ www.mat.mahidol.ac.th/mubi
- 4. ศูนย์บ่มเพาะวิสาหกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่**
 ผู้จัดการศูนย์ฯ นายปัญญา สันติกรากพ
 โทรศัพท์ 0 5394 2640
 โทรสาร 0 5321 0733
 อีเมล panya@ist.cmu.ac.th
 เว็บไซต์ www.floubi.chiangmai.ac.th
- 5. ศูนย์บ่มเพาะวิสาหกิจ มหาวิทยาลัยขอนแก่น**
 ผู้จัดการศูนย์ฯ รศ.ดร.ศุภชัย ปทุมนากุล
 โทรศัพท์ 0 4320 2697
 โทรสาร 0 4320 2697
 อีเมล Supa_pat@kku.ac.th
 เว็บไซต์ www.npsekku.ac.th/kkubi
- 6. ศูนย์บ่มเพาะวิสาหกิจ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์**
 ผู้จัดการศูนย์ฯ ผศ.คำรณ พิทักษ์
 โทรศัพท์ 0 7428 6814
 โทรสาร 0 7428 7412
 อีเมล kamron.p@psu.ac.th
 เว็บไซต์ www.psu-bic.ac.th

เกาะติด

การเจรจาการค้าเสรี

กับอธิปไตยการเจรจาการค้าระหว่างประเทศ

ปัจจุบัน ประเทศไทยมีการเจรจาการค้าและการลงทุนกับหลายประเทศ ทั้งที่เป็นการเจรจาในระดับทวิภาค ได้แก่ การทำข้อตกลงเขตการค้าเสรี หรือ FTA และการเจรจาในระดับภูมิภาค เช่น เอเปก และอาเซียน รวมถึงการเจรจาในระดับพหุภาคี ได้แก่ องค์การการค้าโลก

การเจรจาเหล่านี้ หน่วยงานราชการที่มีบทบาทสำคัญมากที่สุด หน่วยงานหนึ่งคือ กรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ กระทรวงพาณิชย์ ซึ่งทำหน้าที่เป็นตัวแทนของประเทศร่วมกับหน่วยงานอื่นๆ ในการเจรจาต่อรอง เพื่อรักษาผลประโยชน์ของชาติ

วารสารส่งเสริมการลงทุน ได้สัมภาษณ์นางนันทวัลย์ ศกุนตนาค อธิบดีกรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ ในเรื่องความคืบหน้าของการเจรจาเหล่านี้ ตั้งแต่บทบาท และข้อต่อรองของประเทศไทย รวมทั้งผลได้และผลเสียที่อาจเกิดขึ้น

สถานการณ์ของการเจรจาการค้าโลก รอบโตฮา

การเจรจาข้อตกลงทางการค้าในระดับพหุภาคี หรือการเจรจาในระดับองค์การการค้าโลก (WTO - World Trade Organization)

เป็นการเจรจาใน 2 เรื่องสำคัญคือ การลดอากรขาเข้าและการขจัดมาตรการกีดกันทางการค้าที่ไม่ใช่ภาษีอากรระหว่างประเทศคู่ค้า โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อที่จะนำไปสู่การเปิดเสรีทางการค้าอย่างเป็นรูปธรรม

การมุ่งหน้าไปสู่การเปิดเสรีทางการค้าอย่างสมบูรณ์ภายใต้กรอบพหุภาคีได้นั้น ต้องใช้เวลาและต้องเปิดเสรีแบบค่อยเป็นค่อยไป ปัจจุบันการเจรจาการค้าในระดับ WTO ยังอยู่ในรอบโตฮา ซึ่งยังไม่มีวี่แวงของความคืบหน้าเท่าที่ควร

การเจรจาการค้าในรอบโดฮา ยังไม่คืบหน้าเท่าที่ควร เนื่องจากขาดแรงผลักดันจากประเทศสำคัญ

เนื่องจากขาดแรงผลักดันที่ชัดเจนจากประเทศสำคัญ เช่น สหรัฐฯ อินเดีย เป็นต้น

ปี 2552 นับเป็นปีที่ 8 ของการเจรจารอบนี้ ที่ผ่านมาการเจรจาประสบปัญหาในหลายประเด็น จนทำให้ไม่สามารถมีมติแบบเอกฉันท์หรือฉันทามติของประเทศสมาชิกทุกประเทศได้ ซึ่งตามกฎหมายขององค์การการค้าโลก มติในเรื่องใดๆ ต้องได้รับความเห็นชอบจากทุกประเทศ

เรื่องสำคัญ ที่ไม่สามารถหาฉันทามติได้คือ การลดการอุดหนุนสินค้าเกษตรของประเทศที่พัฒนาแล้ว และการใช้มาตรการเซฟการ์ด (มาตรการปกป้องตลาด) ของประเทศกำลังพัฒนาในการลดอากรสินค้าอุตสาหกรรม

ขณะนี้ทุกประเทศกำลังเร่งผลักดันให้การเจรจารอบโดฮาในปี 2553 ให้มีความรวดเร็วไปกว่าที่เป็นอยู่ โดยการประชุมที่จะมีขึ้นในครั้งต่อไป ผู้นำและรัฐมนตรีของแต่ละประเทศมีความยินดีที่จะกลับมาร่วมเจรจากันต่อและทุกฝ่ายต่างที่จะยอมยืดหยุ่นในประเด็นต่างๆ มากขึ้น เพื่อให้การเจรจาในรอบนี้สำเร็จลงได้อย่างราบรื่น

ประเทศไทย ใต้โศกจากการเจรจา

บทบาทและความสำคัญของการเจรจาในรอบโดฮาที่มีต่อประเทศไทยและประเทศกำลังพัฒนาอื่นๆ คือ ในรอบการเจรจาจะเน้นการพัฒนาและให้ความช่วยเหลือแก่ประเทศกำลังพัฒนาเป็นกรณีพิเศษ โดยจะคำนึงถึงระดับความแตกต่างระหว่างประเทศที่

พัฒนาแล้วกับประเทศที่กำลังพัฒนา และเน้นในเรื่องสินค้าเกษตรเป็นหลัก ดังนั้น การเจรจาในรอบโดฮาจึงนับว่ามีความสำคัญต่อประเทศไทยเป็นอย่างยิ่ง เนื่องจากประเทศไทยส่งออกสินค้าเกษตรในปริมาณค่อนข้างสูง

ประเด็นสำคัญในการเจรจาที่นอกเหนือไปจากเรื่องสินค้าเกษตร อุตสาหกรรม และประมง ประเทศไทยโดยกรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศยังให้ความสำคัญในประเด็นอื่นๆ ด้วย ได้แก่ การเปิดเสรีการค้าบริการ สิทธิในทรัพย์สินทางปัญญา การปรับปรุงกฎระเบียบ การค้าและสิ่งแวดล้อม การค้าและการพัฒนา และการอำนวยความสะดวกทางการค้า รวมทั้งการติดตามตรวจสอบไม่ให้ประเทศต่างๆ มีการใช้มาตรการกีดกันกับสินค้าและบริการของไทย

การเจรจาในระดับภูมิภาค เอเปก และอาเซียน

การเจรจาในระดับภูมิภาค เป็นการเจรจาในระดับกลุ่มประเทศในภูมิภาคใกล้เคียงกันโดยมีข้อตกลงร่วมกัน การเจรจาในระดับนี้ เช่น กลุ่มความร่วมมือทางเศรษฐกิจ เอเชีย-แปซิฟิก (Asia-Pacific Economic Cooperation - APEC) หรือกลุ่มเอเปก และประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Community - AEC) เป็นต้น

การจัดตั้งกลุ่มเอเปกขึ้นมานั้น มีวัตถุประสงค์ที่สำคัญ คือ ต้องการที่จะพัฒนาและส่งเสริมระบบการค้าในระดับพหุภาคี รวมถึงสนับสนุนการ

ขยายตัวทางเศรษฐกิจของภูมิภาคและของโลก เพื่อลดอุปสรรคและอำนวยความสะดวกทางการค้า (สินค้าและบริการ) และการลงทุนระหว่างสมาชิกโดยให้สอดคล้องกับกฎเกณฑ์ของความตกลงการค้าพหุภาคี แกตต์/องค์การการค้าโลก

อย่างไรก็ตาม การรวมตัวกันของกลุ่มเอเปกยังไม่มี ความชัดเจนเท่ากับกรณีของสหภาพยุโรป (European Union) หรือกลุ่มอาเซียน ดังจะเห็นได้จากข้อตกลงภายในกลุ่มเอเปกที่ว่าภายในปี 2553 ประเทศที่พัฒนาแล้วต้องเปิดการค้าเสรี และภายในปี 2563 ประเทศกำลังพัฒนาต้องเปิดการค้าเสรีให้เสร็จสิ้นเช่นกัน แต่ในปี 2553 นี้ ยังไม่มีสัญญาณว่าประเทศพัฒนาแล้วในกลุ่มเอเปกจะเปิดการค้าเสรีแต่อย่างใด

การรวมตัวกันของกลุ่มเอเปก ยังไม่มี ความชัดเจน ดังจะเห็นได้จาก ข้อตกลงภายในกลุ่มเอเปกที่ว่า ภายในปี 2553 ประเทศที่พัฒนาแล้ว ต้องเปิดการค้าเสรี และในปี 2563 ประเทศกำลังพัฒนาต้อง เปิดการค้าเสรีให้เสร็จสิ้นเช่นกัน

เขตการค้าเสรีและประชาคมอาเซียน

การเจรจาในระดับภูมิภาคที่เห็นเป็นรูปธรรมกว่ากลุ่มเอเปก คือ กลุ่มอาเซียน มีกฎบัตรอาเซียน ทำให้กลายเป็นองค์กรระหว่างประเทศชัดเจน มีกรอบการจะดำเนินการ โดยกลุ่มอาเซียนกำลังดำเนินการที่จะก้าวไปสู่การเป็นประชาคมอาเซียน (ASEAN Economic Community -AEC) ภายในปี 2558

AEC แตกต่างจาก AFTA หรือเขตการค้าเสรีอาเซียน คือ เป็นการเปิดเสรีครอบคลุมทั้งในด้านสินค้า บริการ การลงทุน การเคลื่อนย้ายเงินทุนที่เสรี และการเคลื่อนย้ายแรงงานฝีมือเสรี ซึ่งไม่ใช่แรงงานทั่วไป

อย่างไรก็ตาม AEC ยังเป็นการเปิดเสรีการค้าระหว่างกันเท่านั้น ยังไม่พัฒนาไปถึงขั้นเป็นสหภาพศุลกากร (Customs Union) ซึ่งจะเก็บภาษีศุลกากรจากสินค้านอกกลุ่มในอัตราเดียวกัน ซึ่งอาจจะเป็นการดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

มกราคม 2553

ส่วนการเปิดเสรีทางการค้าสินค้า ภายใต้กรอบ AFTA จะเปิดเสรีหรือลดอัตราอากรสินค้าทั้งหมดเหลือร้อยละ 0 สำหรับอาเซียนเดิม (บรูไน อินโดนีเซีย มาเลเซีย ฟิลิปปินส์ สิงคโปร์ และไทย) ที่จะเริ่มขึ้นในวันที่ 1 มกราคม 2553 ขณะที่อาเซียนใหม่ 4 ประเทศ (เวียดนาม ลาว พม่า และกัมพูชา) หรือ CLMV จะลดเหลือร้อยละ 0 ในปี 2558 เนื่องจากระดับการพัฒนาของประเทศช้ากว่ากลุ่มอาเซียนเดิม

กลุ่มอาเซียนมีรายการสินค้าอ่อนไหวและสินค้าอ่อนไหวสูงที่จะไม่ลดภาษีเหลือร้อยละ 0 เพียง 93 รายการ จากรายการสินค้าทั้งหมด 8,300 รายการ โดยกรณีไทยมีเพียงแค่ 4 รายการที่จะลดภาษีเหลือร้อยละ 5 คือ ไม้คัดดอก มะพร้าวแห้ง มันฝรั่ง และกาแฟ นอกจากนี้ จะต้องทยอยลดการกีดกันทางการค้าที่ไม่ใช่ภาษีอากรให้หมดไปด้วย เช่น การจำกัดโควตา นำเข้าระหว่างประเทศสมาชิก หรือการกำหนดมาตรฐานสินค้า หรือการออกใบอนุญาตนำเข้า เป็นต้น

ผลกระทบจากการลดอากรข้าวเป็นร้อยละ 0

การลดอัตราอากรตามข้อตกลงทางการค้านั้น ประเทศไทยได้ทยอยลดลงอย่างต่อเนื่อง อยู่แล้ว การที่จะลดอากรให้เหลือร้อยละ 0 นั้น คงไม่ใช่เรื่องที่ต้องเตรียมรับสถานการณ์อะไรนัก เพียงแต่จะมีสินค้าเกษตรอยู่หลายรายการ โดยเฉพาะข้าว ที่อาจจะต้องรับมือและเตรียมความพร้อมกว่าสินค้าประเภทอื่น

สำหรับเหตุผลสำคัญที่ไทยไม่ได้ใส่สินค้าข้าวไว้ในสินค้าที่มีความอ่อนไหวหรืออ่อนไหวสูง เนื่องจากในขณะนั้นประเทศไทยเป็นผู้ส่งออกข้าวรายใหญ่ที่สุดในโลก และมีจำนวนการผลิตที่มากพออยู่แล้ว จึงคาดการณ์ว่า การเปิดตลาดเสรีจะทำให้ตลาดส่งออกข้าวขยายตัวสูงขึ้น ดังนั้น ประเทศไทยจึงพยายามผลักดันให้มีการเปิดเสรีสินค้าข้าวอย่างจริงจัง โดยหากเราบอกว่าไม่เปิดตลาดข้าว ประเทศอื่นๆ ก็จะไม่เปิดตลาดข้าวแน่นอน

ที่มีความวิตกกังวลว่า การเปิดเสรีจะทำให้ข้าวจากต่างประเทศทะลักเข้ามามาก โดยเฉพาะข้าวคุณภาพต่ำหรือมีสารตกค้าง แต่ถ้าเราเปลี่ยนให้เป็นโอกาสในการเป็นพ่อค้าคนกลาง รับซื้อข้าวในภูมิภาคเพื่อมาขายต่อประเทศอื่น ก็จะเป็นแนวทางการแก้ไขปัญหาที่สามารถพลิกวิกฤติได้

กรมเจรจา เห็นว่าเราสามารถป้องกันปัญหานี้ได้อยู่แล้ว โดยกำหนดให้มีใบรับรองสุขอนามัยเป็นใบผ่านทางก่อนอนุญาตนำเข้า ซึ่งนับเป็นมาตรการลดสินค้านำเข้าที่มีคุณภาพต่ำ และป้องกันปัญหาการรับจำนำข้าวที่ไม่ใช่ข้าวของไทยได้อีกด้วย

นอกจากนี้ การลดอากรในอัตราร้อยละ 0 ดังกล่าวข้างต้น จะส่งผลทำให้สินค้าอุตสาหกรรมของไทย คือ ยานยนต์และชิ้นส่วน คอมพิวเตอร์และชิ้นส่วน อิเล็กทรอนิกส์ จะได้ประโยชน์จากการใช้วัตถุดิบในอาเซียน แบ่งการผลิตชิ้นส่วนที่แต่ละประเทศสมาชิกมีความได้เปรียบ ส่งผลให้อุตสาหกรรมของไทยสามารถพัฒนาตัวเองเป็นศูนย์กลางการผลิตในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ได้

ขณะที่สินค้าเกษตรไทยจะได้ประโยชน์ในการส่งออก เป็นต้นว่า ข้าว ซึ่งไทยจะได้ประโยชน์จากการลดอากร ซึ่งอินโดนีเซียผูกพันภาษีใน WTO สูงถึงร้อยละ 160 แต่ในอาเซียนร้อยละ 25 น้ำตาลที่ตลาดหลักของไทย คือ อินโดนีเซีย จะลดอากรภายใต้ AFTA เหลือร้อยละ 5 - 10 ในปี 2558 เป็นต้น

การปรับตัวรับมือกับอัตราอากรร้อยละ 0 ในกลุ่มอาเซียน

ผู้ประกอบการไทยควรจะต้องวางแผนการบุกเจาะตลาดอาเซียน เพราะจากการที่อากรสินค้าจะลดลงเหลือร้อยละ 0 ทำให้การค้าขายระหว่างประเทศในกลุ่มอาเซียนไม่มีกำแพงภาษี อาเซียนจึงเป็นตลาดที่สำคัญของไทย โดยปัจจุบันอาเซียนได้กลายเป็นคู่ค้าอันดับ 2 ของไทย รองจากญี่ปุ่น และไทยยังได้เปรียบดุลการค้ากับอาเซียนอีกด้วย

การค้าขายระหว่างประเทศในกลุ่มอาเซียน ไม่มีกำแพงภาษี อาเซียนจึงเป็นตลาดที่สำคัญของไทย ปัจจุบันอาเซียนเป็นคู่ค้าอันดับ 2 ของไทย รองจากญี่ปุ่น

เพื่อให้การค้าขายในอาเซียนมีความคล่องตัว อาเซียนได้ทำความตกลงการค้าสินค้าฉบับใหม่ขึ้นมาเรียกว่าความตกลงภายใต้กรอบความตกลงการค้าสินค้าของอาเซียน (ATIGA) ซึ่งเป็นความตกลงที่มีเนื้อหาสาระมากกว่าข้อตกลงว่าด้วยการใช้อัตราอากรศุลกากรพิเศษที่เท่ากัน (Common Effective Preferential Tariff - CEPT) เป็นการเพิ่มรายละเอียดและปรับปรุงเกณฑ์ทางการค้า ทั้งด้านภาษีและไม่ใช่ภาษี

ให้ชัดเจนและสอดคล้องมากขึ้น เช่น การลดภาษีภายใต้กรอบอาเซียน

โดยมาตรการที่มีใช้ภาษี อันได้แก่ การอำนวยความสะดวกทางการค้า กระบวนการศุลกากร มาตรการสุขอนามัยและสุขอนามัยพืช มาตรการเทคนิคที่เป็นอุปสรรคทางการค้า กระบวนการระงับข้อพิพาท เป็นต้น ซึ่งจะทำให้การค้าในอาเซียนมีความโปร่งใสมากขึ้น ทั้งนี้ ATIGA ได้มีการลงนามกันเมื่อเดือนกุมภาพันธ์ 2552 และหลังจากที่อาเซียนให้สัตยาบันครบทุกประเทศแล้ว ก็จะมีผลบังคับใช้ทันที

สำหรับข้อตกลงการค้าอื่นๆ ที่จะมีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2553 ที่ผู้ประกอบการไทยจะได้ประโยชน์นอกเหนือจาก AFTA ก็คือ ข้อตกลงการค้าเสรี (FTA) อาเซียน - จีน ที่จะมีการลดภาษีเป็นร้อยละ 0 สำหรับสินค้าเกือบทั้งหมด อาเซียน - เกาหลี จะลดภาษีเป็นร้อยละ 0 สำหรับสินค้าประมาณร้อยละ 90 รวมไปถึง FTA อาเซียน - ออสเตรเลียและนิวซีแลนด์

อาเซียนและจีนได้ทยอยลดภาษีในรายการสินค้าปกติอย่างต่อเนื่อง จนเหลือร้อยละ 0 ในวันที่ 1 มกราคม 2553 จีนจะลดภาษีจากร้อยละ 5 เหลือร้อยละ 0 ลงอีก 2,660 รายการ เช่น แป้งมันสำปะหลัง Dextrin & Modified Starch ผลิตภัณฑ์พลาสติก เลนส์ เป็นต้น ส่วนไทย จะลดเป็นร้อยละ 0 ให้จีน มีจำนวน 2,486 รายการ เช่น ผลิตภัณฑ์เหล็ก ผลิตภัณฑ์พลาสติก ยา ฝ้าย ผ้าผืน เคมีภัณฑ์ อะลูมิเนียม ไม้และกระดาษ เครื่องจักรกลและเครื่องใช้ไฟฟ้า และเฟอร์นิเจอร์ เป็นต้น

ขณะนี้ทุกประเทศได้พยายามเตรียมความพร้อม โดยส่งเสริมให้ภาคธุรกิจของนครตระหนักถึงความสำคัญของเขตการค้าเสรีอาเซียน-จีน และใช้ประโยชน์จากการลดอากรสินค้าให้มากที่สุด เนื่องจากสมาชิกอาเซียนส่วนใหญ่และจีน ยังคงมีการใช้สิทธิประโยชน์ทางอากรน้อยมากทั้งในด้านการนำเข้าและส่งออก โดยปัจจุบันไทย

นับเป็นประเทศที่มีสถิติการใช้สิทธิพิเศษทางอากรภายใต้กรอบอาเซียน-จีนสูงที่สุด

FTA - การเจรจา: ทัศนวิสัย

จากการที่การเจรจาการค้าในระดับพหุภาคีมีปัญหาชะงักงัน ประเทศภาคีมีหลายฝ่ายที่ไม่สามารถเจรจาตกลงกันได้แบบฉันทามติ จึงเกิดความล่าช้าและไม่ทันกับกระแสการเปลี่ยนแปลงของโลก ส่งผลให้หลายประเทศหันมาให้ความสนใจในการเจรจาเปิดการค้าเสรีในระดับทวิภาคีมากขึ้น เพราะหากอยู่นิ่งเฉยจะสูญเสียตลาด ทำให้มีการใช้ FTA เป็นกลยุทธ์ในการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน ชักจูงการลงทุนจากต่างประเทศ รวมถึงเพิ่มโอกาสการส่งออกทั้งตลาดเดิมและขยายเข้าสู่ตลาดใหม่กว้างขวางยิ่งขึ้น

แม้ว่าขณะนี้เริ่มมีสัญญาณเรียกร้องจากหลายเวทีการประชุมที่ต้องการเร่งรัดให้การเจรจาพหุภาคีรอบโคซาให้สำเร็จโดยเร็ว เช่น ในเวทีการประชุม G8 การประชุมรัฐมนตรี

**จากการที่การเจรจาการค้า
ในระดับพหุภาคีมีปัญหาชะงักงัน
ส่งผลให้หลายประเทศหันมาให้ความสนใจ
ในการเจรจาเปิดการค้าเสรี
ในระดับทวิภาคีมากขึ้น**

เอเปก รวมทั้งการประชุมรัฐมนตรีการค้าอย่างไม่เป็นทางการที่อินเดีย เมื่อต้นเดือนกันยายน 2552 แต่ก็ไม่ได้ทำให้การค้าเนินงานภายใต้ความตกลงการค้าเสรี FTA หมดความสำคัญไป ซึ่งสถานการณ์ด้านความตกลงการค้าเสรีของประเทศต่างๆ ที่สำคัญเป็นดังนี้

สหภาพยุโรป ได้ทำความตกลงกับประเทศต่างๆ เช่น แอลจีเรีย แอนดอร์รา ลีชี โครเอเชีย อียิปต์ ไอซ์แลนด์ อิสราเอล เม็กซิโก ฯลฯ และขณะนี้ได้ลงนามความตกลง FTA EU-Korea ฉบับย่อไปเมื่อวันที่ 15 ตุลาคม 2552

อินเดีย ได้ทำความตกลงการค้าเสรีไปแล้วกับภูฏาน ศรีลังกา ซิลี อาเซียน และต้องการสรุปผลการเจรจาโดยเร็วกับอียู โดยหวังจะให้มียุทธศาสตร์ในปี 2553

จีน มีการลงนามความตกลงเพื่อเปิดเสรีกับหลายประเทศ ได้แก่ ปากีสถาน ซิลี ฮองกง มาเก๊า นิวซีแลนด์ สิงคโปร์ และอาเซียน

ญี่ปุ่น ได้ทำความตกลงการค้าเสรีกับสิงคโปร์ เม็กซิโก มาเลเซีย ซิลี ไทย อินโดนีเซีย บรูไน ฟิลิปปินส์ อาเซียน สวิตเซอร์แลนด์ เวียดนาม และในปี 2552 กำลังเจรจากับเปรู

สหรัฐอเมริกา ได้ทำความตกลงการค้าเสรีกับประเทศต่างๆ เช่น ออสเตรเลีย บาห์เรน แคนาดา ซิลี โดมินิกา เอลซัลวาดอร์ กัวเตมาลา ฮอนดูรัส อิสราเอล จอร์แดน เม็กซิโก โมร็อกโก นิการากัว และสิงคโปร์ ส่วนข้อตกลงกับเกาหลีใต้ลงนามกันแล้ว แต่ยังไม่ได้นำให้สัตยาบัน จึงยังไม่มีผลใช้บังคับ ขณะนี้สหรัฐฯ ได้ประเมินผล FTA ที่ทำกับจอร์แดน ซิลี สิงคโปร์ และโมร็อกโก ผลปรากฏว่าความตกลงได้ส่งผลทำให้มูลค่าการค้าสินค้า บริการ และการลงทุนเพิ่มขึ้น

ส่วนที่ผ่านมาประเทศไทยได้ทำ FTA กับประเทศต่างๆ เช่น ออสเตรเลีย (เริ่มลดอากรศุลกากรต่อกันเมื่อมกราคม 2548) นิวซีแลนด์

(เริ่มลดอากรศุลกากรต่อกันเมื่อกรกฎาคม 2548) ญี่ปุ่น (เริ่มลดอากรศุลกากรต่อกันเมื่อพฤศจิกายน 2550) อินเดีย (มีสินค้าที่จะต้องเร่งลดอากรศุลกากร 82 รายการ เริ่มกันยายน 2547 และลดลงเป็นร้อยละ 0 เมื่อกันยายน 2549) จีน (เริ่มลดอากรเป็นร้อยละ 0 ในทันทีเมื่อตุลาคม 2546 เฉพาะสินค้าประเภท ผัก-ผลไม้) และล่าสุดไทยได้ลงนาม FTA กับเปรู โดยคาดว่าจะเริ่มลดอากรได้ในไตรมาสแรกของปี 2553 และจะลดเหลือร้อยละ 0 ภายใน 5 ปี

ไทยกับผลกระทบจาก FTA

ในทุก FTA มีเป้าหมายเดียวกัน คือ ต้องการขยายการค้า โดยการลดภาษีศุลกากรระหว่างกันให้เหลือน้อยที่สุดหรือเป็นร้อยละ 0 และใช้อัตราอากรปกติที่สูงกว่ากับประเทศนอกกลุ่ม โดยแม้ในทางทฤษฎี การค้าเสรีก่อให้เกิดการจัดสรรทรัพยากรที่มีประสิทธิภาพสูงสุด แต่ในความเป็นจริงแล้ว ทุกประเทศต่างมีมาตรการปกป้องคุ้มครองผู้ผลิตหรือผู้ประกอบการภายในประเทศของตน ส่งผลให้การจัดทำความตกลง FTA มีทั้งข้อดีและข้อเสียที่ประเทศต่างๆ จะได้รับจากการทำ FTA นั้นๆ

สำหรับสาระในการเจรจาความตกลงการค้าเสรี จะมีลักษณะคล้ายคลึงกัน โดยจะแตกต่างกันเพียงเล็กน้อยในรายละเอียดเท่านั้น แต่โดยหลักการทั่วไปของการเจรจาแล้ว จะว่าด้วยเรื่องมาตรการกีดกันทางการค้าทั้งในส่วนที่เป็นภาษีศุลกากรและไม่ใช่ภาษีอากร มีวัตถุประสงค์เพื่อต้องการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน ดังจุด

แม้ในทางทฤษฎี การค้าเสรีก่อให้เกิดการจัดสรรทรัพยากรที่มีประสิทธิภาพสูงสุด แต่ในความเป็นจริงแล้ว ทุกประเทศต่างปกป้องผู้ผลิตภายในประเทศของตน

การลงทุนจากต่างประเทศ เพิ่มโอกาสในการส่งออก อำนวยความสะดวกทางการค้า ขจัดปัญหาด้านมาตรการกีดกันทางการค้าที่ไม่ใช่ภาษีให้ลดลงหรือหมดไป

ส่วนด้านบริการและการลงทุน ประเทศที่พัฒนาแล้วจะมีนโยบายการค้าที่ค่อนข้างเสรี ธุรกิจส่วนใหญ่เป็นไปตามกลไกตลาด ภาครัฐทำหน้าที่เพียงกำกับดูแลและบังคับใช้กฎหมายให้มีประสิทธิภาพ แต่ไม่ได้หมายความว่าประเทศเหล่านี้จะเปิดเสรีทั้งหมด โดยบางสาขาที่อ่อนไหว ยังคงต้องการมีข้อสงวนไว้ เป็นต้นว่า นิวซีแลนด์ กับข้อกำหนดในเรื่องการถือครองที่ดินของต่างชาติ รวมทั้งยังมีข้อจำกัดในธุรกิจบางประเภทอย่าง ธุรกิจการบิน โทรคมนาคม เป็นต้น ส่วนประเทศกำลังพัฒนา เช่น ประเทศต่างๆ ในกลุ่มอาเซียน รัฐบาลจะมีการปกป้องธุรกิจภายในที่มีความสามารถในการแข่งขันค่อนข้างต่ำเมื่อเทียบกับธุรกิจจากประเทศพัฒนาแล้ว

หลักการของ FTA ที่ดี จะเกิดผลได้มากกว่าเสีย

ก่อนเริ่มเจรจา FTA ในแต่ละครั้ง กรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ ได้เชิญหน่วยงานทุกกระทรวงและผู้ที่เกี่ยวข้องทั้งภาคเอกชน องค์กรอาสาสมัครเอกชน หรือ กลุ่ม NGO เท่าที่จะเชิญได้ มาร่วมจัดทำกรอบเจรจาข้อตกลงว่าควรที่จะเปิดเสรีในเรื่องใด ที่จะได้ประโยชน์และเสียประโยชน์น้อยที่สุด

นอกจากนี้ ภายหลังเปิดการเจรจาแล้ว จะแบ่งคณะหน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้มาช่วยกันถกในประเด็นทำที่ของฝ่ายคู่เจรจาว่าเป็นไปในแนวทางใด โดยมีภาคเอกชนเข้ามามีส่วนร่วมสังเกตการณ์และแสดงความคิดเห็น รวมถึงการจ้างสถาบันการศึกษาหรือหน่วยงานด้านวิชาการให้มาศึกษาเกี่ยวกับผลดี-ผลเสีย และข้อเสนอแนะจากการทำ FTA ในแต่ละครั้งอย่างชัดเจน

สำหรับแนวโน้มการจัดทำข้อตกลง FTA ด้านบริการและการลงทุน น่าจะเพิ่มมากขึ้น แต่ต้องมีการศึกษาอย่างรอบคอบในการเลือกประเทศคู่เจรจา เนื่องจากหลายประเทศมีการเจรจาความตกลงร่วมกันแล้ว แต่อยู่ระหว่างทยอยการยื่นข้อเสนอการเปิดตลาด ขณะที่การลงทุนไม่มีการเจรจาในรอบ WTO ทำให้หลายประเทศพยายามดึงดูดการลงทุนด้วยการเจรจาเพื่อสร้างความมั่นใจให้นักลงทุนว่าได้รับความยุติธรรมด้านการแข่งขัน และประกันความเสี่ยงจากการประท้วงการเวนคืน เป็นต้น

ผลกระทบจากข้อตกลงการค้าเสรี ต่อกลุ่มต่างๆ

ในทางทฤษฎีสามารถจำแนกผู้ได้รับผลกระทบของข้อตกลงการค้าเสรีออกเป็น 3 กลุ่ม ซึ่งได้รับผลกระทบทางบวกและลบแตกต่างกันไป

กลุ่มผู้บริโภคหรือประชาชน จะมีสวัสดิภาพหรือการกินคืออยู่ดีเพิ่มมากขึ้น เนื่องจากจะมีโอกาสเลือกซื้อสินค้าและได้รับบริการนำเข้าจากต่างประเทศในราคาที่ต่ำกว่าในช่วงก่อนเปิดเสรี และมีสินค้าและบริการให้เลือกซื้อหลากหลายมากขึ้น ขณะเดียวกันก็มีสินค้านำเข้าราคาถูก คุณภาพไม่ด้อยกว่า นำเข้ามาจำหน่ายในประเทศได้มากขึ้นเช่นเดียวกัน เป็นต้นว่า สินค้าราคาถูกจากจีน

**กลุ่มผู้บริโภคหรือประชาชน
จะมีสวัสดิภาพหรือ
การกินคืออยู่ดีเพิ่มมากขึ้น**

ผู้ผลิตหรือผู้ประกอบการทั้งสินค้าเกษตรและอุตสาหกรรม ในแง่บวกแล้ว จะส่งผลให้มีวัตถุดิบสำหรับการผลิตในราคาถูกและมีสินค้าหลากหลายให้เลือกซื้อได้มากขึ้น ทำให้ต้นทุนการผลิตลดลง มีศักยภาพในการผลิตเพื่อจำหน่ายในประเทศและส่งออกมากขึ้น

ขณะเดียวกันผู้ประกอบการบางกลุ่มที่ผลิตเพื่อทดแทนการนำเข้าจะได้รับผลกระทบทางลบ เนื่องจากอาจไม่ได้รับการคุ้มครองหรือได้แต้มต่อจากทางการ ไม่ว่าจะเป็นการอุดหนุน การตั้งกำแพงภาษีสินค้านำเข้าที่เป็นคู่แข่งสินค้าที่ผลิตในประเทศ หรือด้วยวิธีการและมาตรการอื่นๆ ซึ่งจะส่งผลทำให้ผู้ผลิตที่มีประสิทธิภาพในการแข่งขันกับต่างประเทศในระดับต่ำ แข่งขันสู้กับสินค้านำเข้าไม่ได้ และหากผู้ประกอบการเหล่านี้ไม่เร่งปรับปรุงศักยภาพและมาตรฐานการผลิต หรือไม่ปรับตัว ก็จะไม่สามารถแข่งขันได้ และอาจต้องเลิกกิจการไปในที่สุด

ผู้ส่งออก สามารถส่งออกได้มากขึ้น เนื่องจากการค้า การลงทุน และการส่งออกขยายตัวเพิ่มขึ้น อันเป็นผลมาจากความตกลงการค้าเสรีที่ทำให้อัตราอากรขาเข้าสินค้าลดลงหรือเป็นร้อยละ 0 ปัญหาและอุปสรรคทางการค้า รวมถึงมาตรการกีดกันทางการค้าลดลงหรือถูกยกเลิกไป มีช่องทางกระจายสินค้าไปสู่ภูมิภาคใกล้เคียงมากขึ้น

ความช่วยเหลือแก่ผู้ได้รับผลกระทบจาก FTA

รัฐบาลไทยได้จัดเตรียมการโดยจัดตั้งกองทุนเพื่อให้ความช่วยเหลือผู้ได้รับผลกระทบจาก FTA ดังนี้

กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ มีกองทุนปรับโครงสร้างการผลิตภาคเกษตรเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ โดยได้รับจัดสรรงบประมาณในปี 2549 - 2552 จำนวน 540 ล้านบาท

กระทรวงพาณิชย์ มีโครงการให้ความช่วยเหลือเพื่อการปรับตัวของภาคการผลิตและภาคบริการที่ได้รับผลกระทบจากการเปิดเสรีทางการค้า อยู่ภายใต้การดูแลของกรมการค้าต่างประเทศ โดยได้รับจัดสรรงบประมาณในปี 2550 - 2552 จำนวน 240 ล้านบาท

ภาคเอกชนควรเตรียมความพร้อมเพื่อรองรับการเปิดเสรีทางการค้าเช่นกัน ไม่ว่าจะเป็นการพัฒนาผลิตภัณฑ์สู่ความเป็นสากล การปรับเปลี่ยนกระบวนการผลิตด้วยการพัฒนาผลิตภัณฑ์ที่มีคุณภาพและมูลค่าเพิ่มสูงขึ้น การผลิตสินค้าและบริการที่มีความสมดุลและยั่งยืน รวมถึงการสร้างพันธมิตรทางธุรกิจทั้งในด้านการสร้างเครือข่ายทางธุรกิจและเงินทุน

ต้องปรับปรุงตนเอง ให้อยู่รอด และแข่งขันได้ ภายใต้กระแสเศรษฐกิจ การค้าโลก ที่มีการ เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว

ทุกฝ่ายทั้งหน่วยงานภาครัฐและเอกชนควรติดตามการเปิดเสรีทางการค้าของประเทศต่างๆ ที่เป็นตลาดส่งออกเป้าหมายหลักของไทย ทั้งในส่วนตลาดส่งออกเดิมและตลาดใหม่ โดยเฉพาะการทำสัญญา FTA ของประเทศคู่แข่ง ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อความสามารถในการแข่งขันและการส่งออกสินค้าของไทย โดยต้องปรับปรุงตนเองให้อยู่รอดและแข่งขันได้ภายใต้กระแสเศรษฐกิจการค้าโลกที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วและมุ่งไปสู่การเปิดเสรีทางการค้าระหว่างกันให้มากยิ่งขึ้น เป็นสิ่งที่ขอฝากไว้เพื่อให้ทุกภาคส่วนของประเทศได้รับประโยชน์มากที่สุด

นานาสารกับปีโอไอ

การยื่นแบบขอใช้สิทธิและประโยชน์ยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล (1)

1. การขอใช้สิทธิและประโยชน์ยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล บริษัทจะต้องดำเนินการอย่างไรบ้าง

ตอบ ผู้ที่ได้รับการส่งเสริมฯ ที่เงื่อนไขในบัตรส่งเสริมระบุว่า "จะต้องยื่นแบบขอใช้สิทธิและประโยชน์ยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล และรายงานผลการดำเนินงานที่ผ่านการตรวจสอบจากผู้สอบบัญชีรับอนุญาตให้สำนักงานเห็นชอบภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวัน นับแต่วันสิ้นรอบระยะเวลาบัญชี เพื่อการขอรับสิทธิและประโยชน์ในการยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลของรอบระยะเวลาบัญชีนั้น" จะต้องดำเนินการดังนี้

1. จะต้องจัดทำบัญชีรายรับ-รายจ่าย แยกกันระหว่างกิจการที่ได้รับการส่งเสริมฯ และไม่ได้รับการส่งเสริมฯ กรณีที่มีค่าใช้จ่ายร่วมกัน ให้ลงบัญชีตามต้นทุนเฉลี่ยตามสัดส่วนรายได้ของแต่ละโครงการ หรือตามวิธีการที่กรมสรรพากรกำหนด
2. ยื่นแบบขอใช้สิทธิและประโยชน์ยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล (F PM TA 01) และรายงานผลการดำเนินการให้ผู้สอบบัญชีรับอนุญาตรับรอง โดยผู้สอบบัญชีรับอนุญาตจะตรวจสอบตามแนวทางที่ปีโอไอกำหนด
3. ยื่นแบบขอใช้สิทธิฯ และรายงานผลการดำเนินการให้ผู้สอบบัญชีรับอนุญาตรับรองแล้วให้ปีโอไอภายใน 120 วันนับแต่วันสิ้นรอบระยะเวลาบัญชี
4. เมื่อปีโอไอตรวจสอบแล้ว จะมีหนังสือแจ้งยืนยันการได้รับสิทธิยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลให้ผู้ได้รับการส่งเสริมฯ ทราบ เพื่อใช้สิทธิยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล เพื่อไป

ยื่นต่อกรมสรรพากร เพื่อประกอบการใช้สิทธิประโยชน์ยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลในรอบปีบัญชีนั้นๆ ภายใน 150 วันนับแต่วันสิ้นรอบระยะเวลาบัญชี

2. การยื่นแบบขอใช้สิทธิและประโยชน์ยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล บริษัทจะต้องยื่นแบบฯ ทุกปีหรือไม่

ตอบ การยื่นแบบฯ ทุกปี ให้ยื่นเฉพาะกรณีที่บริษัทมีความประสงค์จะขอใช้สิทธิฯ ยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล ดังนั้นหากปีใดที่โครงการฯ มีผลขาดทุนหรือไม่ประสงค์จะขอใช้สิทธิฯ ก็ไม่ต้องยื่นแบบฯ แต่บริษัทต้องไปชำระภาษีทั้งนี้ หากโครงการฯ มีผลขาดทุน บริษัทสามารถใช้สิทธิฯ ตามมาตรา 31 วรรค 4 เรื่องผลขาดทุนได้

3. บริษัทสามารถยื่นแบบขอใช้สิทธิฯ ชำกว่า 120 วันนับแต่วันสิ้นรอบระยะเวลาบัญชีได้หรือไม่

ตอบ หากบริษัทยื่นแบบขอใช้สิทธิฯ ชำ ปีใดก็จะได้รับไว้ แต่ทั้งนี้ การพิจารณาอาจแล้วเสร็จไม่ทันการยื่นแบบ ภ.ง.ด. 50 กับ กรมสรรพากรก็ได้ บริษัทอาจจะต้องเสียเบี้ยปรับ เงินเพิ่ม ดังนั้น บริษัทควรยื่นให้ทันกำหนดเวลา

4. หากบริษัทมีโครงการที่ได้รับส่งเสริมฯ หลายโครงการ ทั้งเก่าและใหม่ จะพิจารณาอย่างไรว่าบริษัทจะต้องยื่นแบบขอใช้สิทธิฯ หรือไม่

ตอบ จะต้องศึกษาว่าบริษัทมีเงื่อนไขในบัตรส่งเสริม จะต้องยื่นแบบฯ หรือไม่

5. ทำไมบัตรส่งเสริมบางฉบับมีเงื่อนไขต้องยื่นแบบขอใช้สิทธิฯ แต่บางฉบับไม่มีเงื่อนไข

ตอบ โครงการที่ได้รับการส่งเสริมฯ ที่ยื่นคำขอรับการส่งเสริมการลงทุน หลังจากวันที่ 1 สิงหาคม 2543 มีเงื่อนไขจะต้องยื่นแบบขอใช้สิทธิฯ ซึ่งสามารถสังเกตจากเลขที่บัตรส่งเสริมจะมีวงเล็บ เช่น 4567(1)/2544 หรือ 5678(2)/2548 เป็นต้น แต่โครงการที่ยื่นคำขอรับฯ ก่อนวันที่ 1 สิงหาคม 2543 จะไม่มีเงื่อนไขนี้ สังเกตจากเลขที่บัตรส่งเสริมจะไม่มีวงเล็บ เช่น 3456/2542 เป็นต้น หรือโครงการที่ไม่ได้รับสิทธิฯ ยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลก็จะมีเงื่อนไขเช่นกัน

6. หากบริษัทมีบัตรส่งเสริม 2 ฉบับ ที่มีเงื่อนไขยื่นแบบฯ จะต้องยื่นแบบคำขอใช้สิทธิฯ แยกกันหรือไม่

ตอบ ไม่ต้องแยกคำขอฯ สามารถยื่นรวมเป็นฉบับเดียวกันได้

7. หากบริษัทมีบัตรส่งเสริม 2 ฉบับ แต่ต่างประเภทกิจการกัน เช่น ฉบับแรกเป็นกิจการผลิตขวดพลาสติก ซึ่งดูแลโดยสำนักบริหารการลงทุน 4 ฉบับที่สองเป็นกิจการผลิตเครื่องดื่มจากพืชผักผลไม้ ซึ่งดูแลโดยสำนักบริหารการลงทุน 1 บริษัทจะต้องยื่นแบบฯ ที่สำนักใด

ตอบ ให้ดูว่าบัตรส่งเสริมฉบับแรกที่มีเงื่อนไขต้องยื่นแบบขอใช้สิทธิฯ ดูแลโดยสำนักบริหารการลงทุนใด ก็ให้ยื่นแบบที่สำนักฯ นั้นๆ ในกรณีนี้บัตรส่งเสริมฉบับแรกดูแลโดยสำนักบริหารการลงทุน 4 จึงต้องยื่นที่สำนักดังกล่าว

8. บริษัทจะเริ่มใช้สิทธิฯ ยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลได้ตั้งแต่วันที่ใด

ตอบ ตั้งแต่วันเริ่มมีรายได้ครั้งแรกของโครงการที่ได้รับการส่งเสริมฯ แต่ต้องไม่เกิดขึ้นก่อนวันที่ได้รับอนุมัติให้การส่งเสริมฯ โดยถือเอาวันที่โครงการนั้นมีรายได้จากการจำหน่ายสินค้าที่ผลิตได้จากกิจการหรือการให้บริการจากโครงการที่ได้รับการส่งเสริมฯ ไม่ว่าจะได้รับเงินหรือได้รับชำระราคาแล้วหรือไม่ หรือวันที่มีการรับรู้รายได้ครั้งแรกของโครงการตามหลักเกณฑ์สิทธิตาม ม.65 แห่งประมวลรัษฎากร

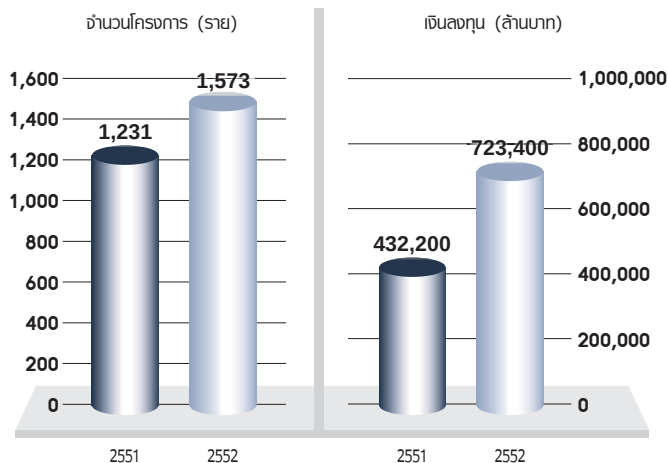
9. โครงการจำเป็นต้องได้รับอนุญาตให้เปิดดำเนินการก่อนหรือไม่ จึงจะใช้สิทธิฯ ยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล

ตอบ ไม่จำเป็น วันที่มีรายได้ครั้งแรก ซึ่งเป็นวันเริ่มต้นใช้สิทธิฯ อาจเกิดขึ้นก่อนหรือหลังวันเปิดดำเนินการก็ได้

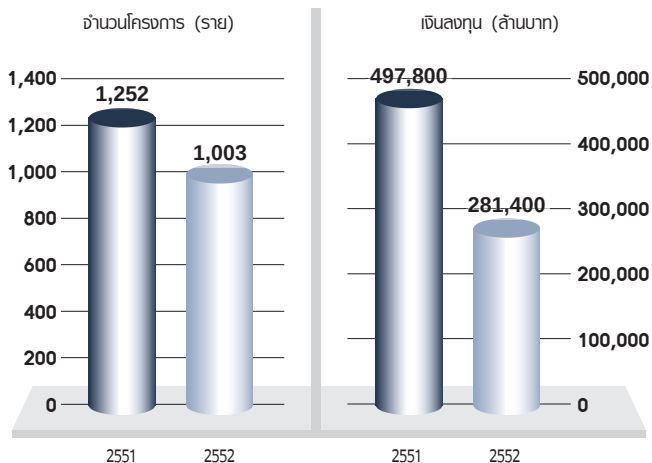
(ข้อมูล ณ วันที่ 26 มกราคม 2553)

สรุปสถิติการส่งเสริมการลงทุน

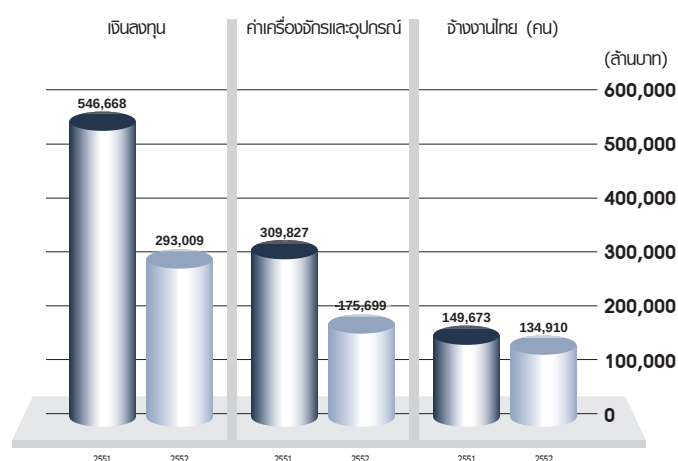
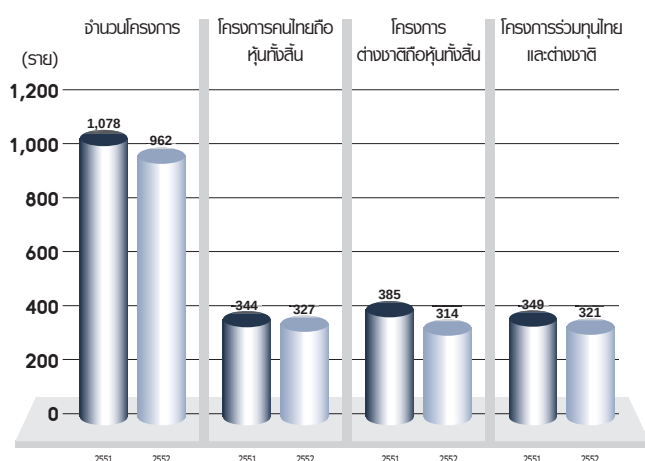
การขอรับการส่งเสริมการลงทุน

การอนุมัติให้การส่งเสริมการลงทุน

การออกบัตรส่งเสริมการลงทุน

จำแนกโดยการออกบัตรส่งเสริมการลงทุนตามหมวดประเภทกิจการ

หน่วย : ล้านบาท

หมวดกิจการ	จำนวนโครงการ (ราย)		เงินลงทุน		ทุนจดทะเบียนไทย		ทุนจดทะเบียนต่างชาติ		จ้างแรงงาน (คน)	
	2551	2552	2551	2552	2551	2552	2551	2552	2551	2552
เกษตรกรรมและผลการเกษตร	137	151	39,032	42,317	7,522	2,645	3,978	472	22,067	21,065
เหมืองแร่ เชรามิคส์ และโลหะนั้นมูลฐาน	32	26	14,290	18,700	1,938	435	695	1,951	4,898	5,698
อุตสาหกรรมเบา	62	58	11,613	10,477	1,465	1,135	1,175	777	13,065	18,239
ผลิตภัณฑ์โลหะ เครื่องจักร และอุปกรณ์ขนส่ง	226	177	104,258	52,092	2,102	1,618	15,631	5,952	31,749	26,301
อิเล็กทรอนิกส์ และเครื่องใช้ไฟฟ้า	180	137	61,266	27,419	445	358	4,074	1,381	46,914	43,272
ผลิตภัณฑ์เคมีภัณฑ์ กระดาษ และพลาสติก	152	97	143,235	24,317	12,989	1,364	14,354	2,326	15,664	6,590
บริการ และสาธารณูปโภค	289	316	172,975	117,687	9,888	8,751	14,070	2,180	15,316	13,745
รวม	1,078	962	546,668	293,009	36,348	16,307	53,977	15,039	149,673	134,910

ภาวะการส่งเสริมการลงทุน ปี 2552 เปรียบเทียบ ปี 2550 และ 2551

	2550	2551	2552	2550	2551	2552
	จำนวนโครงการ (ราย)			ทุนจดทะเบียน (พันล้านบาท)		
การขอรับการส่งเสริมสุทธิ	1,283	1,231	1,573	109.7	74.0	116.2
การร่วมทุนของโครงการต่างชาติ				76.8	43.8	39.6
ต่างชาติดรายใหญ่						
ญี่ปุ่น	342	326	275	19.6	15.3	5.7
ยุโรป	179	194	229	28.3	13.9	5.9
ไต้หวัน	48	45	76	1.5	1.4	6.2
สหรัฐอเมริกา	49	37	90	7.5	1.3	6.4
ฮ่องกง	31	23	21	1.5	1.0	1.9
สิงคโปร์	94	86	90	5.0	5.1	1.2
การกระจายของแหล่งที่ตั้ง				เงินลงทุน (พันล้านบาท)		
เขต 1	432	375	483	59.6	51.9	89.0
กรุงเทพมหานคร	259	221	203	24.7	16.3	20.0
ปริมณฑล	173	154	280	34.9	35.6	69.0
เขต 2	526	517	538	459.3	294.6	387.3
ระยอง	159	144	115	276.1	135.6	81.1
ภูเก็ต	7	12	11	16.3	10.2	2.6
อื่นๆ	360	361	412	166.9	148.7	303.6
เขต 3	322	335	547	108.5	85.6	246.9
- 36 จังหวัด	272	287	458	96.3	79.7	200.0
- 22 จังหวัด (เขต 3 พิเศษ)	50	48	89	12.1	5.9	46.9
ภาคเหนือ	60	77	122	8.3	9.7	39.0
ภาคกลาง	17	10	32	2.8	4.8	22.7
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	85	85	187	49.7	15.8	106.6
ภาคตะวันออก	50	47	54	13.8	8.8	25.0
ภาคตะวันตก	14	14	32	4.4	3.1	8.7
ภาคใต้	54	65	81	16.3	9.6	28.4
อื่นๆ	42	37	39	13.1	33.8	16.5
ไม่ระบุที่ตั้ง	3	4	5	7.4	0.1	0.2
	1,283	1,231	1,573	634.8	432.2	723.4

	2550	2551	2552	2550	2551	2552
	จำนวนโครงการ (ราย)			ทุนจดทะเบียน (พันล้านบาท)		
การอนุมัติให้การส่งเสริมทั้งสิ้น	1,342	1,252	1,003	135.5	79.0	41.4
การร่วมทุนของโครงการต่างชาติ				58.6	57.2	16.5
ต่างชาติรายใหญ่						
ญี่ปุ่น	352	331	249	23.4	22.2	3.6
ยุโรป	174	183	158	5.7	18.1	2.6
ไต้หวัน	52	48	33	1.9	1.2	0.6
สหรัฐอเมริกา	63	37	41	8.0	1.3	5.7
ฮ่องกง	25	19	14	0.9	0.8	0.1
สิงคโปร์	88	77	65	5.5	5.4	0.3
การกระจายของแหล่งที่ตั้ง				เงินลงทุน (พันล้านบาท)		
เขต 1	440	396	336	83.3	48.3	49.7
กรุงเทพมหานคร	243	232	162	17.9	16.1	11.9
ปริมณฑล	197	164	174	65.4	32.1	37.8
เขต 2	534	538	383	503.1	365.9	180.8
ระยอง	146	166	96	317.2	207.5	42.7
ภูเก็ต	10	11	11	16.6	9.5	1.7
อื่นๆ	378	361	276	169.2	148.9	136.3
เขต 3	368	318	284	158.1	83.6	50.9
- 36 จังหวัด	314	275	244	141.2	79.4	46.0
- 22 จังหวัด (เขต 3 พิเศษ)	54	43	40	16.8	4.2	4.9
ภาคเหนือ	68	75	61	9.5	9.1	5.9
ภาคกลาง	20	11	10	5.4	4.7	1.3
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	98	77	75	62.3	12.7	11.3
ภาคตะวันออก	62	41	40	38.3	8.9	7.1
ภาคตะวันตก	16	16	13	5.6	3.3	1.3
ภาคใต้	66	58	62	25.7	11.3	11.3
อื่นๆ	38	40	23	11.4	33.7	12.7

หมายเหตุ เขต 1 ได้แก่ กรุงเทพมหานคร นครปฐม นนทบุรี ปทุมธานี สมุทรสาคร และสมุทรปราการ

เขต 2 ได้แก่ กาญจนบุรี ฉะเชิงเทรา ชลบุรี นครนายก อัญญา ราชบุรี สระบุรี สมุทรสงคราม สุพรรณบุรี อ่างทอง ระยอง และ ภูเก็ต

เขต 3 ได้แก่ 58 จังหวัด โดยแบ่งเป็นเขต 3 พิเศษ จำนวน 22 จังหวัด ได้แก่ ศรีสะเกษ หนองบัวลำภู สุรินทร์ ยโสธร มหาสารคาม นครพนม ร้อยเอ็ด กาฬสินธุ์ สกลนคร บุรีรัมย์ อำนาจเจริญ ชัยภูมิ หนองคาย อุบลราชธานี อุครธานี แพร่ พะเยา น่าน สตูล ปัตตานี ยะลา และ นราธิวาส และเขต 3 ใน 36 จังหวัดที่เหลือ

สำหรับกิจการขนส่งทางเรือ หรืออากาศ ได้รวมไว้ใน เขต 3

ข้อสังเกต 1) ในแต่ละเดือนสถิติการอนุมัติให้การส่งเสริมไม่สามารถนำไปเปรียบเทียบกับสถิติการขอรับการส่งเสริมในเดือนเดียวกัน เนื่องจากปกติสำนักงานฯ จะใช้เวลาพิจารณาอนุมัติโครงการที่ขอรับการส่งเสริม ภายในกำหนดเวลา 15 - 90 วันทำการ

2) สถิติไม่นับรวมโครงการซึ่งไม่มีการลงทุนเพิ่ม ได้แก่ โยกย้ายสถานประกอบการ รับโอนโครงการ กิจการเดิมขอสิทธิประโยชน์ไม่เกี่ยวกับภาษีอากร

โครงการอนุมัติให้การส่งเสริมการลงทุน เดือนธันวาคม 2552

บริษัท / การร่วมทุน	ผลิตภัณฑ์	ประเภท กิจการ	เงินลงทุน (ล้านบาท)	การจ้างงานไทย (คน)	ที่ตั้ง (เขต)
หมวด 1					
เกษตรกรรมและผลิตผลจากการเกษตร					
1. ไทยนิปปอน โคลด์ สโตร์เรจท์ จำกัด (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	ห้องเย็นและขนส่งห้องเย็น	1.19	38.60	25	จ.พระนครศรีอยุธยา (เขต 2)
2. โพรเทคทีฟ เทคโนโลยี จำกัด (ร่วมทุนสิงคโปร์ - มาเลเซีย)	ถุงมือยางธรรมชาติและ ถุงมือยางสังเคราะห์	1.16 และ 6.12	55.00*	50	จ.ปราจีนบุรี (เขต 3)
3. พัฒนาชีฟูดส์ จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	สัตว์น้ำและผลิตภัณฑ์ จากสัตว์น้ำแช่แข็ง	1.11	200.00*	365	จ.สงขลา (เขต 3)
4. ไทยอ้อยยางพารา จำกัด (มหาชน) (ร่วมทุนไทย - มาเลเซีย - สิงคโปร์ - ไอร์แลนด์)	ยางแท่งและยางผสม (BLOCK BUBBER & COMPOUNDED RUBBER)	1.16	123.60*	300	จ.ยโสธร (เขต 3)
5. เพียวเคม์ม จำกัด (ร่วมทุนไทย - ไต้หวัน)	สารให้ความหวาน (FRUCTOSE SYRUP) MALTODEXTRIN และ ครีมเทียม	1.11	260.00*	60	จ.สมุทรปราการ (เขต 1)
6. น้ำมันพืชปทุม จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ไบโอดีเซล และกลีเซอริน บริสุทธิ์	1.26	413.00*	413	จ.ปทุมธานี (เขต 1)
7. คาร์กิลล์สยาม จำกัด (ร่วมทุนไทย - สหรัฐอเมริกา)	อาหารสัตว์	1.6	174.60*	10	จ.พิษณุโลก (เขต 3)
8. เอส พี เอ็ม อาหารสัตว์ จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	อาหารสัตว์	1.6	160.00*	126	จ.ราชบุรี (เขต 2)
9. กันทริเฟรชแคร์ จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ผลิตภัณฑ์จากน้ำมันดิบ	1.11	200.00*	142	จ.นครราชสีมา (เขต 3)
10. อูบล ไบโอแก๊ส จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ก๊าซชีวภาพและไฟฟ้าจาก ก๊าซชีวภาพ	1.18	160.00*	9	จ.อุบลราชธานี (เขต 3)
11. เซาท์แลนด์รีซอร์ซ จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ยางผสม (COMPOUNDED RUBBER)	1.16	280.40*	75	จ.สงขลา (เขต 3)
12. นายราชศักดิ์ ปรัชญาบริษัท (โรงไฟฟ้าชัยอารีย์) (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ลูกไก่	1.5	31.00	25	จ.ชลบุรี (เขต 2)

บริษัท / การร่วมทุน	ผลิตภัณฑ์	ประเภท กิจการ	เงินลงทุน (ล้านบาท)	การจ้างงานไทย (คน)	ที่ตั้ง (เขต)
13. ป่าน้ำฟ้า การเกษตร จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ปุ๋ยอินทรีย์	1.4	1.53	22	จ.หนองบัวลำภู (เขต 3)
14. ยูนิวาชีนน้ำมันปาล์ม จำกัด (มหาชน) (ร่วมทุนไทย - สวิตเซอร์แลนด์ - อังกฤษ)	เมล็ดพันธุ์ปาล์มและ ต้นกล้าปาล์ม	1.1	76.00*	59	จ.กระบี่ (เขต 3)
15. นครน้ำมันปาล์ม จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	น้ำมันปาล์ม	1.12	54.80*	64	จ.นครศรีธรรมราช (เขต 3)
รวม			2,228.53	1,745	เขต 1 = 2 เขต 2 = 3 เขต 3 = 10 ไม่ระบุที่ตั้ง = -

หมวด 2

เหมืองแร่ เซรามิกส์
และโลหะขั้นมูลฐาน

1. ไทยซัมมิท เมจิ พอร์ซิ่ง จำกัด (ร่วมทุนไทย - ญี่ปุ่น)	ชิ้นส่วนเหล็กทุบขึ้นรูป (FORGING PARTS)	2.16	600.00**	63	จ.ระยอง (เขต 2)
2. MR.GLENN DIVED SHEEHAN (หุ้นออสเตรเลียทั้งสิ้น)	การตัดและแปรรูปโลหะ (COIL CENTER)	2.18	5.80	10	จ.ระยอง (เขต 2)
รวม			605.80	73	เขต 1 = - เขต 2 = 2 เขต 3 = - ไม่ระบุที่ตั้ง = -

หมวด 3

อุตสาหกรรมเบา

1. โนวาเมคิก จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	เข็มประกอบไหมเย็บแผล (SUTURE MATERIALS)	3.9	40.00*	43	จ.สมุทรปราการ (เขต 1)
2. มิโซ จำกัด (ร่วมทุนไทย - เนเธอร์แลนด์)	สิ่งประดิษฐ์ต่างๆ จากผ้า	3.7	2.00	17	จ.เชียงใหม่ (เขต 3)
3. ไทเท็กซ์ กรุป (ประเทศไทย) จำกัด (หุ้นเคนมาร์กทั้งสิ้น)	ผลิตภัณฑ์จากผ้ายืดใช้ ทางการแพทย์ (ELASTIC FIXATION)	3.9	87.20*	20	จ.ระยอง (เขต 2)
4. เท็กซ์ไทล์ เพรสทิจ จำกัด (มหาชน) (ร่วมทุนไทย - ญี่ปุ่น)	หน้ากากอนามัย	3.9	31.00	25	จ.ชลบุรี (เขต 2)

บริษัท / การร่วมทุน	ผลิตภัณฑ์	ประเภท กิจการ	เงินลงทุน (ล้านบาท)	การจ้างงานไทย (คน)	ที่ตั้ง (เขต)
5. MR.JON INGE AGUSTSSON (ร่วมทุนไอร์แลนด์ - อังกฤษ)	เหยื่อตกปลาเทียม	3.5	4.00	104	จ.เชียงใหม่ (เขต 3)
6. MR.SANG HAN CHO (หุ้นเกาหลีทั้งสิ้น)	เครื่องประดับ	3.7	15.30	58	กรุงเทพมหานคร (เขต 1)
7. KEKKO CO., LTD. (หุ้นฟินแลนด์ทั้งสิ้น)	สิ่งประดิษฐ์จากหินหรือไม้ (ยกเว้นไม้หวงห้าม)	3.7.3	3.00	13	จ.เชียงใหม่ (เขต 3)
8. ภูเก็ต โออีเอ็ม จำกัด (ร่วมทุนไทย - สิงคโปร์ - สวีเดน)	SURGICAL MESH	3.9	76.00*	331	จ.ภูเก็ต (เขต 2)
9. แกรนด์สตาร์ อินดัสตรี จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ผ้าถัก และด้ายเย็บ	3.1	19.50	20	จ.ปราจีนบุรี (เขต 3)
10. MR.TIM VAN HURCK (หุ้นเนเธอร์แลนด์ - อังกฤษ)	เสื้อเกราะนิภัย (BULLETPROOF VESTS) และเกราะนิภัย (BULLETPROOF PLATES)	3.1	7.80	14	จ.สมุทรปราการ (เขต 1)
รวม			285.80	645	เขต 1 = 3 เขต 2 = 3 เขต 3 = 4 ไม่ระบุที่ตั้ง = -

หมวด 4

ผลิตภัณฑ์โลหะ เครื่องจักร
และอุปกรณ์ขนส่ง

1. เอ็ม.ซี.เอส.สตีล จำกัด (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	ผลิตโครงสร้างโลหะ ที่ใช้ในการก่อสร้างหรือ งานอุตสาหกรรมหรือ การซ่อม	4.19	201.40*	132	จ.พระนครศรีอยุธยา (เขต 2)
2. พูจิโคติ (ประเทศไทย) จำกัด (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	RECEIVER DRIER	4.10	48.20*	24	จ.สระบุรี (เขต 2)
3. MR.KEIJI YAKUTA (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	อุปกรณ์จับยึด (JIG & FIXTURE)	4.2	8.70	11	จ.พระนครศรีอยุธยา (เขต 2)
4. โยโรชิ เอ็นจิเนียริง ซิสเต็ม (ไทยแลนด์) จำกัด (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	แม่พิมพ์ (DIE) อุปกรณ์ จับยึด (JIG & FIXTURE) และการซ่อมแม่พิมพ์ (DIE)	4.2	194.60*	107	จ.ระยอง (เขต 2)
5. ศิริพงษ์ รุ่งโรจน์กิตติยส (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ชิ้นส่วนโลหะขึ้นรูป	4.3	479.00*	364	จ.นครราชสีมา (เขต 3)
6. พระพราย เทคโนโลยี จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	กังหันลมผลิตไฟฟ้า	4.2	27.80	18	จ.ปทุมธานี (เขต 1)

บริษัท / การร่วมทุน	ผลิตภัณฑ์	ประเภท กิจการ	เงินลงทุน (ล้านบาท)	การจ้างงานไทย (คน)	ที่ตั้ง (เขต)
7. กัตัญญุฒไธ จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	HYDROGEN COMBINE COMBUSTION ENGINE สำหรับยานพาหนะ HYDROGEN STEAM BOILER และ HYDROGEN CONTROL SET สำหรับ ยานพาหนะ	4.2 และ 5.5	42.00*	50	จ.ลำพูน (เขต 3)
8. MR.JOANNES CLEMENS MARIA KOEDOODER (หุ้นเนเธอร์แลนด์ทั้งสิ้น)	TROLLEY และชิ้นส่วน TROLLEY	4.3	27.00	50	จ.เชียงใหม่ (เขต 3)
9. นายสุชาติ หนันชัย (ร่วมทุนไทย - เดนมาร์ก - สวีเดน)	ชิ้นส่วนโลหะกลึงแต่ง (MACHINING PARTS)	4.3	15.00	25	จ.สมุทรสาคร (เขต 1)
10. คราวน์ เบ็บแคน แอนด์ โคลสเซอร์ส (ประเทศไทย) จำกัด (ร่วมทุนไทย - อังกฤษ - สิงคโปร์)	ตัวกระป๋องชนิด 2 ชั้น	4.3	100.70*	19	จ.สมุทรสาคร (เขต 1)
11. นิธง เซกิ ไทย จำกัด (ร่วมทุนไทย - ญี่ปุ่น - มาเลเซีย)	ชิ้นส่วนโลหะกลึงแต่ง	4.3	70.00*	130	จ.พระนครศรีอยุธยา (เขต 2)
12. MR.CHUNG HEE SEN (ร่วมทุนสิงคโปร์ - ออสเตรเลีย)	แม่พิมพ์ การซ่อมแซม แม่พิมพ์ และอุปกรณ์ จับยึด	4.2	35.60	17	จ.ชลบุรี (เขต 2)
13. ยู - ซิน (ประเทศไทย) จำกัด (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	ชุดล็อกสำหรับที่อยู่อาศัย อุปกรณ์ปรับอุณหภูมิ สำหรับยานพาหนะ และชุดกุญแจสำหรับ ยานพาหนะ	4.3	86.60*	88	จ.ระยอง (เขต 2)
14. เม็กเท็ค แมนูแฟ็คเจอร์ คอร์ปอเรชั่น (ประเทศไทย) จำกัด (ร่วมทุนญี่ปุ่น - ฮองกง)	แม่พิมพ์ (DIE) และ อุปกรณ์จับยึด	4.2	80.73*	23	จ.พระนครศรีอยุธยา (เขต 2)
	รวม		1,417.33	1,058	เขต 1 = 3 เขต 2 = 8 เขต 3 = 3 ไม่ระบุที่ตั้ง = -

บริษัท / การร่วมทุน	ผลิตภัณฑ์	ประเภท กิจการ	เงินลงทุน (ล้านบาท)	การจ้างงานไทย (คน)	ที่ตั้ง (เขต)
หมวด 5 อุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ และเครื่องใช้ไฟฟ้า					
1. เอลเลค แอนด์ เอลเทค (ประเทศไทย) จำกัด (หุ้นสิงคโปร์ทั้งสิ้น)	PRINTED CIRCUIT BOARD	5.5	4,976.00**	1,840	จ.ปทุมธานี (เขต 1)
2. เยทา จำกัด (หุ้นเกาหลีทั้งสิ้น)	ชิ้นส่วนหรืออุปกรณ์ที่ใช้ กับเครื่องใช้ไฟฟ้า และ ผลิตภัณฑ์อิเล็กทรอนิกส์	5.3	290.00*	140	จ.ชลบุรี (เขต 2)
3. แคล-คอมพ์ อิเล็กทรอนิกส์ (ประเทศไทย) จำกัด (ร่วมทุนสิงคโปร์ - ไต้หวัน)	ผลิตภัณฑ์อิเล็กทรอนิกส์	5.4	1,581.20**	245	จ.เพชรบุรี (เขต 3)
4. บรรณา จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ซอฟต์แวร์	5.8	2.00	15	จ.นนทบุรี (เขต 1)
5. ไฮเทค เอคิเคชั่น จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ซอฟต์แวร์	5.8	1.50	24	กรุงเทพมหานคร (เขต 1)
6. MR.LI JIH - CHUN (หุ้นไต้หวันทั้งสิ้น)	ELECTROMAGNETIC PRODUCT	5.5	100.00*	500	จ.นครราชสีมา (เขต 3)
7. อิเล็กทรอนิกส์ ประเทศไทย จำกัด (หุ้นสวีเดนทั้งสิ้น)	เครื่องซักผ้า	5.2	448.00*	375	จ.ระยอง (เขต 2)
8. อิกคราซิล กรุ๊ป จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ซอฟต์แวร์	5.8	5.00	22	กรุงเทพมหานคร (เขต 1)
9. อุซง อิเล็กโทร - แมกกาทรอนิกส์ (ประเทศไทย) จำกัด (หุ้นเกาหลีทั้งสิ้น)	ชิ้นส่วนผลิตภัณฑ์ เครื่องใช้ไฟฟ้า	5.3	7.00	22	จ.ชลบุรี (เขต 2)
10. โคชิบา เซมิคอนดักเตอร์ จำกัด (ร่วมทุนไทย - มาเลเซีย - สิงคโปร์ - ญี่ปุ่น)	SEMICONDUCTOR	5.5	4,216.00**	784	จ.ปทุมธานี (เขต 1)
11. เหนไทย อินคัสเทรียล จำกัด (ร่วมทุนไทย - ไต้หวัน)	ชิ้นส่วนโลหะสำหรับ ผลิตภัณฑ์อิเล็กทรอนิกส์	5.5	78.00*	149	จ.สมุทรปราการ (เขต 1)
12. คาคามาร์ (ประเทศไทย) จำกัด (หุ้นสวีเดนและไต้หวัน)	RFID TAG	5.4	24.00	59	จ.ลำพูน (เขต 3)
	รวม		11,728.70	4,175	เขต 1 = 6 เขต 2 = 3 เขต 3 = 3 ไม่ระบุที่ตั้ง = -

บริษัท / การร่วมทุน	ผลิตภัณฑ์	ประเภท กิจการ	เงินลงทุน (ล้านบาท)	การจ้างงานไทย (คน)	ที่ตั้ง (เขต)
หมวด 6 เคมีภัณฑ์ กระจก และพลาสติก					
1. กรุงเทพ ซี เอ โอ จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	แคลเซียมออกไซด์	6.2	156.10*	31	จ.สระบุรี (เขต 2)
2. โอยู คอสเมติกส์ (ประเทศไทย) จำกัด (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	ผลิตภัณฑ์ดูแลเส้นผม	6.9	409.80*	101	จ.ชลบุรี (เขต 2)
3. พี.ซี. คอนเทนเนอร์ จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ผลิตภัณฑ์พลาสติก	6.12	34.30	32	จ.นครราชสีมา (เขต 3)
4. พลาสติก ออโตเมชั่น อีคิวเมนต์ จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	พลาสติก	6.12	34.50	36	จ.สระบุรี (เขต 2)
5. ชันพลี (ประเทศไทย) จำกัด (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	COMPOUNDED PLASTIC	6.12	37.00	2	จ.ชลบุรี (เขต 2)
6. อุตสาหกรรมผ้าเคลือบ พลาสติกไทย จำกัด (มหาชน) (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	กระสอบพลาสติกสาน	6.12	77.00*	220	จ.ปราจีนบุรี (เขต 3)
7. เพ็ทฟอร์ม (ไทยแลนด์) จำกัด (ร่วมทุนไทย - อินเดีย)	ขวดพลาสติก PET	6.12	234.30*	39	จ.ลพบุรี (เขต 3)
8. ซองมูน (ไทยแลนด์) จำกัด (หุ้นเกาหลีทั้งสิ้น)	ชิ้นส่วนพลาสติกสำหรับ อุตสาหกรรมต่างๆ	6.12	25.00	47	จ.ชลบุรี (เขต 2)
9. ปัญจวัฒนาพลาสติก จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	บรรจุภัณฑ์และชิ้นส่วน พลาสติก	6.12	79.30*	181	จ.ชลบุรี (เขต 2)
10. เท็นแทค (ประเทศไทย) จำกัด (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	การผลิต BARCODE HANGTAGS และ LABELS	6.16	23.40	26	จ.ชลบุรี (เขต 2)
11. เอ็กเซคทีฟ ฟริคชั่น แมททีเรียล จำกัด (ร่วมทุนไทย - ญี่ปุ่น)	ผลิตภัณฑ์เคมีสำหรับ ยานยนต์ (FRICTION MATERIAL)	6.2	30.30	10	จ.ชลบุรี (เขต 2)
	รวม		1,141.00	725	เขต 1 = - เขต 2 = 8 เขต 3 = 3 ไม่ระบุที่ตั้ง = -

บริษัท / การร่วมทุน	ผลิตภัณฑ์	ประเภท กิจการ	เงินลงทุน (ล้านบาท)	การจ้างงานไทย (คน)	ที่ตั้ง (เขต)
หมวด 7 กิจการบริการ และสาธารณูปโภค					
1. เวอร์แลก เอเชีย แปซิฟิก จำกัด (หุ้นฝรั่งเศสทั้งสิ้น)	สำนักงานปฏิบัติการ ภูมิภาค	7.13	10.00	7	กรุงเทพมหานคร (เขต 1)
2. กลอรี่ คอนสตรัคชั่น จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ที่อยู่อาศัยสำหรับผู้มี รายได้น้อยหรือปานกลาง	7.5	42.40*	-	จ.ปทุมธานี (เขต 1)
3. ทอสเท็ม ไทย มาร์เก็ตติ้ง จำกัด (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	สนับสนุนการค้าและ การลงทุน	7.15	20.50	39	จ.ปทุมธานี (เขต 1)
4. นายเกษม สุทธิจิตรานนท์ (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	วิจัยและพัฒนาชิ้นส่วน และส่วนประกอบ สำหรับ อุตสาหกรรมยานยนต์	7.20	8.50	16	จ.สมุทรสาคร (เขต 1)
5. พฤษภา เรียวเอสเตท จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ที่อยู่อาศัยสำหรับผู้มี รายได้น้อยหรือปานกลาง	7.5	66.50*	-	จ.นนทบุรี (เขต 1)
6. เสนา ดีเวลลอปเม้นท์ จำกัด (มหาชน) (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ที่อยู่อาศัยสำหรับผู้มี รายได้น้อยหรือปานกลาง	7.5	31.90	8	จ.ปทุมธานี (เขต 1)
7. ฟูกูอิ คาเซอิ (ประเทศไทย) จำกัด (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	ศูนย์จัดหาจัดซื้อชิ้นส่วน และผลิตภัณฑ์ระหว่าง ประเทศ	7.12	13.60	7	จ.ชลบุรี (เขต 2)
8. MR.ROBERT BENJAMIN ROSENSTEIN (หุ้นมอริเชียสทั้งสิ้น)	สำนักงานปฏิบัติการ ภูมิภาค	7.13	2.15	13	กรุงเทพมหานคร (เขต 1)
9. MR.REECE JONATHAN CROUCHER (หุ้นสิงคโปร์ทั้งสิ้น)	สนับสนุนการค้าและ การลงทุน	7.15	1.40	4	กรุงเทพมหานคร (เขต 1)
10. โอ ที เจ จำกัด (ร่วมทุนไทย - ญี่ปุ่น)	ศูนย์จัดหาจัดซื้อชิ้นส่วน และผลิตภัณฑ์ระหว่าง ประเทศ	7.12	6.00	4	กรุงเทพมหานคร (เขต 1)
11. MR.KAZUHIRO HASHIYAMA (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	ศูนย์จัดหาจัดซื้อชิ้นส่วน และผลิตภัณฑ์ระหว่าง ประเทศ	7.12	23.90	38	กรุงเทพมหานคร (เขต 1)
12. รีเจนท์ กรีน เพาเวอร์ จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ที่อยู่อาศัยสำหรับผู้มี รายได้น้อยหรือปานกลาง	7.5	145.00*	30	กรุงเทพมหานคร (เขต 1)
13. เเอกรัฐวิศวกรรม จำกัด (มหาชน) (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ไฟฟ้าจากพลังงาน แสงอาทิตย์	7.1	74.30*	3	จ.ปราจีนบุรี (เขต 3)

บริษัท / การร่วมทุน	ผลิตภัณฑ์	ประเภท กิจการ	เงินลงทุน (ล้านบาท)	การจ้างงานไทย (คน)	ที่ตั้ง (เขต)
14. ยูโนเทคคอยล์เซ็นเตอร์ จำกัด (ร่วมทุนไทย - ญี่ปุ่น)	ศูนย์จัดหาจัดซื้อชิ้นส่วน และผลิตภัณฑ์ระหว่าง ประเทศ	7.12	15.70	11	จ.สมุทรปราการ (เขต 1)
15. พรปิยะฉาน ทรานสปอร์ต จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ขนถ่ายสินค้าสำหรับเรือ เคินทะเล	7.1	170.00*	43	ไม่ระบุที่ตั้ง
16. 304 อินคัสเทรียล ปาร์ค 2 จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	เขตอุตสาหกรรม	7.8	1,905.38**	30	จ.ฉะเชิงเทรา (เขต 2)
17. นิปปอน สตีล แอนด์ ซูมิคิน เวลคิง (ประเทศไทย) จำกัด (ร่วมทุนไทย - ญี่ปุ่น)	ศูนย์จัดหาจัดซื้อชิ้นส่วน และผลิตภัณฑ์ระหว่าง ประเทศ	7.12	9.50	6	กรุงเทพมหานคร (เขต 1)
18. สิริรัตน์ พร็อพเพอร์ตี้ จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ที่อยู่อาศัยสำหรับผู้มี รายได้น้อยหรือปานกลาง	7.5	75.00*	-	จ.นครปฐม (เขต 1)
19. สยาม ฟู้ดโก จำกัด (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	ศูนย์จัดหาจัดซื้อชิ้นส่วน และผลิตภัณฑ์ระหว่าง ประเทศ	7.12	5.00	7	จ.สมุทรปราการ (เขต 1)
20. MR.STEFANO SCIARRETTA (หุ้นอิตาลีทั้งสิ้น)	สนับสนุนการค้าและ การลงทุน	7.15	5.00	4	กรุงเทพมหานคร (เขต 1)
21. เอื้อง ชุง อิลเล็กทรอนิกส์ (ไทยแลนด์) จำกัด (หุ้นเกาหลีใต้ทั้งสิ้น)	ศูนย์จัดหาจัดซื้อชิ้นส่วน และผลิตภัณฑ์ระหว่าง ประเทศ	7.12	11.60	6	จ.ระยอง (เขต 2)
22. ซีซีดี โฮเต็ล แอนด์ รีสอร์ท จำกัด (หุ้นอังกฤษทั้งสิ้น)	สวนสนุก	7.3	690.00**	143	จ.ภูเก็ต (เขต 2)
23. ลัคกี้ มารีน จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ขนส่งทางเรือ	7.9	144.90*	22	ไม่ระบุที่ตั้ง
24. MS.CHRISTINE DURE - SMITH (หุ้นลักเซมเบิร์กทั้งสิ้น)	ศูนย์แสดงศิลปวัฒนธรรม หรือศูนย์ศิลปหัตถกรรม	7.3	425.00*	68	กรุงเทพมหานคร (เขต 1)
25. เจ วาย เค พาวเวอร์ จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ไฟฟ้าจากพลังงาน แสงอาทิตย์	7.1	7.50	3	จ.ลำปาง (เขต 3)
26. พฤษภา เรียวเอสเตท จำกัด (มหาชน) (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ที่อยู่อาศัยสำหรับผู้มี รายได้น้อยหรือปานกลาง	7.5	79.60*	-	จ.ปทุมธานี (เขต 1)
27. เมอร์เมด คริลลิงค์ จำกัด (ร่วมทุนไทย - บริติชเวอร์จิน ไอร์แลนด์)	สนับสนุนการค้าการลงทุน	7.15	1.25	8	กรุงเทพมหานคร (เขต 1)

บริษัท / การร่วมทุน	ผลิตภัณฑ์	ประเภทกิจการ	เงินลงทุน (ล้านบาท)	การจ้างงานไทย (คน)	ที่ตั้ง (เขต)
28. ไทยคาลิเบรชั่น เซอร์วิส จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	บริการสอบเทียบมาตรฐาน (CALIBRATION)	7.22	19.80	25	จ.นครปฐม (เขต 1)
29. ราชบุรีพลังงาน จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	พลังงานไฟฟ้า	7.1	35.00	3	จ.สุโขทัย (เขต 3)
30. แอล.พี.เอ็น.ดีเวลลอปเม้นท์ จำกัด (มหาชน) (หุ้นต่างชาติ)	ที่อยู่อาศัยสำหรับผู้มีรายได้น้อยหรือปานกลาง	7.5	54.20*	41	กรุงเทพมหานคร (เขต 1)
31. โกลบอลโปรดักส์ ซีไซน์ จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	การออกแบบบรรจุภัณฑ์	7.23	4.00	20	กรุงเทพมหานคร (เขต 1)
32. ภูเก็ตบีทิลากูญ จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	บริการที่จอดรถท่องเที่ยว	7.3	80.00*	43	ไม่ระบุที่ตั้ง
รวม			4,184.58	652	เขต 1 = 22 เขต 2 = 4 เขต 3 = 3 ไม่ระบุที่ตั้ง = 3
หมวด 7 หมวดอุตสาหกรรม			21,591.74	9,073	เขต 1 = 35 เขต 2 = 30 เขต 3 = 28 ไม่ระบุที่ตั้ง = 3

- หมายเหตุ** เขต 1 ได้แก่ กรุงเทพมหานคร นครปฐม นนทบุรี ปทุมธานี สมุทรปราการ และสมุทรสาคร
 เขต 2 ได้แก่ กาญจนบุรี ฉะเชิงเทรา ชลบุรี นครนายก พระนครศรีอยุธยา ราชบุรี สระบุรี สมุทรสงคราม สุพรรณบุรี อ่างทอง ระยอง และภูเก็ต
 เขต 3 ได้แก่ 58 จังหวัดที่เหลือ
- ** หมายถึง** โครงการขนาดใหญ่ คือ โครงการที่มีเงินลงทุน ตั้งแต่ 500 ล้านบาทขึ้นไป (ไม่รวมค่าที่ดิน และทุนหมุนเวียน) รวมทั้งสิ้น 6 ราย เงินลงทุน 13,968.58 ล้านบาท จ้างงานไทย 3,105 คน ตั้งในเขต 1 = 1 โครงการ เขต 2 = 3 โครงการ เขต 3 = 2 โครงการ ไม่ระบุที่ตั้ง = - โครงการ
- * หมายถึง** โครงการขนาดกลาง คือ โครงการที่มีเงินลงทุนระหว่าง 40-500 ล้านบาท (ไม่รวมค่าที่ดิน และทุนหมุนเวียน) รวมทั้งสิ้น 44 ราย เงินลงทุน 6,893.23 ล้านบาท จ้างงานไทย 4,990 คน ตั้งในเขต 1 = 12 โครงการ เขต 2 = 14 โครงการ เขต 3 = 15 โครงการ ไม่ระบุที่ตั้ง = 3 โครงการ
- ที่เหลือนอกนั้นเป็นโครงการขนาดเล็ก** คือ โครงการที่มีเงินลงทุนไม่เกิน 40 ล้านบาท (ไม่รวมค่าที่ดิน และทุนหมุนเวียน) รวมทั้งสิ้น 46 ราย เงินลงทุน 729.93 ล้านบาท จ้างงานไทย 978 คน ตั้งในเขต 1 = 22 โครงการ เขต 2 = 13 โครงการ เขต 3 = 11 โครงการ ไม่ระบุที่ตั้ง = - โครงการ

แฉฉฉฉ สกท.

สัฒมนา BOI-JFCCT Consultative Meeting 2/2009

นายชาญชัย ชัยรุ่งเรือง รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม เป็นประธานเปิดการสัฒมนา "BOI-JFCCT Consultative Meeting 2/2009" พร้อมด้วย นางอรรชกา สีบุญเรือง เลขาธิการคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน ณ โรงแรมพลาซ่า แอทธินี เมื่อวันที่ 2 ธันวาคม 2552

ร่วมแสดงนิทรรศการวันพ่อ

นายชาญชัย ชัยรุ่งเรือง รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม เป็นประธานเปิดนิทรรศการของกระทรวงอุตสาหกรรม "ร้อยดวงใจ อุตสาหกรรมไทย ตามรอยพ่อ" ซึ่งมีหน่วยงานในสังกัดกระทรวงอุตสาหกรรมเข้าร่วมแสดงนิทรรศการ ณ บริเวณถนนราชดำเนินกลาง เมื่อวันที่ 5 ธันวาคม 2552

ต้อนรับคณะนักธุรกิจโปแลนด์

นางอรรชกา สีบุญเรือง เลขาธิการคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน ให้การต้อนรับคณะนักธุรกิจจากประเทศโปแลนด์ ในโอกาสเยือนสำนักงานฯ เพื่อศึกษาข้อมูลการลงทุน เมื่อวันที่ 2 ธันวาคม 2552

รับมอบพลาสมาทีวี

นางอรรชกา สีบุญเรือง เลขาธิการคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน รับมอบทีวีจอพลาสมา พานาโซนิก จาก Mr. Hirotaka Murakami, CEO of Panasonic Group Companies in Thailand เพื่อนำไปใช้ที่ศูนย์ประสานการบริการด้านการลงทุน (OSOS) เมื่อวันที่ 25 ธันวาคม 2552

BUILD

กับกิจกรรมจัดหาผู้ผลิตชิ้นส่วน

สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน โดยหน่วย BUILD ได้จัดกิจกรรมจัดหาผู้ผลิตชิ้นส่วน โดยมีบริษัทไทยและต่างชาติ ต้องการหาผู้ผลิตชิ้นส่วน ดังนี้

ลำดับที่	บริษัท	ความต้องการ
1	Sanet (Thailand)	ผู้ผลิตงาน Plastic Drum
2	CTS EMS	ผู้ผลิต Battery Tube
3	Robert Bosch	ผู้ผลิตงาน Filter
4	P.T. Peter Cremer Indonesia	ผู้ผลิตชิ้นส่วน Steel, Shipyards และ Construction
5	Lear Corporation Southeast Asia	ผู้ผลิตป้ายพลาสติก สำหรับติดเบาะรถยนต์ (Plastic Label) Retainer และ Zipper

สนใจรายละเอียดเพิ่มเติมติดต่อได้ที่ **หน่วยพัฒนาการเชื่อมโยงอุตสาหกรรม (BUILD)**

โทรศัพท์ 0 2537 8111 ต่อ 3004-5 โทรสาร 0 2537 8124

อีเมล: build@boi.go.th หรือที่เว็บไซต์ <http://build.boi.go.th>

ลูกของเราจะมีออกซิเจนเต็มปอด

หลานของเราจะมีผลไม้กินจนอิ่ม

เหลนของเราจะรู้จักสัตว์ป่านานาชนิด

โหลนของเราจะมีที่พักพิงที่ร่มเย็น

โครงการปลูกป่าถาวรเฉลิมพระเกียรติฯ 1 ล้านไร่ เกิดขึ้นจากปณิธานตลอด 30 ปี
ที่จะดูแลสังคมสิ่งแวดล้อม ควบคู่การสร้างความมั่นคงทางพลังงาน เพื่อให้ลูกหลานไทยมีพลังงานพอใช้
และมีวิถีชีวิตที่เกื้อกูลกับธรรมชาติ นำมาซึ่งปัจจัยสี่ในการดำรงชีวิตอย่างครบถ้วน

หากท่านคิดจะลงทุน ไม่ว่าจะอยู่ที่ไหน เป็นกิจการประเภทใด ขนาดการลงทุนเล็กหรือใหญ่ **EO 110 25 30; AAA; OAE 50 25 30; AAS 50 25 30** หรือ **ODA** พร้อมมอบสิทธิประโยชน์ด้านภาษีอากร และอำนวยความสะดวกต่างๆ แก่ท่าน พร้อมคำปรึกษาแนะนำ และข้อมูลด้านเศรษฐกิจการลงทุน

หน่วยงานบริการอื่นๆ

ศูนย์ประสานการบริการด้านการลงทุน

โทร. 0 2209 1100 โทรสาร 0 2209 1199

E-mail : osos@boi.go.th Website : osos.boi.go.th

และ ศูนย์บริการวิซ่าและใบอนุญาตทำงาน

โทร. 0 2209 1100 โทรสาร 0 2209 1194

E-mail : visawork@boi.go.th Website : www.boi.go.th

อาคารจัตุรัสจามจุรี ชั้น 18 ถ.พญาไท เขตปทุมวัน กรุงเทพฯ 10330

สมาคมสิทธินักลงทุน

อาคารทีพีแอนด์ที ชั้น 16 เลขที่ 1 ถ.วิภาวดีรังสิต

แขวงลาดยาว เขตจตุจักร กรุงเทพฯ 10900

โทร. 0 2936 1429-40 ต่อ 201-209

โทรสาร 0 2936 1441-2 E-mail : is-investor@ic.or.th

Website : www.ic.or.th

สำนักงานในส่วนภูมิภาค

ศูนย์เศรษฐกิจการลงทุนภาคที่ 1 (เชียงใหม่)

108-110 อาคารแอร์พอร์ติ บีชีเนส ปาร์ค ห้อง 90 ถ.มหาราช ต.หายยา อ.เมือง จ.เชียงใหม่ 50100

โทร. 0 5320 3397-400 โทรสาร 0 5320 3404 E-mail : chmai@boi.go.th

ศูนย์เศรษฐกิจการลงทุนภาคที่ 2 (นครราชสีมา)

2112/22 ถ.มิตรภาพ อ.เมือง จ.นครราชสีมา 30000 โทร. 0 4421 3184-6 โทรสาร 0 4421 3182

E-mail : korat@boi.go.th

ศูนย์เศรษฐกิจการลงทุนภาคที่ 3 (ขอนแก่น)

177/54 หมู่ 17 ถ.มิตรภาพ อ.เมือง จ.ขอนแก่น 40000 โทร. 0 4327 1300-2 โทรสาร 0 4327 1303

E-mail : khonkaen@boi.go.th

ศูนย์เศรษฐกิจการลงทุนภาคที่ 4 (ชลบุรี)

46 หมู่ 5 นิคมอุตสาหกรรมแหลมฉบัง ถ.สุขุมวิท ต.ทุ่งสุขลา อ.ศรีราชา จ.ชลบุรี 20230

โทร. 0 3849 1820-40 โทรสาร 0 3849 0479 E-mail : chonburi@boi.go.th

ศูนย์เศรษฐกิจการลงทุนภาคที่ 5 (สงขลา)

7-15 อาคารไชยวงศ์ ถ.ดิอุทิศ 1 อ.หาดใหญ่ จ.สงขลา 90110 โทร. 0 7434 7161-5

โทรสาร 0 7434 7160 E-mail : songkhla@boi.go.th

ศูนย์เศรษฐกิจการลงทุนภาคที่ 6 (สุราษฎร์ธานี)

49/21-22 ถ.ศรีวิชัย ต.มะขามเตี้ย อ.เมือง จ.สุราษฎร์ธานี 84000 โทร. 0 7728 4637, 0 7728 4435

โทรสาร 0 7728 4638 E-mail : surat@boi.go.th

ศูนย์เศรษฐกิจการลงทุนภาคที่ 7 (พิษณุโลก)

59/15 อาคารไทยดิเวลอปส์ ชั้น 3 ถ.บรมไตรโลกนาถ 2 ต.ในเมือง อ.เมือง จ.พิษณุโลก 65000

โทร. 0 5524 8111 โทรสาร 0 5524 8777 E-mail : phitsanulok@boi.go.th

สำนักงานในต่างประเทศ

BEIJING : Thailand Board of Investment, Beijing Office

Royal Thai Embassy, No.40 Guang Hua Road, Beijing, 100600, P.R.C.

Tel: +86 10 6532 4510 Fax: +86 10 6532 1620 E-mail: beijing@boi.go.th

FRANKFURT : Thailand Board of Investment, Frankfurt Office

Royal Thai Embassy Bethmannstr 58, 5.OG 60311 Frankfurt am Main Federal

Republic of Germany Tel: +49 (0) 69 9291 230 Fax: +49 (0) 69 9291 2320

E-mail: fra@boi.go.th

GUANGZHOU : Thailand Board of Investment, Guangzhou Office

Investment Promotion Section, Royal Thai Consulate-General Room 1216-1218,

Garden Tower, 368 Huanshi Dong Road, Guangzhou, 510064, P.R.C.

Tel: +86 20 8333 8999 Ext: 1216-18, +86 20 8387 7770

Fax: +86 20 8387 2700 E-mail: guangzhou@boi.go.th

LOS ANGELES : Thailand Board of Investment, Los Angeles Office

Royal Thai Consulate-General 611 North Larchmont Boulevard, 3rd Floor,

Los Angeles, CA 90004, U.S.A. Tel: +1 (0) 323 960 1199

Fax: +1 (0) 323 960 1190 E-mail: boila@boi.go.th

NEW YORK : Thailand Board of Investment, New York Office

61 Broadway, Suite 2810, New York, N.Y. 10006, U.S.A.

Tel: +1 (0) 212 422 9009 Fax: +1 (0) 212 422 9119 E-mail: nyc@boi.go.th

OSAKA : Thailand Board of Investment, Osaka Office

Royal Thai Consulate-General, Bangkok Bank Bldg. 7th Floor,

1-9-16 Kyutaro-Machi, Chuo-Ku, Osaka, 541-0056, Japan

Tel: +81 (0) 6 6271 1395 Fax: +81 (0) 6 6271 1394 E-mail: osaka@boi.go.th

TOKYO : Thailand Board of Investment, Tokyo Office

Royal Thai Embassy, 8th Floor, Fukuda Building West, 2-11-3 Akasaka, Minato-ku, Tokyo, 107-0052, Japan

Tel: +81 (0) 3 3582 1806 Fax: +81 (0) 3 3589 5176 E-mail: tyo@boi.go.th

PARIS : Thailand Board of Investment, Paris Office

Ambassade Royale de Thaïlande 8, Rue Greuze, 75116, Paris, France

Tel: +33 (0) 1 5690 2600-1 Fax: +33 (0) 1 5690 2602 E-mail: par@boi.go.th

SEOUL : Thailand Board of Investment, Seoul Office

#1804, 18th Floor, Coryo Daeyungak Tower, 25-5, Chungmuro 1-ga,

Jung-gu, Seoul, 100-706, Korea Tel: (822) 319 9998 Fax: (822) 319 9997

E-mail: seoul@boi.go.th

SHANGHAI : Thailand Board of Investment, Shanghai Office

Royal Thai Consulate-General 15th Floor, Crystal Century Tower,

567 Weihai Road, Shanghai, 200041, P.R.C. Tel: +86 21 6288 9728-9

Fax: +86 21 6288 9730 E-mail: shanghai@boi.go.th

SYDNEY : Thailand Board of Investment, Sydney Office

Suite 101, Level 1, 234 George Street, New South Wales 2000 Australia

Tel : +61 2 9252 4884 Fax: +61 2 9252 2883

E-mail: sydney@boi.go.th

STOCKHOLM : Thailand Board of Investment, Stockholm Office

Stureplan 4C 4th Floor, 114 35 Stockholm, Sweden

Tel: +46 (0) 8 463 11 58, +46 (0) 8 463 11 72, +46 (0) 8 463 11 74-5

Fax: +46 (0) 8 463 11 60 E-mail: stockholm@boi.go.th

TAIPEI : Thailand Board of Investment, Taipei Office

Taipei World Trade Center, 3rd Floor, Room 3E 39-40 No.5, Xin - Yi Road,

Sec.5, Taipei 110, Taiwan, R.O.C. Tel: +886 2 2345 6663

Fax: +886 2 2345 9223 E-mail: taipei@boi.go.th

